

2
ஆம்பாள் துணை

நெர்க் குளி

மஹாகும்பாபிஷேக விழா

சிறப்பு மலர்

வெளியீடு

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பனை

மலர்-75

24-01-2011

கது மாதம்

அஞ்சீர் ஒளி

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

ஆசிரியர்:

செஞ்சொற்செலவர்

திரு. ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள்

உலவி ஆசிரியர்:

சௌவத்திரு. கா. சிவபானன் அவர்கள்

2011 விரோதி வருடம் ஈத

எண் 75

வெளியீடு: முத்திரு. திருமுருகன் மதவஸ்தானம்

தல்லிப்பழை, கிளங்கூ.

பதிவு இல. QD/74 NEWS/2006Y

செஞ்சொற் செல்வர் திரு. ஆறு. திருமுருகன்

(தலைவர், முத்திரு. திருமுருகன் மதவஸ்தானம்)

அவர்களின்

பிரார்த்தனைச் செய்தி

தேசம் போற்றும் தெல்லிநகர் துர்க்காதேவியின் மகாகும்பாபிஷேகம் குறித்துச் சௌவ உலகம் பெருமகிழ்ச்சி அடையும் என்பதில் ஐயமில்லை. முந்நாறு வருடங்களுங்களுக்கு மேல் பழமை வாய்ந்த இத்திருக்கோவிலின் பெருமை அனைவரும் அறிந்ததே. காசி யாத்திரை மேற்கொண்டு கங்கைக் கரையில் அருந்தவமிருந்த கதிர்காமர் என்ற ஞானியார் பற்றை வளவில் உழுகுடைப்பதியில் இலுப்பை மர நிழலில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தலமே இன்று பெருங் கோயிலாகப் பெருமை பெற்று விளங்குகிறது. இக்கோவில் முகாமையாளராக விளங்கிய ஸ்ரீமான் கதிரேசபிள்ளை நாகநாதன் என்ற பெரியார் இக்கோவிலை பொதுவுடமை யாக்கினார் தற்மகர்த்தா சபை நிர்வகித்துப்பின் நிர்வாகசபை நிர்வகித்து வருகிறது. இக்கோவிலின் உன்னத வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர் அன்னை சிவத்தமிழ்ச் செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள், இவரது அர்ப்பணிப்பு மிக்க தொண்டினால் குடிசையிலிருந்த கோயில் பெரும் தேவஸ்தானமாக மிளிர்ந்தது. கடவுள் பக்தியும், சொல்லாற்றலும், நல்லானுமையும் நிறைந்த அம்மையார் அவர்கள் 43 வருடங்களுக்கு மேலாக. இவ்வாலய வளர்ச்சியில் கண்ணே இமை காப்பதுபோல் காத்து வந்தார்கள், நிர்வாக சபையில் தனாதிகாரியாக விளங்கி பின் 1978முதல் தலைமைப் பொறுப்பேற்று பெரும் பணிகளை நிறைவேற்றியுள்ளார்கள். ஆலயப் பணியை சமூகப் பணியுடன் இணைத்து புதிய அத்தியாயத்தை உருவாக்கியவர் அன்னை அவர்கள். இப்பெரியாரின் ஆற்றுப்படுத்தலில் வளர்ந்த

சிறியேன் இன்று அம்மையாரின் பொறுப்பை ஏற்று அன்பர்களின் பூரண ஒத்துழைப்புடன் எம்மால் இயன்றளவு பணியை நிறைவேற்றி வருகின்றேன். குறிப்பாக துர்க்காதேவியின் நிறைந்த அருளும் நிர்வாகசபை, தர்மகர்த்தா சபை மற்றும் தேவஸ்தானத் தொண்டுப் பணிக்கு உதவுகின்ற தெல்லிப்பழை இந்து இளைஞர் சங்கம், பெண்கள் தொண்டர் சபை, துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம், பணியாளர்கள் அனைவரதும் பரிபூரண ஒத்துழைப்பால் துர்க்காதேவியின் திருப்பணி வேலைகளை சிறப்பாக நிறைவேற்றக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. துர்க்கா தேவியின் பக்தர்கள் உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலுமிருந்து நிறைந்த காணிக்கைகளை வழங்கி தேவஸ்தானப் பணி சிறக்க பெரும் பங்கு வகித்து வருவது நன்றிக்குரிய விடயமாகும். மகா கும்பாபிஷேகம் நன்முறையில் அமைய எமக்கு வழிகாட்டியாக நெறிப்படுத்தும் மாவையாதீன கர்த்தா மகாராஜூஸ் து. ஷண்முகநாதச் சூருக்களின் சேவைக்கு யாம் நன்றியுடையோம். பெரியாரின் ஆசியோடு பல நூறு சிவாச்சாரியார்கள் பக்தி பூர்வமாக மஹா கும்பாபிஷேகத்தில் பங்குபற்றுவது எமக்கு பெருமை தருகிறது. எங்கள் தேவஸ்தானத்தில் சிறுவனாக இணைந்து வளர்ந்து இன்று பெரும் சிவாச்சாரியராக மிளிரும் சிவபூஸ் வா. அகிலேஸ்வரக் குருக்கள் பிரதம குருவாக மஹா கும்பாபிஷேகத்தை நடாத்துவதும் அம்பாளின் திருவருளே.

கடந்த ஆவணி மாதம் வருடாந்தத் திருவிழா நிறைவடைந்து ஆராவது நாள் பாலஸ்தாபனம் செய்து திருப்பணி வேலைகளை ஆரம்பித்தோம். கடந்த நான்கு மாதங்களாக இரவு பகலாகத் திருப்பணி வேலைகள் நடைபெற்றுள்ளது. தென்னிந்திய சிற்பக் கலைஞர்கள் அறுபது பேர்வரை ஆலயத்தில் தங்கியிருந்து திருப்பணி வேலையில் ஈடுபட்டனர். எமது தேவஸ்தானத்துடன் மிக நீண்ட தொடர்புடைய உள்நாட்டுக் கலைஞர்களும் பங்கு கொண்டு உழைத்தனர். தென்னிந்திய சிற்பக் கலைஞர் சிதம்பரம் கொல்லிடம் திரு. புருஷோத்மன் அவர்களின் தலைமையில் பல்வேறு சிற்ப வேலைகளுடன் கூடிய வாயில் மணி மண்டபம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. லண்டளில் வாழும் அம்பாள் அடியார்களின் உதவியால் 1000 கிலோ எடையுள்ள பெரிய மணி உருவாக்கப்பட்டு அதற்கான புதிய மணிக்கூட்டுக் கோபுரமும் உருவாக்கப் பட்டுள்ளது. ஆலய உட்பிரகாரம் பலவும் புனர் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டது. மூலஸ்தானம் முழுவதும் இந்தியாவிலிருந்து கருங்கல் மாபிள் எடுக்கப்பட்டு அழகாகப் பொருத்தப்பட்டுள்ளது. ஆலய வசந்தமண்டப வெளி வாசலில் புதிய மண்டபமும், சிறிய கோபுர வாயிலும் அமைக்கப் பட்டுள்ளது. ஸ்தபமண்டப கூரையாவும் மரச்சிற்பங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டுள்ளது. பரிவாரத் தெய்வங்கள் உட்பட ஆலய முகப்புகள் பித்தளை வெள்ளி வேலைகளால் திருவாசிகள் அலங்காரமாக அமைக்கப் பட்டுள்ளன, ஆலய வெளிச்சுற்றுமதில் கர்ணக்கூடுகள் அமைக்கப்பட்டு

சிற்பவேலைகள் நிறைவேற்றப் பட்டுள்ளது. ஆலய உள்வீதி, வெளி மண்டபம் யாவற்றின் நில வேலைகள் புதிதாக ரெராசோக்கல் பதியப்பட்டு அழகாக்கப்பட்டுள்ளது. முற்றுமுழுதாக நவீன மின்சார அலங்காரங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளது. மஹாகும்பாபிஷேகத்துக்கு பயணபடுத்தப்பட்டுள்ள கசல குடங்கள் கும்பங்களுக்கான செம்புகள் அடியார்களின் அன்பளிப்பில் முற்றுமுழுதாக புதியன பயணபடுத்தும் பேறு கிடைத்தது. இந்தியாவிலிருந்து மூன்று சிவாச்சாரிய வேதவிற்பன்னர்களும் திருமுறை ஒதுவாரும் வருகை தந்துள்ளமை மேலும் கும்பாபிஷேகத்திற்கு சிறப்புத் தந்துள்ளது.

அம்பாளின் மஹா கும்பாபிஷேகத்தின் சிறப்போடு இந்நாடு முழுமையான அமைதி பெற்று அனைவரும் நிறைந்த வாழ்வு வாழி பிரார்த்திக்கின்றோம். பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடைபெறும் இப்பெருவிழாவில் பெருந்தொகையான பக்தர்கள் கலந்துகொண்டு வழிபாடு செய்வார்கள் என்பது திண்ணம். அம்பாளின் மஹா கும்பாபிஷேகத்தோடு நாட்டில் நிரந்தர அமைதி உருவாகப் பிரார்த்தித்து அமைகிறேன்.

யாவர்க்குமாஸ் கிள்ளுரைதானை

- இடர்யீர்

திருவாளர் கதிரேசபிள்ளை நாகநாதர்

அவர்கள்

(முகாமையாளர்)

தெல்லிப்பழை உழுகுடைப்பதி துர்க்கை நாயகி அம்மன் கோவில் சமூவழி நாட்டின் கண் உள்ள பழுமை மிக்க ஆலயங்களில் ஒன்றாகும். இவ்வாலயம் சைவ ஆசாரமும், பரோபகார சிந்தையும் வாய்ந்த உயர் குடும்பத்தினரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு பன்னெடுங் காலமாக குலதெய்வமாப் பூசிக்கப்பட்டு வந்தது. இம்மரபினரே இக்கோயிலின் நிர்வாகம் ஆதனங்களின் பொறுப்பாயிருந்தனர். இம்மரபிற் தோன்றிய கோப்பாய் திருவாளர் கதிரேசபிள்ளை நாகநாதன் அவர்கள் நீண்ட காலமாக கோவிலின் தனி முகாமையாளராக விளங்கினார். இவரே கோவிலின் எதிர்கால வளர்ச்சி கருதி கோவிலை பொதுவுடமையாக்கி தர்மகர்த்தா சபையை உருவாக்கி பின் நிர்வாக சபை உருவாக்க வித்திட்டார். இப்பெருந்தகையை நாம் மறக்க முடியாது.

ஆசியரை

துற்க்கையின் ஒன்பது வாழவங்கள்

தூர்க்காதேவியின் தோற்றங்கள் ஒன்பது ஆகும். அவை,

வந்து தூர்கா, வனதூர்கா, ஜலதூர்கா, ஸ்தூலதூர்கா, விஷ்ணுதூர்கா, பிரும்மதூர்கா, ருத்ரதூர்கா, மகாதூர்கா, சூலினி தூர்கா என ஒன்பது சாயல்களாகும்.

நெருப்பின் வாதையைப் போக்கி நம்மைக் குளிர்விப்பவள் - வந்து தூர்கா (வந்து என்றால் நெருப்பு) தேஜஸம் சக்தியும் தருபவள்.

காட்டில் வழி தெரியாமல் துன்புறுபவர்கள் அவர்கட்டு வழிகாட்டி பத்திரமாக வெளிக் கொணர்ந்து காப்பவள் வன தூர்கா.

நீரில் மூழ்கித் தத்தளிப்பவர்களை காப்பாற்றி கரை சேர்ப்பவள் ஜல தூர்கா. இவளே தாராதேவி எனப் பெளத்தர்களும் வணங்கும் 'க்வான்டின்'.

நெருக்கடி நேரத்தில் பயத்தைப் போக்கி மங்கலம் தரும் தேவியே - விஷ்ணுதூர்கா இவளைச் சாந்தி தூர்கா என்றும் கூறுவர்.

திரிபுர சம்ஹார காலத்தில் சிவனுக்குத் துணையாக சூலாயுதம் ஏந்தி நின்றவள்- சூலினி தூர்கா.

அமிரத மதன காலத்தில் அசுரர்களைத் தவிர்த்து தேவர்களுக்கே அமிரதம் கிடைக்கும்படி செய்த மோகினி உருவம் தாங்கியவள் - ஆகுரி தூர்கா.

குண்டலினி யோகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் யோகிகளுக்கு, இதய கமலத்தில் ஞான ஒளியாகத் திகழ்பவள் - தீப தூர்கா.

லவணாசுரனை அழிக்க இராமனுக்கு சக்தி கொடுத்தவள் - லவண தூர்கா.

இப்படி உபசாரமாகக் கூறுவது ஒன்பது என்றாலும், அதற்கும் மேற்பட்ட பலவித ரூபங்களில் தோன்றி, உலகைக் காத்து இரட்சிப்பவள் - துர்க்கை.

சண்மீ பாடம் என்னும் தேவி மகாத்மியம் என்கிற தூர்கா பாட நாலும், கவச ஸதோத்திரங்களிலும் ஸ்ரீ தூர்கா கல்பத்ருமாவிலும் நவ துர்கைகள் என்று ஒருசேரக் குறிப்பிடப்படுவோர் கீழ்க்கண்ட ஒன்பது துர்கைகள்.

1. கைல புத்ரி :

பிரக்ருதியில், இயற்கையின் 'பூமி' தத்துவமாக விளங்கிடும் தேவி. இவளே மலைமகளான பார்வதி தேவி. ஸ்தூலத்திலிருந்து உற்பத்தியாகி நிலை பெற்றவள்.

2. ப்ரஹ்மசாரிணி :

மிக உயர்ந்த வீரயத்தை ஸ்கலிதமாக்காமை இறுத்திக் கொள்பவள் அதற்கு ஆதாரமாக விளங்கும் தண்ணீர். ஆதனால் இவள் ஜலத்தவமாக ப்ரகிருதியில் இருக்கிறாள்.

3. சுந்தரகண்டா :

குரியனிடமிருந்து பெற்ற ஒளியைப் பிரதிபலிக்கிற சந்திரன். ஏரியும் நெருப்பு தெரியவில்லையெனிலும், மறைந்து உள்ளது அக்னி! ப்ரகிருதியின் அக்னி தத்துவமாக இவள் செயற்படுகிறாள்.

4. கூஷ்மண்டா :

முன்னரே தீர்மானித்தபடி நியதிப்படி இயங்குகிறவள்! இவள் ப்ரகிருதியின் வாயு தத்துவமாக இருக்கிறாள்.

5. ஸ்கந்த மாதா :

எட்டுக்கண்ணிமார்களுடன் எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும் ஆதார விந்துவாக, ஆகாச தத்துவமாக இவள் விளங்குகிறாள். ஸ்கந்த மாதா ஜனனி எனப் பெயருடையவள்.

6. காத்யாயனி :

உலகத்தை வாழ வைக்க உழூலச் செய்கிறது மனம். மனதின் காரண சக்தியாக விளங்கும். இவளே பிரகிருதியின் “மனஸ்தத்துவமாக” விசுவகாரணியாக விளங்கி நிற்பவள்.

7. காலராத்ரி :

குன்யம் என்பது இரவு, காலத்தை ஒட்டுவிப்பது இருளே! நகரச் செய்வதும் அதுவே! காலராத்ரியின் அவித்தை வடிவமே- புத்தி தத்துவம். இதன் வடிவமாக அவள் ‘பாழ்’ என்ற வெற்றிடத்திலிருந்து ஆட்சி செய்கிறாள்.

8. மகா கௌரி :

நல்லறவை நல்கி, ஞானத்தை வளர்த்து மனம் சித் தத்துவத்தை அறிந்து நெறிப்பட உதவுவள் இவளே. ப்ரகிருதியின் சித் தத்துவமாக மிலிர்ந்து செயற்படுகிறாள்.

9. சித்திதாயினி :

ஒருவரது தனித் தன்மை ‘அகம்’ என்பதால் விளங்குகிறது! இதனால் நாம் வாழ்கிறோம் என்கிற நிதர்சன இருப்பு நிலையும் உணரப்படுகிறது! இந்த உணர்வை ஒளிரச் செய்யும் அஹம் தத்துவமாக ப்ரகிருதியில் இவள் விளங்குகிறாள்.

மேலே கூறிய ஒன்பது துர்கைகள் தவிர தச துர்கைகள் என்று குறிப்பிடும் வழக்கமும் உள்ளது. 1. வரேண்ய துர்கா 2. வரத துர்கா 3. விருஷ்ட துர்கா 4. வரவர்ணினி துர்கா 5. கரிஷ்ட துர்கா 6. வராஹ துர்கா 7. வராரோஹ துர்கா 8. நீலஜங்கா துர்கா 9. சந்த்யா துர்கா 10. போகமேகஷ துர்கா எனப் பெயரிய பத்துத் துர்க்கைகளுமுண்டு.

கிரியாத்மகம், தத்வாத்மகம் எனக் கூறப்படும் பரா வித்தையில், தசவித பாவங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. பஞ்ச தன்மாத்திரைகளும், பஞ்ச ப்ராணன்களும், சேர்ந்த பத்து தத்துவத்தின் வெளிப்பாட்டுச் சக்திகளாக பத்துத் தேவிகள் உள்ளனர்.

1. மகா காளி, 2. தாரா, 3. தீரிபுர சுந்தரி, 4. புவனேஸ்வரி, 5. தீரிபுரை பைரவி, 6. சின்ன மஸ்தா, 7. தூமவதி, 8. பகளாமுகி, 9. மாதங்கி மற்றும் 10. கமலாாத்மிகா ஆகிய தச மகா வித்யாக்கள்! இவர்கள் வழிபாடே “தசமகா வித்யா” வழிபாடு! ஆகும்.

தேவியின் சைதன்யம் என்கிற மஹார்ணவத்தை மாமுனிவர்களே முற்றிலும் உணராதிருக்கையில், அதைத் துல்லியமாக, மிச்சம் மீதியின்றி அறிய, எவரால் இயலும்.

தேவியின் பூஜைகளில் மிகவும் உயர்ந்தது ‘நவராத்ரி’ என்னும் ஒன்பது நாட்களாகும். இந்த நவராத்ரியின் ஒன்பது நாட்களிலும் ஒன்பது சக்திகளை வரித்து வழிபடுவது நியதி. முதல்நாள் இரண்டு வயதுடைய பெண்ணை அலங்கரித்து குமாரியென்று தேவியின் பெயர் குட்டியும், இரண்டாவது நாள் மூன்று வயதுப் பெண்ணை திரிமுர்த்தி என்றும், மூன்றாம் நாள் நான்குவயதுப் பெண்ணை கல்யாணி என்றும், நான்காம் நாள் ஐந்துவயதுப் பெண்ணை ரோகிணி என்றும், ஐந்தாம் நாள் ஆறுவயதுப் பெண்ணை காலிகா என்றும், ஆறாம் நாள் ஏழுவயதுப் பெண்ணை சண்டிகா என்றும், ஏழாம் நாள் எட்டுவயதுடைய பெண்ணை சாம்பவீ என்றும், எட்டாம் நாள் ஒன்பது வயதுடைய பெண்ணை துர்கா என்றும், ஒன்பதாம் நாள் பத்துவயதுப் பெண்ணை சுட்டரா என்று பெயரிட்டும் பூஜை செய்து அம்பாளாக வழிபடுவது நவராத்ரி விழா சம்பிரதாயம், ஒன்பது என்கிற எண்ணிக்கை அம்பாளுக்கு மிகப் பிரியமானதாக இருக்கிறது. நவ சக்திகள் நவக்ஷரி, நவகோணங்கள், நவாவரணம், நவமி, நவராத்திரி, என்று இப்படி அனைத்துமே நவயைம்தான். நவம் என்றால் புதிது என்றொரு பொருள் எனப்படும்.

“ஓளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும் மேவி உறைபவளே” என்பார் அபிராமிப்பட்டரும்,

“ஆகமப்ரணவ பீகாம், அமல வர்ண மங்கயள சர்வியீம்
ஆகாமாவயவ சோாவி நீம் அகில வேத சாரக்ஞத சேகரீம்
மூல மந்திர முக மண்டலாம் முதித நாத பிந்து நவஅயளவநாம்
மாத்ருகாம் தீரிபுர சுந்தரீம் மநஸ் பாவயாமி பிரதேவதாம்”

என்று ஆதிசங்கர பகவான் “நவரத்தின யுாலிகா”வில் அம்பாளை தோத்திரம் செய்கிறார் “வேதத்தையும் ஓங்காரத்தையும் தம்பிடமாகக் கொண்டவரும். ஆகமங்களை அவயங்களாகக் கொண்டவரும் மாத்ருகை எனும் 51 அகூர உருவாயிருப்பவரும், மறைகளின் முடிவுப் பொருளாய், ஸ்ரீவித்யா மந்திரத்தை முகமாகக் கொண்டு நாத பிந்துவாய், புதிய யெளவனத்தோடு, “தீரிபுர சுந்தரியாக” உலகை ரட்சிக்கிற பரதேவதையை மனதால் தியானிக்கிறேன் என்று கூறி நவ லோகங்களால் ஒன்பது தேவியைப் பூசிக்கிறார். இப்படி ஒன்பதின் பெருமையை விளக்கப் புகின் அதற்கு அளவேது? ஏன் உலகியல் நடைமுறையிலும் நவ தானியங்கள், நவ மனிகள், நவ பாஷணம், நவலோகங்கள், நவாம்சம், நவத்வாரங்கள், நவகல்பம் என்று இந்த நவத்தின் (ஒன்பதின்) நிறப்பை கூறிக்கொண்டே போகலாம். நவத்திற்கு வந்த பெருமை - உயர்வெல்லாம், அதைத் தன் பிரியமான கண்ணாக அம்பாள் ஆக்கிக் கொண்டதுதான்.

பஞ்சஸ்தங்களின் தொடர்பினால் நமது ஐம்புலன்களும் பெறும் நுகர்ச்சிகள் அனைத்தும் “தூர்க்காதேவியின்” சக்தி வெளிப்பாடே என்கிறது ‘தூர்காஸப்தசதி’ அவனுடைய ஆயிரக்கணக்கான தோற்றங்கள், அம்ச தேவிகளின் செயற்பாடுகள், நிக்ரக அனுக்கிரகப் பணிகள், அவள் மூலம் பிரபஞ்சத்தின் நடைபெறும் பலகோடி இயக்கங்கள் பிறப்பு, இறப்பு, வளர்ப்பு ஆகிய அனைத்துச் செயல்களும் பராசக்தி தனது சுட்டு விரல் நூனியால் ஆட்டுகின்ற விளையாட்டே! நேர்மையும், ஸ்தயமும் கடைப்பிடித்து பிற உயிர்களிடத்து அன்பு செலுத்தி நிஷ்காமியகாகச் செயலாற்றி இறைவியைப் பணியும் மாந்தருக்கு தூர்கையின் அனுக்கிரகம் எப்போதுமுண்டு. எல்லாப் பெண்களும் தேவியின் ஸ்வரூபமே. கொழுநரைப் பேணி, நல்லாடை புணைத்து, மஞ்சள் பூசி, குங்குமத் திலகமிட்டு, காலில் மெட்டியணிந்த ஸலவாசினிகள் அனைவருமே தேவியின் அம்சம்தான். பதிகளுடன் திரியாமல் வாழ்பவரே ஸலவாசினி; தேவியும்ட அப்படித்தான். “அழுதசீர் ஒரு பாகம் அகலாத சுகபாணி அபிராமி அவள்ஸ்வா?” அவள் சிறப்புக்களை விதந்தோதும், “தூர்க்கா சகஸ்ர நாமத்தை” பாட வாருங்கள்.

கும்பாபிழேக வைபவங்களால் ஆலயமும் அங்குள்ள மூர்த்திகளது பிரபாலங்களும் அதிகூடிய மகா சக்திகளை ஈர்த்துக் கொள்ளும். இப்போது தெல்லிப்பழை தூர்க்கை அம்பாள் ஆலயமும் கும்பாபிழேகம் பெற்று அதி உண்ணத் தெல்லிகளோடு வளர்கிறது. பக்தர்களது பிரார்த்தனை, நித்திய பூஜை வழிபாடுகள், உற்ஸவாதிகள் என்றெல்லாம் இருக்கும் ஆராதனைகளால் ஒளிர்விடும் தூர்க்காம்பிகையை சகலரும் ஆராதித்து, அகமகிழ்ந்து அம்பிகையின் நித்திய, நெயித்திய ஆராதனைகள் செல்வனே இடம்பெற அதற்குரிய தேவைகளை பக்தர்கள் சமர்ப்பித்து இந்த உலகம் செழிப்புற்று மக்கள் அனைவரும் பேரின்பவாழ்வைப் பெற்று இனிதே வாழ அருள் வழி நின்று ஆட்சி செய்யும் தூர்க்கை அம்பாளை யாம் அனைவரும் தினமும் பிரார்த்தித்து ஆனந்தமடைவோமாக. எமது ஆசீர்வாதங்கள் சகலருக்கும் இணைவதாதுக.

சுபமஸ்து

கந்தகவாமி கோயில்,
மாணவயாதீனம்,
தெல்லிப்பழை.

மஹாராஜஶ்ரீ சு.து ஷண்முகநாதக் குநக்கள்,
ஆதீனகர்த்தா - பிரதமகுரு

அம்பாள் துணை
ஹீ துர்க்காடேதவி தேவஸ்தான்
 பிரதமகந
சிவபூர்ணி வா. அகிலேஸ்வரக் குருக்கள்
 வழங் கிய
பிரார்த்தனை உரை

தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்பாள் தேவஸ்தானம் அகில உலக சைவ அடியார்களுடன் தொடர்பு கொண்டது. யான் சிறுவனாக இருந்த காலத்தில் இருந்து துர்க்கை அம்பாள் ஆலயத்தை தரிசித்து இருக்கின்றேன். பின்னர் வளர்ச்சியடைந்து பூசை செய்த யான் பெருமை மிகுந்த தேவஸ்தானத்துக்கு பிரதம குருவாகப் பணியாற்ற பேறு பெற்றேன். இன்று துர்க்கை அம்பாளின் மஹா கும்பாபிஷேகப் பெருவிழாவில் பிரதம குருக்களாகப் பணி செய்ய துர்க்கை அம்மனின் அனுக்கிரகமும், மாவை ஆதீன கர்த்தா மகாராஜமூர்தி சு. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள் ஜயாவின் நல்லாசியும் கிடைக்கப்பெற்றேன். என்னை துர்க்கை அம்பாளுக்கு பணி செய்ய முதல் முதல் வழி காட்டியவர் அன்னை சிவத்தமிழ்ச் செலவி அம்மையார் அவர்களே.

இன்றைய தலைவர் செஞ்சொற் செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் அவர்களும் என் பணிகளுக்கு உறுதுணையாக இருந்து ஊக்கம் தருகின்றார்.

உலகப் பிரசித்தி பெற்ற துர்க்கை அம்பாளின் மஹா கும்பாபிஷேகப் பெருவிழா இன்று நடைபெறுவது அடியார்களுக்கு மகிழ்ச்சி தருவதாகும். வேத ஒலிகளும். திருமறை ஒலிகளும், பெருஞ்சாந்தி விழாவும் பொலிவ தருகின்றது. கும்பாபிஷேக விழாவின்போது அம்பிகை அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகிக்க திருவருளை வேண்டிப் பிரார்த்திப்போமாக.

சிவபூர்ணி வா. அகிலேஸ்வரக் குருக்கள்

—
குருபாதம் துணை

நல்லை திருநாளசம்பந்தர் ஆதீன முதல்வர்
**ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர தேச்க ஞானசம்பந்த
பறமாச்சார்ய சுவாமிகள்**
வழங்கிய
அடுசியுரை

சீர்நிறைந்த தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவியின் மஹா
கும்பாபிஷேகம் குறித்து வாழ்த்துவதில் மிகவும் பேருவகை
கொள்கிறோம். இந்நாட்டில் உள்ள சக்தி தலங்களில் இன்று உலகம்
அறிந்த கோவிலாக விளங்குகிறது. இத்திருக்கோவிலில் காலம்
தவறாது பூசை, சிவாகம நெறிமுறைகளுக்கமைய சகல நித்திய,
நைமித்திய கிரியைகளும் நடைபெற்று வருவது சிறப்பிற்குரியது.
தமிழ் வேதமாகிய திருமுறை பாராயணத்துக்கு அதி முக்கியத்துவம்
கொடுக்கின்ற மேன்மையை இவ்வாலயத்தில் காணலாம்.
இத்திருக்கோவிலின் உன்னத வளர்ச்சிக்கு பாண்டிமாதேவி போல
அர்ப்பணிப்படின் உழைத்தவர் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அம்மையார்
அவர்கள். அவரது தலைமைத்துவத்தில் சமூகப் பணிகளையும்,
இத்திருக்கோவில் நிறைவாகச் செய்து பெருமை பெற்றது. இன்றும்
அவர் வழியில் திருக்கோவில் நன்முறையில் புனர்நிர்மாணம்
செய்யப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுவது பாராட்டுக்குரியது.
நிர்வாக சபையினர்க்கும், தலைமையை ஏற்று அன்னையின் வழியில்
தொடரும் திரு. ஆறு. திருமுருகன் அவர்கட்கும், அடியார்களுக்கும்
நல்லாசி கூறி அமைகிறோம்.

என்றும் கூண்டும் தின்ப ஸன்பு.

சுவாமிகள்

திருக்கோவில் வழிபாடு

பேராசிரியர் முணைவர் கா. மகலாசநாதக் குருக்கள்,
இங்கிலாந்து.

திருக்கோவில் வழிபாடு பற்றிய இக்கட்டுரை, கோயிலில் இறைவன் வெளிப்பாடு சிறப்பாக அமைதல் பற்றியும், உலகியல் ரீதியாகக் கோவில் வழிபாடு இன்றியமையாது விளங்குவது பற்றியும், கோலாலம்பூர் தலைநகரில் முருகன் கோவில் சிறப்பாக அமைந்து விளங்கும் இயல்பு பற்றியும், கும்பாபிஷேக கிரியை உட்பட, கோயிலில் நிகழும் கிரியா கலாபநிகழ்ச்சிகள் சில பற்றியும், கோவில் சமுதாய வளர்ச்சிக்குச் செய்ய வேண்டிய சேவைகள் பற்றியும், இடம் தருமளவிற்கு விரித்துக் கூறுகின்றது.

'கோ' என்பது அரசன்; இல் என்பது வீடு. கோவில் என்பது அரசன் வீடு என்னும் பொருளுடையது என விளக்கிக் கூறலாம். தெய்வங்களுக்கு அரசனாக விளங்கும் சிவபெருமானின் ஆலயமே திருக்கோவில். சிவனுக்கு மட்டும் உரியது கோவில் என்ற நிலை நாளடைவில் வேறுபடலாயிற்று. சிவபிரானின் திருக்குமாரர்களான பிள்ளையார், முருகன் ஆகிய இருவரும் சிவபிரானுக்கு அபின்னமாக விளங்குவதன் காரணமாக, இவ்விரு தெய்வங்கட்கும் மேலும் சிவபெருமானின் திருவடிவத்தில் பாதியிடம் கவர்ந்த அம்பிகைக்கும், தனித்தனி கோவில்கள் அமையலாயின. இக்கோவில்கள் யாவும், சிவபெருமானுக்கு ஆகமங்கள் விதித்த முறையையே பெரிதும் அநுசரித்து, இத்தெய்வங்களுக்குரிய சிறு சிறு வேறுபாடுகளை ஆகம அடிப்படையில் உரியனவாக்கி அமைந்து விளங்குகின்றன.

கோ என்றால் அரசன் என்றும், இல் என்றால் வீடு என்றும் பொருள் கொண்டு மீண்டும் வேறுவகையாக விளக்குவோமேயாகில், கோயில் (கோ+இல்) என்பது அரசனின் வீடு ஆகிய அரச மாளிகையையே குறிக்கும். அரசனின் இல்லத்தைக் கருத்திற் கொண்டு அமைந்ததே திருக்கோயில். கோயில் என்ற தமிழ்ச் சொல்லும், பிரசாதம் என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லும், ஒரே கருத்தை உணர்த்துபவையாய், அரசர் மாளிகையையும் இறைவன் உறைவிடத்தையும் சுட்டி நிற்பது கவனிக்கற் பாலது. மேலும், தஞ்சைப் பெருங்கோவில் அகழி முதலிய பாதுகாப்பமிசங்களைக் கொண்டு அரண்மனையைநிகர்த்தி திருப்பதும் கண்கூடு. மதுரை முதலிய பெருங்கோவில்களும் பிரமாண்டமான அமைப்புப் பெற்று அரச மாளிகைக்குரிய அமிசங்களைக் கொண்டு விளங்குவது அவதானத்திற்குரியது.

சைவசித்தாந்த நூல்களிலே கோவில் வழிபாடு மிக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இறைவன் எங்கும் நிறைந்தவன். சர்வ வியாபியாகிய அவன் இல்லாத இடமே இல்லை. இவ்வாறு இருந்தும், குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பைத் தெரிந்தெடுத்து, சுற்றிலும் நான்கு திக்குகளிலும் மதிற் சுவர்கள் வானளாவ எழுப்பி, வானைத் தொடும் கோபுரங்கள் அமைத்து, உள்ளே சிறு சிறு அமைப்புக்களை வகுத்து அவற்றில் பரிவார தெய்வங்களையும், நடுவில் கருவறையையும், நிறுவி அங்கே மூலவரையும் தாபித்து, மூலத்தானத்திற்கு

மேலே விமானம் பல அடுக்குகளைக் கொண்டதாக அமைத்து இறைவனுக்குக் கோவில் எடுக்கிறோம். இங்கேயே இறைவன் உறைகிறான் என்ற கருத்து வலியுற, இவ்வாறெடுத்த கோவிலில், இறைவன் விசேட சாந்தித்தியம் கொண் டெழுந்தருளிப் பக்தர்கட்டுத் திருவருள் புரிகிறார். எல்லாவிடங்களிலும் நிறை வற நிற்கிறார் என்ற எண்ணம் படிப்படியாக மறைய, இறைவன் திருக்கோவிலிலேயே உறைகின்றார் என்ற கருத்தே எம்மனதில் மேலோங்கி நிற்கின்றது. சிறப்புற அமையும் இக்கோயில்கள் ஆங்காங்கே பொருள் வசதிக்கேற்பப் பெரிதாகவும், சிறிதாகவும் கட்டி எழுப்பப் பெறுகின்றன. அரசு பெருமக்கள் கட்டிய கோவில்கள் பெருங் கோவில்களாகவே இன்றும் திகழ்கின்றன.

இறைவன் எங்கும் நிறைந்த வனாயினும், அவன் வெளிப்பாடு கோவில்களிலேயே நிகழும். சாந்தித்தியம் என்பது வெளிப்பாடு. இது சைதன்யம் எனவும் படும். சாந்தித்தியம் கோவில்களில் இருவகைகளாகப் பெருகுகின்றது. பக்தர்கள் பலர் குழுமிப் பெருமளவில் வழிபடும் பொது இடத்தில், அடியவர்க்கும் அக்கூட்டத்தில், ஒருவரிருவர் மெய்யடியவராக இருக்கக் கண்டு, இறை வெளிப்பாடு அங்கு அவர் பொருட்டு திகழு, ‘நெல்லுக்கிறைத்த நீர் வாய்க்கால் வழியோடிப் புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியும்’ என்பதற்கு இனங்க இறைவன் வழிபாடு கூட்டமாயமைந்து வழிபடும் முறையில் எல்லோருக்கும் ஏற்பட வாய்ப்பு அதிகமாக உண்டு.

மேலும், பெருங் கோவிலாக அமைந்து பொருட் செழிப்பு மிக்கதான் அக்கோவிலில் ஜபதபாதிகளாலும் வேத

தேவாராதி பாராயணங்களாலும் மந்திர உச்சாடனாதிகளாலும் அபிஷேக ஆராதனைகள், அருச்சனைகள் இடம் பெறும் நித்திய நெமித்தியங்களாலும் சைதன்யம் பெருகுகின்றது. அருள் சுரக்கின்றது.

ஆத்மார்த்த பூஜையையும், பரார்த்த பூஜையையும் சிவாகமங்கள் விரித்துக் கூறுகின்றன. இவ்விரண்டி னுள் ஆத்மார்த்த பூஜை வீடுகள் தோறும் ஒவ்வொருவரும், வழிபடும் இடத்தை (பூஜை அறையை) அமைத்து, தானே பூஜை செய்வது. இது சிறு அளவில் நடைபெறுவது. நாங்களும் எங்கள் கைகளாலே பூஜை செய்தால் என்ன? என்று ஒவ்வொருவரும் கேட்க வேண்டியதில்லை. ஆத்மார்த்த பூஜை செய்யும் உரிமை ஒவ்வொரு வருக்கும் உண்டு. அதற்குரிய நியமங்களுடன் ஆத்மார்த்த பூஜையில் ஈடுபடலாம். சிறு சிறு விக்கிரகங்களை அமைத்துப் பதினாறு உபசாரங்களடங்கிய பூஜை செய்து இயன்ற அளவு தோத்திரங்களைப் படித்து வழிபடும் பொழுது இது சிறு அளவில் நிறைவேறும். வீட்டில் தினந்தோறும் நிகழும் இந்நிகழ்ச்சியில் பொது மக்கள் குழுமுவது இல்லை.

பரார்த்த பூஜையோவெனின் (பர-மற்றவர்; அர்த்த-பொருட்டு) பிறர் பொருட்டு ஒருவர் செய்யும் பூஜை. இங்கு சிவாசார்ய பரம்பரையில் வந்த, தகுதி பெற்ற ஒருவர், அங்கு குழுமி யிருக்கும் பெருமளவினர் சார்பில், அவர்பொருட்டு நிகழ்த்தும் பூஜை. இங்கு பூஜை செய்பவர் ஒருவர். ஆனால் சிவாசார்யர்கள் பலர் அநுசரணையாக இருப்பர். குழுமியுள்ள பலர் பூஜையைத் தரிசித்துப் பயன் பெறுவர். இங்கு விரிவாகப் பெரும் பொருட் செலவில்,

பூஜோபகரணங்களுடன் பூஜை நிகழும்; எல்லாமே வீட்டில் நிகழும் பூஜையில் போல இல்லாது பெருமளவில் நிகழும்.

ஆத்மார்த்த பூஜை சிறப்புற வீட்டில் செய்யும் ஒருவர், அங்கு முறையாக நிகழ்ந்த பூஜையினால் திருப்தியறாது பரார்த்த பூஜை நிகழும் இடமான திருக்கோவிலுக்குச் சென்று பூஜைகளில் ஏனையோருடன் கலந்து பூஜையைத் தரிசிப்பது அவசியம். ஆத்மார்த்த பூஜையில் சில காரணங்களால் கிடைக்கப் பெறாத இறை வெளிப்பாட்டையும் பலவகைப் பயன்களையும் பரார்த்த பூஜையில் அவர் பெறுகிறார். இது பற்றியே ‘கோவில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்’ என்ற முதுரை எம் மனத்தில் வழங்கி வருகிறது. நாட்டில் மக்கள் வழிபடும் பொது இடங்களான கோவில்கள் எழு ஆகமங்கள் வழிவகுத் துள்ளன, இவ்வாறுமைந்த கோவில்கள் தமிழ்நாட்டில் பலப்பல. இங்கு தேவாரம் பாடியருளிய மூவரும் சென்று அவ்வவ் கோவில்களில் வழிபட்டனர். இறைவன் பெருமையைத் தேவாரங்களாகப் பாடியுள்ளனர். இவர்கள் நடமாட்டத்தால் புனிதமாகிய தலங்கள் பெரும் சேத்திரங்களாகிப் பலருக்கு அருள் பெருக்கும் திருத்தலங்களாக விளங்கி வருகின்றன. திருமுறையில் உள்ள பாடல்கள் அனைத்தும் அங்குகே திருவருள் சுரக்கப் பாடியவை, பொது வழிபாட்டுத் தலங்களாகிய இவ்வாலயங்களில் அற்புதங்கள் நிகழுமா திருந்தால் அது ஆச்சரியத்திற்கு உரியது, உள்ளம் உருகி இறைவனை மனமாரப் பூசிக்கும் மனப்பக்குவம் இல்லாமல் விதித்த முறைப்படி மட்டும் பூஜை செய்யும் வீட்டில் நிகழும் ஆத்மார்த்த பூசைக்கு இறைவன் வெளிப்பாடு,

அருள்சுரத்தல் எவ்வாறு நிகழும்? இதனாலேதான் பரார்த்த பூஜை அத்தியாவசியம் எனச் சாத்திரங்கள் வற்புறுத்துகின்றன.

சிறந்த இரு எடுத்துக்காட்டுகள் மூலம் பரார்த்த பூஜை நிகழும் ஆலயங்களில் இறைவன் வெளிப்படும் சிறப்பு விளக்கம் பெறுகின்றது. பச வின்பால் குங்கும வடிவில் உட லெங்கணும் இரத்த வடிவில் பரந்து விளங்குகின்றது. அது, முதிர்ச்சி பெற்றுப் பால் வடிவ கொண்டு முலைகள் வழியே வெளி யேறுகின்றது. வேறு எந்த அங்கங்கள் மூலமும் வெளியேறுவதில்லை. அதே போன்று இறைவனும் உருக்கரந்து உலகெங்கணும் வியாபித்து உறையினும் திருக்கோவிலிலே மட்டும் வெளிப்பட்டு அருள் புரிகிறான்.

இன்னொரு உதாரணத்தையும் சைவசித்தாந்த சாத்திரம் வழங்கும். விறகில் தீயினன் என்பது வாகீசர் வாக்கு, கடையும் கட்டை முழுவதும் தீ உருக்கரந்து வியாபித்து இருப்பினும், கடையும் இடத்தில் மட்டுமே முனைப்பாக வெளிப்படுகின்றது. மந்திரங்களாலும், அபிஷேக ஆராதனைகளாலும் அருச்சனை முதலியகிரியைகளாலும் கடையப்படும் இடம் கோவில். எங்கும் உருக்கரந்து வியாபித்து இருக்கும் இறைவன் திடுமெனத் திருக்கோவிலில் வெளிப்பட்டு அருள் செய்வான்.

இதுவரை, வீடுகளில் ஒவ்வொரு வரும் தாமே இயற்றும் ஆத்மார்த்த பூஜையையும், அதனால் மட்டும் அப்பூஜை முற்றாக நிறை பயன்பெறாத இயல்பு பற்றியும் சிவாச்சார்ய பரம் பறையினர் முறையாகவும் விரிவாகவும் பெருங்குழுவினர் பொருட்டு நிகழ்த்தும் பரார்த்த பூஜையின் சிறப்புப் பற்றியும்

கூறி, பரார்த்த பூஜையின் இன்றியமையாமையையும் அதன் சிறப்பையும் விளக்கக் கண்மூர்கள். இவ்விளக்கங்கள் சைவ சித்தாந்த நூல்களை ஆதாரங்காட்டி நிகழ்ந்தன.

இனி உலகியல் ரீதியாகப் பரார்த்த பூஜையாகிய திருக்கோவில் வழிபாடு நிகழும் காரணங்கள் பற்றி ஆராய் வோம். பெரும் அளவில் குழுமி வழிபடுவதற்குப் பொதுமக்களைத் தூண்டும் ஏதுக்கள் எவை என்பது பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திப்போம்.

திருக்கோவிலுக்குச் சென்று வழிபடுவர்கள் அங்கு சென்று வழிபடுவதற்கு இரண்டேயிரண்டு காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று, அங்கு விசேட சாந்நித்தியம் கொண்டு விளங்கும் இறைவனிடமிருந்து பல தேவைகளை வரமாகக் கேட்டுப் பெறுவதற்காக இறைவனை நாடிக் கோவில்களுக்குச் செல்வது. வரம் என்பது தேர்ந்தெடுத்துக் கேட்டுப் பெறும் தேவை என்பது பொருள். இவ்வாறு கேட்டுப் பெறுவதற்குரியன இவ்வகை வாழ்க்கை வளம் பெறுவதற்கு வேண்டிய போகபோக்யங்கள்; வாழ்க்கை சிறப்புற அமைவதற்கு ஏற்ற பல்வகைப் பொருட் செல்வங்கள். சற்று ஆன்மீக முதிர்ச்சி பெற்று ஈடுபெற்றத்தை நாடுபவர்கள் மறுமையின்பமாகிய முக்திப் பேரின்பத்தை ஈயும் சிறப்பு மிக்கவன் இறைவன் என்பதால் எல்லாம் அவனிடம் கேட்டுப் பெறலாம், என்ற மனவுறுதியே எங்களைக் கோவிலுக்கு இட்டுச் செல்கின்றது.

கோவிலுக்குப் போவதற்கு இன்னொரு காரணமும் உண்டு இது வாழ்க்கையில் அடிக்கடி எமக்கு ஏற்படும் அச்சங்கள். பயத்துக்குக் காரணம் ஒன்றிரண்டு என நிறுத்த

முடியாது. பலவகைக் காரணங்கள் உண்டு. பகைவரிடமிருந்து பயம், இனி மறுகணம் என்ன நேரிடுமோ என்னும் பயம் தேவைகள் ஆயிரமாயிரம் உண்டு என்பதுபோல் பயத்தின் வகைகளும் ஆயிரமாயிரம். இவற்றைக் களைபவன் பயமெதுவும் இல்லாத இறைவன். இது பற்றியே, பயங்களைக் களைய வேண்டிக் கோவிலுக்கு இறைவனைத் தேடிச் செல்கிறோம். எனவே கோவிலுக்குப் போவதற்குத் தேவை, பயம் என்ற இரண்டு காரணங்கள் தவிர்ந்த மூன்றாவது காரணம் எதுவும் கிடையாது. வேறேந்தக் காரணங்கள் தோன்றினும் அவற்றை இவ் விரண்டினுள் ஒன்றுக்குள் அடக்கி விடலாம். தேவை, பயநீக்கம் என்னும் இரண்டையும் வழங்கத் தயாரான நிலையில் தெங் வங்கள் எப்பொழுதும் இருப்பதைக் குறிக்கவே அவை அபய, வரத கரங்களுடன் எப்பொழுதும் தரிசனம் தருகின்றன. வலது முன் கரத்தை அபய கரமாகப் பிடித்து பயம் வேண்டாம் என்றும், இடது முன் கரத்தைப் பிடித்து வரத கரமாக அமைத்து, வேண்டும் வரமெல்லாம் தருகின்றோம் என்றும் கையமைதி மூலம் தம் வரம் அருளும் பெற்றியையும் காக்கும் இயல்பையும் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

இவ்வாறு ஆகம மரபு காட்டும் கோவில் வழிபாட்டு முறை திருமறைகளான வேதங்கள் உணர்த்தும் மறைமுகமான அருவ வழிபாட்டினின்றும் அறவே வேறுபட்டதாய், மணிவாசகப் பெருமான் கூறுமாறு, ஆகமமாகி நின்று அண்ணிக்கும் அண்ணலை அண்மையிற் கொணர்ந்து, திருவருவங்களான வடிவம் தந்து, கட்புலனாகாத தெய்வங்களைக் கண்ணெதிரே வடிவமைத்து நிறுத்தி, மந்திர- தந்திர- கிரியா

மார்க்கங்களால் வழிபடும் உபாயங்களை வகுத்துத் தந்துள்ளது. மறைந்து கட்டுவனாகாது மனக்கண்ணால் மட்டும் தெய்வங்களைக் காணத் தருவது வைதிகப் பாரம்பரியம், கட்டுவனாகும்படி தெய்வங்களைத் திருவருவங்களில் பொருட் செறிவு மிக்கதாய்த் திருக்கோவில்களில் நிறுவி வழிபட வழிவகுப்பது ஆகம பாரம்பரியம். இவ்வாகம பாரம்பரியம் தென் பாரதத்தில் மட்டும் பெரிதும் பயில் வது. இரு பாரம்பரியங்களையும் ஜந்து முகங்களாலும் அருளிச் செய்தவன் பரம் பொருளாகிய பரம சிவன் எனச் சமண மரபு கூறும்.

திருக்கோவிலமைப்பு தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது. பிராகாரங்கள் ஆகியவற்றின் அமைப்பு இச்சிறப்பை ஒங்க வைக்கின்றது. மூலவர் எழுந் தருளியிருக்கும் கருவறை என்னும் கருப்பக்கிரகம் முக்கியமாக எல்லாருடைய கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் இடமாகத் திகழும். இக் கருவறை ஒருவாயில் மட்டுமே கொண்டமைவது. இங்கு, கோலாலம் பூரில் கோவில் கொண்டெழுந்தருளி யுள்ள முருகன் கோவிலில் விசேட அமைப்பு ஒன்றைக் காணலாம். மூல மூர்த்தி யாகிய முருகன் திருவருவம், சிலை வடிவில் வள்ளி தெய்வானையுடன் அமைய வேண்டிய இடத்தில், ஞான சக்தியாகிய வேலாயுதப் பெருமான், சக்தியஸ்திரவடிவில், இலங்கையிலுள்ள யாழ்ப்பாணம் கந்தசவாமி கோவிலமைப்பைப் பின்பற்றிமுல மூர்த்தியாக எழுந்தருளியுள்ளார். இது முற்றிலும் ஆகம விரோதம் எனினும், அநுக்கிரக சக்தி பெரிதும் வாய்க்க முன்னோரால் நெடுங்காலமாகத் தாபித்து வணங்கி வழிபடப்பட்டு வரும் நல்லூர்க்

கந்தனை பரம்பரையாக வழிபட்டு வந்த தமிழ் மக்கள், இலங்கையிலிருந்து குடி பெயர்ந்து மலேசியாவில் குடி யேறி முருகனை வழிபட விழைந்து நல்லூர்க் கோவில் அமைப்பினையே பின்பற்றி, 1902ஆம் வருடம், சிறந்த சைவப் பெரியாராக விளங்கிய தவத்திரு ஸீ முருகசவாமி அவர்கள் தலைமையில் வேலாயுத வடிவில் முருகனை ஸ்தாபித்து வழிபட்டு வந்தனர். இவ்வாறு வேலை மூலவராக வழிபடும் தலங்கள் இரண் டொன்று இலங்கையில் இடம் பெறினும், மூலவர் சிலாவிக்கிரமாக அமையும் முறையே ஆகம மரபானதால் இம்முறைப்படி யே அங்கும் பல முருகன் கோவில்கள் அமைந்துள்ளன. ஆனால், செட்டி நாட்டு வாணிகப் பெருமக்களும் கொழும்பு, பற்மா முதலிய நாடுகளில் கதிர் வேலாயுதப் பெருமானையே மூலவராகத் தாபித்து கோவிலமைத்து வழிபட்டு வருவது பற்றியும் நாமறிவோம்.

இனி, தொடர்ந்து கோவிலமைப்பை அவதானிப்பதற்கு மலேசியா கந்தசவாமி கோவிலை மானசிகமாக வலம் வருவோம். இவ்வாறு வலம் வரும் வேளை கோவிலமைப்பை மனதில் பதித்துக் கொள்ளுவோம். இக் கோவிலில் கருவறையிலிருந்து வெளிக் கிட்டு அர்த்த மண்டபத்தையடையலாம். அதிலிருந்து வெளியேறும் போது வருவது மகாமண்டபம். மகா மண்டபத்தையடுத்து அமைவது சோபான மண்டபம். படிப்படியாக வெளியேறிக் கொண்டிருக்கும் நாம் இப்பொழுது துவஜல்ஸ்தம்ப மண்டபத் திற்கு வந்து விட்டோம். இங்கேதான் மூலவரைத்திர் நோக்கிய வண்ணம் மழுரம் என்னும் மயிலும் அதை அடுத்து பலிபீடமும் அமைந்துள்ளன.

எட்டுத் திக்குகளிலும் கருவறையைச் சுற்றிப் பலிபீடங்கள் அமையும் முறையும் உண்டு. இப்பீடங்களில் பலி உருண்டைகளை வைத்துப் பலியிட்டுப் பூசிப்பது உண்டு. மழுரத்துக்கு அருகே அமைந்துள்ள பலிபீடத்தில் பூஜை முடிவில் பலியிருண்டையைப் பெரிதாகச் சமர்ப்பித்துப் பலியிடுவது வழக்கம். கொடிமரம் செப்பு அல்லது வெள்ளிக் கவசங்கள் மூட பல பல வளையங்களைக் கொண்டு அமையும். இக்கோவிலுக்குரிய செப்புக்கவசங்கள் பொன் மென்தகடு பொதிக்கப் பட்டுள்ளன. கொடி மரத்தைத் தாண்டி நேரே சென்றால் கோபுர வாசல் வழியே வெளியேறலாம். அவ்வாறு வெளியே செல்லாது உட்பிரகாரத்தின் வழியே கிழக்கு நோக்கி நடந்தால் ஈசான (வடகிழக்கு) மூலையில் பாகசாலை என்னும் மடப்பள்ளி இருக்கக் காணலாம். இங்குதான் இறைவனுக்கும் பரிவார தெய்வங்கட்டுகும் நிவேதனப் பொருட்களைப் பாகம் செய்வார்கள். ஈசான மூலையிலிருந்து தெற்கு நோக்கி கிழக்கு வீதி வழியே சென்று முடிவில் அக்னி (தென் கிழக்கு) மூலையில் வடக்கு நோக்கி அமைந்திருக்கும் ஆலயத்தில் கணபதியைத் தரிசிக்கலாம். பின் மேற்கு நோக்கி தெற்கு வீதி வழியே வந்தால் தென்மேற்கு மூலையில் வடக்கு முகமாகப் புதிதாய் நிர்மாணிக்கப்பட்ட இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாளைத் தரிசிக்கலாம். பல அடியவர்களின் வேண்டுகோட்கிணங்க குமாரதந்திர அடிப்படையைத் தழுவி துர்க்கை அமைய வேண்டிய இடத்தில் சாந்தவடி வினளான அம்பிகை இங்கு வடக்கு நோக்கியவாறு அமைக்கப்படவுள்ளாள். இங்கு பிரதிட்டிக்கப்பட உள்ள விக்ரகம் பஞ்சலோகத்தில் எழுந்தருளியாக அமையும்.

இராஜராஜேஸ்வரி அம்பிகையைத் தரிசித்து மேற்கு வீதி வழியே தொடர்ந்து சென்றால், மேற்குப் பக்கத்தில் கிழக்கு நோக்கி அமைந்துள்ள வசந்தமண்டபம், சனீஸ்வரர், நவக்கிரகங்கள் ஆகியன வரிசையாக இருப்பதைக் காணலாம். மேற்கேயுள்ள உட்பிரகாரம் யாகசாலை வாசலில் முற்றுப்பெறுகின்றது. யாகசாலையை அடுத்துக் கண்டாமணியும் அதை அடுத்து பைரவர் ஆலயமும் உள்ளன. யாகம் நித்தியம் நடைபெறுவதில்லை. கொடி ஏற்றுத்தன்று யாக கும்பங்களை வேதியிலும், உபவேதிகளிலும் அமைத்துப் பூஜிப்பதுடன் தெற்கு வாயிலை அடுத்து உள்ளே அமைந்துள்ள யாக குண்டத்தில் ஹோமங்கள் தினந்தோறும் நிகழ்த்துவர். யாகசாலை வாயிலில் திருவிழாத் தினங்களில் ஒவ்வொரு நாளும் வீதி வலம் வந்து முன்னே சமுகமளிக்கும் முருகனுக்குப் பூர்ணாகுதி, தீபாராதனை ஆகிய உபசாரங்கள் நிகழ்த்தி, தீர்த்தத் தினத்தன்று யாக பூஜையை நிறைவு செய்து கும்பங்களை மூலமூர்த்தியாக்கி அபிடேகம் செய்வது வழக்கம். வசந்தமண்டபம், ஆஸ்தான மண்டபம் எனவும் பெயர் பெறும். இங்கு எழுந்தருளி மூர்த்திகள் கொலு வீற்றிருந்து அடியவர்க்கு அருள்புரிவர். பூஜைகளின் பின் காலை மாலை இருவேளைகளிலும் கொடி, குடை, சாமரங்கள் முதலிய உபசாரப் பொருள்களுடன் கோவில் வசதிக்கேற்ப முன்னே விருதுகள் அனிவகுத்துச் செல்ல, இருமருங்கிலும் தீவட்டிகள் ஓளிவீசிவர, சுவாமி வீதி வலம் வரும் காட்சியும், சுவாமி பின்னே தொடர்ந்து வரும் வேத-தேவார பாராயணங்களும், திருப்புகழ் முதலிய பஜனைகளும் கண்கொள்ளாக் காட்சி

யாகும். இங்கு சுவாமி வலம் வரும் வேளையில் இராஜோபசாரங்கள் தொடர்ந்து நிகழ்வன.

இராஜோபசாரங்களைச் சற்று அவதானிப்போம். அரசன் இறைவன் ஆகிய இருவரும் ஒரே நிலையில் வைத்துப் போற்றற்கு உரியவர். அரசனின் தனிப் பெருங்கடமை குடி மக்களைக் காத்தல். அவர்களுக்கு வேண்டியதை அவர்கள் பெறச் செய்வதும் பயத்திலிருந்து பாதுகாத்தலும் அரசன் தெய்வமாகியோருக்கு உரிய பொதுப் பண்புகள். அரசன் கண்கண்ட தெய்வம் எனக் சாத்திரங்கள் போற்றுகின்றன. ஆலயம் பல்லாயிரக் கணக்கான அடியவர் குழுமி வழிபடுவதற் குரியவாறு பரார்த்த பூஜை நிகழ்வதற் குரிய இடமாக அமைய வேண்டுவதனால், இது பெரிய நிறுவனமாக உருவாயிற்று என்பது முன்னர் சுட்டப் பட்டது. அதனால் ஆலயமும் அகழிகளால் சூழப்பட்ட தும் அரண்மனையின் அமைப்பைப் பெற்றதும் குறிப்பிடப் பட்டன. அரசனின் மாளிகையைச் சற்றி எழுவேண்டிய உயர்ந்த மதிற் சுவர்களும் கோவிலைச் சுற்றி எழுந்தன. கோபுரங்களும் எழுந்தன. அரசமாளிகையில் அரசனுடைய தேவைக்கும், அந்தஸ் துக்கும் ஏற்ப, ஆங்காங்கு பரிசனங்கள் புடைகுழு இருப்பதற்காகப் பலவிதமான அமைப்புக்கள் இருப்பதை நிகர்த்துப் பரிவார தெய்வங்களைச் சுற்றிலும் நிறுவுவதற்காகக் கருவறையைச் சுற்றிலும் பல சிற்றாலயங்கள் அமைவன. ஆஸ்தான மண்டபம் பெருமளவில் குழுமும் பொது மக்கள் கூடி அரசனைத் தரிசிப்பதற்கு ஏற்றவாறு விஸ்தாரமாகவும் கலையழகு பொலியவும் அரண்மனையில் அமைந்திருப்பது போன்று, பக்தர்கள் பெருமள

விற்கூடி இறைவனைத் தரிசித்தற்கேற்ற அமைப்பைக் கொண்டு வசந்தமண்டபம் விளங்கும். அரசன் உறைவிடத்தில் வாயில்களில் காவலர் காத்து நிற்பதை நிகர்த்துக் கோயில்களிலும் வாயில்களில் துவாரபாலகர் உயர்த்தி நீட்டியசுட்டுவிரலைக் காட்டி எச்சரித்து நிற்கும் அமைப்பில் காணப்படுவர். அரண்மனையைச் சுற்றிக் குடிமக்களும் ஆங்காங்கே அங்காடிகளும் அமைவதை நிகர்த்துக் கோவிலைச் சுற்றிப் பட்டனமே உருவாக்க காண்கின்றோம். மதுரைக் கோவில் இவ் அமைப்புக்குச் சிறந்ததோர் எடுத்துக் காட்டு. அரசர் களுக்கு உரியது கொடி. இறைவனுக்கு உரிய சின்னம் பொறிக்கப்பட்ட கொடி உண்டு. கொடிமரம், கொடியேற்றவைபவம், தேர் ஆகியவை அரசனுக்கும் உண்டு; இறைவனுக்கும் உண்டு. அரசன் அவ்வப்போது வீதிகளில் பவனி வருவதை நிகர்ப்பது கோவிலில் இறைவன் கொண்டருளும் திருவ்வா. அரசனுடைய பவனியில் அவனுக்கே உரியதான் ஆடம்பரங்களான கொடி, குடை ஆலவட்டம், சாமரை, தீவட்டி, கட்டியம் ஆகியன இறைவனுலாவிலும் இடம் பெறுவன். வசதி படைத்த பெருங்கோவிலில் யானை, குதிரை, ஒட்டகம் முதலியனவும் அனிவகுத்து முன் செல்வன. பேரிகையும் ஊர்வலத்தின் முன் முழங்கிச் செல்லும். வாத்தியங்களில் இருந்து எழும் இசையும் இனிது மழங்கும். கலை நிகழ்ச்சிகளையும் அரசன் பவனியிற் போன்று இறைவன் திருவ்வாவிற் காண்கின்றோம். பவனி வரும் வேளையில் மட்டுமல்லாமல் அருளும் முகமாக மண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் வேளையிலும் தெய்வத்திற்கு மேல் கவித்திருக்கும் குடையும், இருமருங்கிலும் வீசப்படும்

சாமரங் களும், அரசன் இதேபோன்று உபசாரங்கள் பொலிய கொலு மண்ட பத்தில் சிங்காசனத்தில் குடை கீழ் கொலுவீற்றிருக்கும் காட்சியைக் கண்முன் கொண்ந்து நிறுத்தும். இறைவன் பவனிவரும் வேளையில் கட்டியங் கூறுபவர் கட்டியத்துக்குரிய செங்கோலை ஏந்தி நின்று இறைவன் பவனி வந்து கொண்டிருப்பதைக்கூறி எச்சரிக் கும் நிகழ்ச்சி, அரசன் பவனி வரும் நிகழ்ச்சியை முழுவதும் நிகர்க்கும். அரசன் பவனி வரும் பொழுது நெற்பொரியையும், நறுமணங் கமமு மலர்களையும் தூவி வாழ்த்திக் கெளரவிப்பது போன்று இறைவன் திருவிழாவிலும் நிகழ்வது மரபு. இறைவன் திருவிழா கொள்ளும் வேளை அரசனை முற்றிலும் நிகர்த்து பட்டாடைகளாலும், விலையுயர்ந்த மணிகள் பதித்த பொன்னணிகளாலும், முக்கியமாகத் அரசருக்கே உரிய கிரீடத்தாலும் வகை வகையான மாலைகளாலும் இறைவன் அலங்கரிக் கப்பட்டுப் பவனி வருவது அவதானத் திற்கு உரியது.

அரசமாளிகையிற் போன்று ஆலயங்களிலும் பரம்பரையாகப் பலவகைப் பணியாளர்கள் தத்தம் கடமைகளை ஆற்றுவதற்காகச் சர்வ மானியங்கள் வழங்கப்பெற்றுள்ளன. அரசனவையை அணி செய்யும் ஆஸ்தான கவிஞர் போன்று கோவிலிலும் கலைஞர்கள் கலைப்பணி புரிவதற்காக நியமிக் கப்பட்டுள்ளனர். சுருங்கக் கூறின், அரசனுறைவி டமாகிய மாளிகையிலுள்ள ஒவ்வொர் அமிசத்திற்கும் நேரிதான் அமைப்பைக் கோயிலும் கொண்டமைவது எனலாம். நிதி நிலைமைக்கு ஏற்ப இவ்வமிசங்கள் மிகுந்தும் குறைந்தும் இடம்பெறுவன அரசனைத்

தரிசித்துத் தம் பெரும் மதிப்பைக் காட்டுமுகமாக குறுநில மன்னர்கள் செலுத்துவதை நிகர்த்துக் கோயில் களிலும் அடியவர்கள் இறைவனுக்குப் பொண்ணையும் மணி யையும் உண்டியலில் காசையும் காளிக்கையாகச் செலுத்தக் காண்கிறோம்.

அரசர்களுக்குப் பெருமை ஈட்டித் தருவது வீரம் என்னும் தலையாய பண்பு. வீரத்தை வெளிப்படுத்துவன் அவர்கள் போர்க் களத்தில் ஈட்டும் வெற்றிகளும் அவர்களின் பராக்கிரமச் செயல் களுமாம். அரச மாளிகையின் அமைப்பைப் பெற்ற ஆலயத்தில் அரசனுக்குரிய உபசாரங்களுக்குப் பாத்திரமாகி எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன் இயற்றியதாகக் கூறப்படும் வீரச் செயல்கள் பலப்பல, அட்ட வீரட்டத்தலங்கள் என்று சிறப்பிக்கப் படும் எட்டுத் திருத்தலங்களிலேயே இப்பெரும் வீரச் செயல்கள் நிகழ்ந்ததாக ஜீதீகம் பேசுகிறது. இவ் வீரச் செயல் களுடன் தொடர்பு படும்படி மண்ணை ஒடுகள், யானைத் தோல், புலித் தோல் முதலியன வெற்றிச் சின்னங்களாக அணியப்படுவதையும் தெய்வங்களின் கைகளில் யுத்த சந்ததரான வீரர்களின் கைகளில் இருப்பன போன்று வில, அம்பு, கேடயம், ஈட்டி, வேல் போன்ற பலவகைப் படைக்கலன்கள் விளங்கு வதையும். அவதானிக்கும் போது அரசனுக்கும் தெய்வத்திற்கும் இடையே நிலவும் நெருங்கிய ஒற்றுமையைக் காண்கின்றோம், கோவிலில் நிகழும் இறை வழிபாட்டில் இறைவன் எனப் படும் அரசனுக்கு உரிய உப சாரங்கள் நிகழ்த்துவது, விரிவான ஆய்விற் குரியது. இதுவரை இராஜோ பாசாரங்கள், தேவோப சாரங்களாக கோவிலில் விளங்குவதை அவதானித்தோம்.

தொடர்ந்து கோலாலம்பூர் கந்தன் ஆலய சிறப்பை நோக்குவோம். வடக்கில் இராஜகோபுரம் வானளாவிக் கம்பீரமாக நிற்கின்றது. இங்கு திருக் கோயிலில் மூன்று லிங்கங்கள் (இறைவனை நினைவூட்டும் திருச் சின்னங்கள்) உண்டு. மூல முர்த்தி சூட்சம் லிங்கம் எனப்படும். மழுரத் துக்குப்பின் இருப்பது பத்ரவிங்கம். பிரதான வாயிலில் சுற்று மதிலில் நடுவில் விளங்கும் இராஜ கோபுரத் திலும் மூலத்தானத்தில் மேல் விளங்கும் விமானத்திலும் விளங்கும் கலசங்கள் ஸ்தாவலிங்கங்கள். இம்மூன்று லிங்கங்களும் வழிபாட்டிற்குரிய எனினும், தூரத்திலிருந்தே தரிசனம் இலகுவாக வழங்கும் வாய்ப்பு தூல லிங்கமாகிய கோபுரத்திற்கும் விமானத்திற்கும் உண்டு. கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம். கருவறை அர்த்த மண்டபம் இணையும் இடத்துக்கு வெளியே மேற்கில் இறைவனை நோக்கி சண்டேசவரர் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. சண்டேசவரர் பூஜையே இறைவன் பூஜையை நிறைவு செய்யும். அட்ட திக்குப் பாலகர்களை கோவில் அமைப்புக்கு ஏற்றவாறு நிறுவுவது வழுமை; இந்திரன், அக்னி, யமன், நிருதி, வருணன், வாடு, குபேரன், ஈசானன் என்போர் முறையே கிழக்கு, தென் கிழக்கு, தெற்கு, தென்மேற்கு, மேற்கு, வடமேற்கு, வடக்கு, வடகிழக்கு ஆகிய திக்குகளின் பாலகர்கள் ஆவர். பிரமனை ஆகாயத்துக்கும், விஷ்ணுவை கீழேயுள்ள பாதாளத்துக்கும் பாலகர்களாகப் பூசித்து வணங்குவது மரபு. யாகங்களிலே யாகம் நிறைவரும்வரை அவதானமாக இருந்து காக்கும் பணி இத் திக்குப் பாலகர்களுக்கு உரியது. கொடி யேற்றிய தினம் முதல் இவர்களை

அவ்வவ் திக்கில் ஆவாகித்து பலி உருண்டைகளை பலிகொடுத்துப் பூசிப்பது வழக்கம்.

கொடியேற்றிய தினம் முதல் பத்து நாட்களுக்கோ அதற்கு அதிகமாக ஆகமம் விதிக்கும் நாட்களுக்கோ நிகழும் மஹாற்சவ தினங்களில் இறைவன் பலவகைக் கோலங்களில் அவ்வத் தினத்திற்கு உரிய வாகனங்களில் இவர்ந்து பவனி வருவான்.

தெய்வங்களுக்கு வாகனங்கள் சிறப்பாக உண்டு. சிவனுக்கு வாகனம் இடபம், பிள்ளையாருக்கு முஷிகம், முருகனுக்கு மயில், சுதந்திர சக்திக்கு சிங்கம். இதைவிட ஒவ்வொரு தினத்துக்கும் அதற்குரிய வாகனங்கள் உண்டு. சப்பறம், விமானம், தேர் முதலியவையும் உரிய ஊர்திகளாகும்.

கோவிலில் நிகழும் நைமித்திக்கிரியைகளுள் மிக விரிவானது கும்பாபிஷேகக் கிரியை ஆகும். இது நிகழுமுன் பாலாலயம் நிறுவி அதில் மூல மூர்த்தியையும் பரிவாரங்களையும் கலாகர்ஷணம் செய்து யாக பூஜை ஹோமம் முடிந்ததும் அவ்வம் மூர்த்தி களுக்கு விக்கிரகங்கள் நிறுவி பாலாலய கும்பாபிஷேகம் செய்தபின், கோவிலைப் பழுதுபார்த்து புதுக்கி அமைத்து விரிவாக அமைந்த யாகசாலையில் கும்பங்களில் பாலாலயத்தில் இருந்த மூர்த்திகளை மீண்டும் கலாகர்ஷணம் செய்து கும்பத்தில் எழுந்தருள வைத்து யாக பூசைகள் ஹோமங்களை முறைப் படி, விரிவாயமைந்த யாகசாலைகளில் நிகழ்த்தி மீண்டும் பழுது பார்த்து புதுப் பிதத கோயிலில் பழைய விக்கிரகங்களையே நிறுவி இவ்விக்கிரகங்களில் மீண்டும் இறைவனை எழுந்தருளச் செய்யும் பெரும் கிரியை கும்பாபிஷேகம்

எனப்படும். இதற்குப் பூர்வாங்கமாகவும் உத்தராங்கமாகவும் கிரியைகள் முன்னும் பின்னும் பல தினங்களாக நிகழும்.

கும்பாபிஷேகக் கிரியைகள் முகூர்த்த நிற்ணயம், திரவிய விபாகம், கர்ப்ப நியாசம், கணபதி ஹோமம், அநுஞ்ஞெ, கிராம சாந்தி, பிரவேச பலி, ரஷோகன் ஹோமம். திசாஹோமம், சாந்திஹோமம், மூர்த்திஹோமம், வாஸ்து சாந்தி, நவக்கிரக மகம், மிருத் சங்கிர ஹனைம், அங்குரார்ப்பனைம், ரட்சாபந்தனம் (புதுவிக்ரங்களாக இருப்பின் அவ்விக்கிரகங்களுக்கும் ஜலாதி வாசம், தான்யாதி வாசம், நயனோன் மிலனம், கிராமபிர திட்சினம், சயனாரோபனைம்), அக்நி கார்யம், நாம கரணம், பிம்பசத்தி, கரப்பக்கிருக பதவிந்யாசம், ரந்நநியாசம், யந்திர ஸ்தாபனம், பிம்பஸ்தாபனம், அஷ்ட பந்தனம், ஷட்தவநியாசம், ஸப்ரசாகுதி, பூர்ணாகுதி, கும்ப உத்தாபனம், ஸ்தாபி துவாரம், பிரசாதம், துவஜம், பலிபீடம் ஆகியவற்றின் ஸ்தாபனம், சகலீகரணம், ஆவாகனம், கும்பாபிஷேகம், ஆசீர வாதம், ரட்சாவிசர்ஜனம், அவபிருதம், ஆசாரீயோதசவம், மண்டல பூஜை, மண்டல பூர்த்தி என்பனவாம்.

கொடிச்சீலையில் அந்தந்தத் தெய்வத்திற்குரிய வாகனங்களையும், ஆயுதங்களையும், அட்ட மங்கலப் பொருட்களையும் எழுதிக் கொடிச் சீலையைப் பூஜித்து கொடியில் உரிய தெய்வங்களை பிரதிஷ்டை செய்து கொடிச் சீலையை வலம் வரச் செய்து கவாமியை எழுந்தருளச் செய்து கொடி மரத்திற்கு எதிரே நிறுத்தி சமஸ்த தேவாதாகனம் என்னும் கிரியை மூலம், எல்லாத் தெயவங்களையும் கூவி அழைத்து உற்சவம் முடியும் வரை அங்கேயே நிலை நிற்கும்படி எழுந்

தருளச் செய்து, கொடிமரத்தில் கொடியை ஏற்றிக் கொடிமரத்திற்குப் பூஜை செய்து பலிகள் கொடுத்தபின் சந்தியாவாகனம் என்னும் கிரியையில் ஒவ்வொரு திக்குக்கும் உரிய திக்கு பாலகரை அழைத்து உரிய வேத மந்திரம், இராகம் வாத்திம், நாட்டியம், தானம், பணம், முதலியவற்றை அதற்கு உரியவர்களைக் கொண்டு தனித்தனியே நிகழ்த்தி யாகசாலை பூஜை வசந்த மண்டபத்தில் விரிவாக நிகழ்த்தி சகல இராஜோபசார தேவோபாசாரங்களுடன் கொடி, குடை, தீவெட்டி முதலிய மரியாதைகளுடன் அவ்வத்தினத்திற்கு உரிய வாகனங்களில் சுவாமி எழுந்தருளி வர, பின்னால் நான்கு வேதங்களை ஒதும் வைதிகர குழாமும், தேவாராதிகள் ஒதிவரும் ஒதுவார் கூட்ட மும், திருப்புகழ் முதலிய அருட்பாடல் களை பஜனை கோஷ்டியினரும் பின் தொடர வீதி வலம் வரும் காட்சி கண் கொள்ளாக் காட்சியாகும். இவ்வை பவம், கொடியேற்றிய தினம் முதல் குறிப்பிட்ட தினங்களில் நடைபெற்று தீர்த்தத் திருவிழா முடிந்து கொடி யிறக்கும் வரை தினந்தோறும் நடைபெறும். ஆகமங்கள், கர்ஷணம் என்னும் நிலத்தை உழும் கிரியை முதல் கோவில் அமைத்து விக்கிரகங்கள் நிறுவி பூசிக்கும் பிரதிஷ்டை வரையும், பிர திஷ்டை முதல் நிததியோற்ஸவம், வாரோத்ஸவம், பலேஷாத்ஸவம், மாதோத்ஸவம், வர்ஷம் ஒருமுறை நிகழும் பிரம்மோறசவம் எனும் கொடி யேற்றம் முதல் நடைபெறும் உற்சவாதி களையும் உற்சவங்கள் முதல் நேர்நத தவறுகளுக்கு ஈடு செய்யும் பிராயச் சிததம் வரை நிகழும் கோயிற கிரியை கள் யாவற்றையும் வரிசையாக வகுத்துத் தந்துள்ளன. இந்நூல்களில் நிதத்திய நெமித்திக் காமியக் கிரியைகள் நன்கு

விளக்கம் பெறுகின்றன. குமாரதந்திரம் என்னும் ஆகம நூல் முருகன் ஆலயத்துடன் தொடர்புறும் விஷயங்களை விரிவாக விளக்கும்.

கோயில் மண்டபங்களில் உள்ள சவர்கள், தூண்கள், வாயில்கள், விமானங்கள், கோபுரங்கள் எல்லாமே தெய்வப் பொலிவு மிகக்கனவாய் வழி பாட்டுக்கு உரியனவாய், புராணதீ தாசங்களில் விரித்துரைக் கப்பட்ட வரலாறுகளை சிற்ப வடிவங்களிலும், ஓவியங்களிலும், சித்திரிப்பனவாய்த் தெய்வீகம் வாய்ந்தனவாய் தெய்வத்தின் பெருமை கூறி தெய்வங்களை என்றென்றும் நினைவு படுத்திக்கொண்டே இருப்பன. இவற்றை விரித்துரைக்க கையேடோ, பெருநூலோ பல புத்தகங்கள் தொகுத்து விபரம் விரித்துக் கூறும் கலைக் களஞ்சியங்களோ இடம் தராத அளவுக்கு விஷயங்கள் பரந்து விரிந்து கிடக்கின்றன. இதுவரை போதிய நூல்கள் இதுபற்றி வெளிவர வில்லை.

கோவில்களைக் கட்டியெழுப்பி எல்லாம் இயன்றவரை விரிவாய் அமைத்த பின் இறைவனுக்கு கும்பாபிஷேகம் செய்து முடித்ததும் சிவாச்சாரியர் இறைவனிடம் பெரும் வேண்டுகோள் ஓன்று விடுக்கின்றார். “ஜெனே இங்குப் பிரதிட்டிக்கப்பட்ட திருவருவத்தில் தாங்கள் பரிவாரத் தெய்வங்களுடன் சாந்தித்தியமாகி, சந்திரன், நட்சத்திரங்கள், ஆறு, மலை, கடல்கள் இவ்வலகில், அங்கங்கே நிலவும் வரை இங்குக் குடிகொண்டு எழுந்தருளியிருந்து எங்களுக்கு அருள் புரிய தங்களை வேண்டுகின்றேன் எனப் பொருள்படும் பிரார்த்தனையைக் கூறிப் பக்தப் பெருமக்கள் சார்பில் பெரிதும் வேண்டுவார். இவ்வாறு வேண்டியதற்

கமைய கும்பாபிஷேகம் நிறைவேறிய தினம் முதல் அன்றாடம் நிகழும் அபிஷேகம், அலங்காரம், நிவேதனம், தீபாராதனை முதலியன உள்ளடங்கிய நித்திய பூஜைகளும், விசேஷமாக அவ்வப்போது நிகழும் நெமித்திக் பூஜைகளும், காமிக பூஜைகளும் நடைபெற வழிவகைகள் செய்வது எம் கடமை அன்றோ. இப்பூசைகளும் விழாக்களும் வருடம் முழுவதும் கோவிலில் நிகழ்ந்துகொண்டே இருப்ப தால் வேறு நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்த்திச் சமுதாய வளர்ச்சிக்குக் கோயில் ஆவன செய்ய முடியாத குழ்நிலையிலும், மறை முகமாகக் கட்டடத்கலை, சிற்பக் கலை, ஓவியக் கலை, இசைக் கலை, பரத நாட்டியக் கலை முதலான பல கலை களை கோவிலில் அவ்வப்போது வளர்த்து, மக்கட் சமுதாயத்துக்கு கோவில்கள் ஆற்றிவரும் தொண்டு அளப்பரியது. பெரும் அமைப்பும் வருவாயும் உள்ள பெரும் கோவில்கள் பிரசாதங்களை விநியோகத்தில், நூல் நிலையம் மூலம் அறிவு பரப்புதல், கல்வி அறிவு வளர்த்தல், சொற்பொழிவுகள்- சுதாகால சேஷபங்களை நிகழ்த்திச் சமய அறிவு ஒங்கச் செய்தல், தேவார திருமுறை களையும், திருப்புகழையும் இசையுடன் பாடி இசையறிவு பெருகி பக்தியை வளர்த்தல், நூல்களை வெளியிடுதல் போன்ற செயல்கள் மூலம் சமுதாயத்தை வளர்க்கின்றனர்.

திருப்பதி போன்ற பெருந் தேவாலயங்கள் அங்கு வரும் வருவாயில் ஆங்காங்கு வேத பாடசாலைகள், நூல் நிலையங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள், மருத்துவ நிலையங்கள் ஆகியவற்றை உருவாக்கி வளர்த்து சமுதாய வளர்ச்சிக்குப் பெருந் தொண்டாற்றி வருவதை இன்றும் காண்கின்றோம்.

திருக்கோவில்கள் எம் முதாதையர் எமக்கு வழிவழியாக, பாரம்பரியமாக வழங்கிய அரும்பெரும் சொத்து. எங்கள் வாழ்க்கையை வளமாக்க வந்த பெரும் நிறுவனங்கள். கலை-கலாச்சாரபண்பாடுகளை பேணிப்பாதுகாத்து வரும் நிலையங்கள். கோவில்களோடு தொடர்புகொண்டு எங்களைப் பண் பட்டவர்களாக ஆற்ற முனைந்தால் அவை விரிவுரைகள் நிகழ்த்தாமல் மொனமாகவே பல்வகைக் கலை

களைப் புகட்டி எங்களுக்கு அறிவு வழங்கும் பல்கலைக்கழகங்களாக, பல்கலைக் களஞ்சியங்களாக விளங்கி எங்களை வளம்படுத்தும் திறமை மிக்கன். மெளனமாகவே புகட்டும் இப்பாடங்களை நாம் அவதானித்துக் கற்றால் பெரும் பயன் பெறுவோம். திருக்கோவில்களை ஓவாது பாதுகாத்து வளர்த்தால் எங்களையே வளர்த்துக் கொள்பவர் ஆவோம்.

ஒன்று

ஒன்று

ஒன்று

சைவத்திருமுறை சைவசிந்தாந்துப் பயிற்சி வகுப்புக்கள்

திருக்கலையாய் பரம்பரைத் திருவாவலுதுறை ஆதீன இருபத்து முன்றாவது குருமகா சந்திதானம் சீர்வளர் சீர் சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்களின் திருவளப் பாஸ்கிள் வண்ணம் எதிர்வரும் மாசிமாதும் யாழ்ப்பாணத்திலும், கொழும்பிலும் சைவத்திருமுறை வகுப்பு, சைவசிந்தாந்த வகுப்பு ஆரம்பமாகவள்ளது.

சைவத்திருமுறை வகுப்பு :

இவ்வகுப்பு 24 வகுப்புக்களை 2என்டாக்கி ஒரு வருட காலம் நடைபெறும் பிரதி ஒருச்சில மாதம் தோறும் முதலாம், மூன்றாம் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் காலை 9-30 மணி தொடக்கம் மாலை 4-30 மணி வரை நடைபெறும். இவ்வகுப்பிலே திருமுறை பற்றிய விளக்கவுரை, பொருள் விளக்கம், பண்ணிசைப் பயிற்சி பயிற்றுவிக்கப்படும்.

சைவசிந்தாந்த வகுப்பு :

இவ்வகுப்பு 24 வகுப்புகளை 2என்டாக்கி ஒரு வருட காலம் நடைபெறும் மாதத்தில் இரு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் காலை 9-30 மணி தொடக்கம் மாலை 4-30 மணி வரை நடைபெறும். இதிலே சித்தாந்த சாத்திரங்கள், பண்டார சாத்திரங்கள் பயிற்றுவிக்கப்படும்.

மேற்கூறப்பட்ட இரு வகுப்புக்களும் தனித்தனியே யாழ்ப்பாணத்திலும், கொழும்பிலும் நடைபெறவேண்டன. சமய தீசை பெற்றோரும், மாமிச உணவை விடுத்தோரும் இதிலே பங்கு கொண்டு பயில முழுமூலம்.

பயிற்சி முழுவிலே பயின்றோருக்கு சீர் வளர் சீர் குருமகா சந்திதானம் அவர்களால் சான்றிதழு வழங்கப்படும். இப்பயிற்சியில் பயில விழும்புவோர். ரூபா 50/- செலுத்தி அல்லது, ரூபா 5/- பெறுமதியான பத்துத் தபால் தலை [முத்திரை] யுடன், சுய முகவரி எழுதிய 9"X4" அளவுள்ள தபால் உரையை,

கியக்குனர்,

சைவசிந்தாந்த, திருமுறைப் பயிற்சி மையம்

16, ரத்தினாகார கூபம் (Ratnahara Place)

தெக்கிவெள்ளா.

என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி விண்ணப்பத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

T. P No : 0779008286

சைவசித்தாந்த திருமுறைப் பயிற்சி மையம்,
கொழும்பு.

செ, நவநீதகுமார்
கியக்குனர்

துர்க்காபுரம் மகளிர் கிள்லமும் னீறைய வளர்ச்சியும்

செல்வி பூ. செல்வதி அம்மா பூர்ணாகம்

உயர்தர மாணவி

துர்க்காபுரம் மகளிர் கிள்லம்

உலகத்தின் நாயகியாகிய துர்க்கை அம்பாளின் திருவருட் துணையுடன் வணக்கத்திற்குரிய அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, J.P. அவர்களினதும், நிர்வாகசபை அங்கத்தவர்களின் நல்லினக்கத்தோடு 03-02-1982ஆம் ஆண்டு இவ்வில்லமானது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பெற்றோர் இருவரையும் இழந்த அல்லது பெற்றோரில் ஒருவரை இழந்த அல்லது போரினால் பாதிக்கப்பட்ட வறிய நிலையிலுள்ள பிள்ளைகளை அரவணைத்து அவர்களுக்கு வேண்டிய அனைத்தையும் நிறைவேற்றி வைக்கின்றனர்.

அன்னை அவர்கள் நிர்வாகத்தில் இருந்தபோது கிட்டத்தட்ட 50 பிள்ளைகளே இல்லத்தில் வசித்தனர். ஆனால் எமது அன்னை அவர்கள் இறைவனோடு ஒன்றாகக் கலந்தபின் இல்ல நிர்வாகம் தற்பொழுது பெருமதிப் பிற்குரிய அம்மாவுக்கு உறுதுணை பரிந்து வந்த ஒரு நிர்வாக அங்கத்தவருமான செஞ்சொற் செல்வர் திரு. ஆறு. திருமுருகன் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. தற்பொழுது ஜயா அவர்களுடைய தலைமையில் இல்லமானது இயங்குகின்றது. இன்று இல்லத்தில் வசித்துவரும் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையானது 170ஆக அதிகரித்துள்ளது. இதில் ஏராளமான பிள்ளைகள் வண்ணிப் பெரும் போரினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களே ஆவர். இவர்கள் எத்தனையோ விதமான சோதனைகளையும், வேதனைகளையும் சந்தித்து திக்குமுக்காடியபோது அன்னை அவர்களை அரவணைத்தார் எனக் கூறலாம். தற்பொழுது அவர்கள் அனைத்துக் கவலைகளையும் மறந்து சுகோதரத்துவத்துடன் வளர்ந்து வருகின்றார்கள்.

இங்கு தரம் ஒன்று முதல் உயர்தரம் வரையான பிள்ளைகள் கல்வியினை மேற்கொள்கின்றனர். இவர்களில் தரம் ஒன்று தொடக்கம் ஐந்து வரையான மாணவர்கள் மல்லாகம் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அன்னை கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி கனிஸ்ட் வித்தியாலயத்திலும், ஆறு தொடக்கம் உயர்தரம் வரையான மாணவிகள் சன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்கின்றனர். புதிதாகச் சேரும் பத்து வயதிற்குட்பட்ட மாணவிகள் தெல்லிப்பழை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு கல்வி கற்கின்றனர். இதில் க.பொ.த உயர்தரம் சித்தி பெற்று யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், யாழி, பல்கலைக்கழக இராமநாதன் நுண்கலைப்பீடம், கோப்பாய் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி போன்றவற்றில் கல்வி கற்று வெளியேறி அரசு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும்வரை இல்லத்தில் தங்கியிருந்து பலவிதமான பணிகளைச் செய்துவருகின்றனர். இந்த ஆண்டில் எமது இல்லப்பிள்ளை ஒருவருக்கு கல்வியியற் கல்லூரிக்கும், ஒரு மாணவி இராமநாதன் நுண்கலைப்பீடத்திற்கும் தெரிவாகியுள்ளனர். இருவர் வெளிவாரிப் பட்டதாரிப் படிப்பினை மேற்கொள்கின்றனர், மேலும் இங்கிருந்து வளர்ந்து வெளியேறிய பிள்ளைகள் அரசாங்க வேலை பெற்று திருமணமும் செய்து சிறப்புடன் விளங்குகின்றனர். மேலும் பாடசாலையில் எமது இல்லப்பிள்ளைகள்

மாணவத் தலைவர்களாகவும், பலவிதமான போட்டிகளிலும் பங்குபற்றி சிறந்து விளங்குகின்றனர். இன்றுவரை எமது இல்ல மாணவிகள் இருபத்திநான்கு பேர் தங்கப் பதக்கத்தினையும், மூன்றுபேர் வெள்ளிப்பதக்கத்தினையும், பதின்நான்கு பேர் விளையாட்டுக் கேடயங்களினையும் பெற்றுள்ளனர். மேலும் பண்ணிசை, கோலம் போடுதல், மாலை கட்டுதல், கவிதை, கட்டுரை, நடன நிகழ்வு, சித்திரப் போட்டி போன்றவற்றில் பல பரிசில்கள் பெற்றுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அன்மையில் கட்டுரைப் போட்டி ஒன்றில் தேசிய மட்டத்தில் இரண்டாம் இடம் பிடித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் கல்வி வளர்ச்சியில் ஒரு பகுதியாக கண்ணிப் பயிற்சியும், தையல் பயிற்சியும் விளங்குகின்றது. க.பொ.த சாதாரண தரம் மற்றும் உயர்தரம் கற்று முடித்தவர்களுக்கு இவை பயிற்றப்படுகின்றன. இவை மல்லாகம் தெல்லிப்பழை வயன்ஸ் கழகத்தினால் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. எமது இல்லத்திலேயே கல்விப் பிரத்தியேக வகுப்புக்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

மாதந் தோறும் இறுதி ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் இல்லப்பிள்ளைகளின் மாணவ மன்றம் இடம் பெறுகின்றது. இம் மாணவ மன்றத்தினை இல்லச் சகோதரிகள் தமது திறமைகளை வெளிக் கொணரும் களமாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். இங்கு பொருளாளர் அவர்களினால் சேர்க்கப்படும் பணமானது மாணவர் மன்றத்தினால் நடைபெறும் போட்டிகளுக்கு பரிசில் வழங்குவதற்கும், இல்லத்தில் இருந்து வெளியேறும் சகோதரிகளுக்கு பிரியாவிடை வைபவங்களுக்கும் பயன்படுகின்றது. அத்துடன் இக் கூட்டத்துடன் சேர்ந்து எமது இல்லச் சகோதரிகளுக்குப் பிறந்தநாள் விழா கொண்டாடப் படுகிறது. இக்கொண்டாட்டமானது அகில இலங்கை இந்துமாமன்றக் காரியதரிசி திரு. க. நீலகண்டன் ஜயா அவர்களின் விருப்பத்திற்கு இணங்க கொண்டாடப்படுகின்றது. அதாவது அந்தந்த மாதத்தில் பிறந்தவர்களின் பிறந்தநாட்களை அந்தந்த மாத இறுதி நாட்களில் கொண்டாடப்படுவதே ஜயாவின் விருப்பம். இந்நாளில் நிர்வாக சபை அங்கத்தவர்களுடன் சேர்ந்து இல்லச் சகோதரிகள் இனிதே கொண்டாடி மகிழ்கின்றனர்.

இன்று பிள்ளைகள் அதிகரிப்பதால் புதிதாக இல்லம் ஒன்று கட்ட ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டுள்ளது.

எங்கள் துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம் J/3/84 பதிவிலக்கமாக 23-03-1988 இல் நன்நடத்தைப் பாதுகாவலர் தினைக்களத்தினால் பதிவு செய்யப்பட்டது. இப்பதிவின் பிரகாரம் துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம் அரசாங்க அங்கீகாரம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. வலி-வடக்குப் பிரதேச செயலகப் பிரிவு வலிந்துதவ சமூக சேவைகள் ஒழுங்கமைப்புக்கள் (பதிவு செய்தலும், மேற்பார்வை செய்தலும்) சட்டத்தின் கீழ் பிரதேச செயலர் செயலகப் பிரிவுப் பதிவிலக்கம் J/F/GN/SS/VOL/2005/01 என்ற பதிவிலக்கமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. சிறுவர் இல்லம் மகாணப் பதிவாளரால் யாழ்ப்பான மாவட்டத்தில் வலி-வடக்கு பிரதேச செயலகப் பிரிவில் அமைந்துள்ள துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம், 1956 ஆம் ஆண்டு திருத்திய இலங்கை சட்ட யாப்பின் பிரகாரம் ஆறாவது கோவையின் 142ஆவது

அத்தியாயத்தின் விதிகளுக்கு அமைவாக 02-04-2009 இல் பதிவிலக்கம் NP/24/2/1/CH/06 கொண்டதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் பிரகாரம் வடமாகாண மட்டத்திலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இன்று எமது இல்லமானது இவ்வாறு அதியுயர் வளர்ச்சியை அடைவதற்கு அன்னையின் பரிபூரண ஆசியும் தூர்க்காதேவியின் அருளுமே காரணம். இன்று எம்முடன் எம்மை வாழ வைக்கும் ஆலயமும் புதுப்பொலிவுடன் விளங்குகின்றது. பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடைபெறும் மஹாகும்பாபிஷேகம் எதிர்வரும் 24-01-2011இல் நடைபெறவள்ளது, மகளிர் இல்லப்பிள்ளைகளுக்கு பெரிய ஆனந்தம். தாழும் தம்மால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்து வருகின்றனர்.

மகளிர் இல்லத்தினை அண்டியே அன்னையர் இல்லமும் சிறப்புற விளங்குகிறது. அவ்வாறு இவை அனைத்தும் இன்று சிறப்புற்று வருவதற்கு காரணம் எமது மதிப்பிற்கும் வணக்கத்திற்குமுரிய தலைவர் செஞ்சொற்செலவர் திரு. ஆறு. திருமுருகன் ஜயா அவர்கள். இவர் அன்னையின் வழிநடத்தலுக்கிணங்க தனது பணியினை செம்மையே செய்து வருகின்றார்.

வெளிநாட்டு மற்றும் உள்நாட்டு மக்களுடன் தொடர்புகொண்டு பலவிதமான உதவிகளைப் பெற்றுத் தந்துள்ளார் இவ்வாறு எமது இல்லமானது அனைத்து வகையிலும் சிறப்புப் பெற்று விளங்குவதற்கு நிர்வாக சபையினர், இல்லப் பொறுப்பாளர், இல்லப்பணியாளர் என்போர் விளங்குகின்றனர்.

எமது இல்லம் சிறப்புற்று விளங்குகின்றது என்பதனைவிட புதுப் பொலிவுடன் விளங்குகின்றது எனக் கூறின் மிகையாகாது.

ஆண்டு

ஆண்டு

ஆண்டு

ஆண்மாவிற்குள் ஆயசவள்ளாம் பொதிகள் வாயிலாக வந்து புகுந்துகொண்டே இருக்கும். ஆனால் ஆண்மா அமைதியாக இருக்கும். தேர்வு செய்யும், ஏற்பன ஏற்கும். அதுவே ஆண்மீக வாழ்க்கையின் இயல்பு.

யமனுக்கும், காமனுக்கும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் மிகுந்த வேறுபாடு கிடைப்பது தெரியும், யமன் பிரியமற்றவனைப்போல் இருந்து உயிர்களுக்கு நன்மை செய்கிறான், காமன் பிரியம் உள்ளவனைப்போல் இருந்து தீமையைச் செய்கின்றான்.

இந்மையின் அழைமையாக நான் இல்லாதபோதும் தேவீ நான் உன்னுடையவன் என்பதே உண்மை, நீ என்னுடையவள் என்பதுல்ல அலைகள் ஆழிக்குச் சொந்தமாய் கிருக்கலாம், ஆனால் ஆழி ஒருபோதும் அலைகளுக்குச் சொந்தமில்லை,

- ஆதீசங்கரர்

எங்கள் கண்கண்ட தெய்வம்

“துர்க்கா துரந்தரி”

சௌல்மி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்

பரிபலனசபைத் தலைவர்,

தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

எங்கு தர்மம் இருக்கிறதோ அங்குதான் வெற்றி என்பது மகாபாரதக் கதை தர்மத்திலிருந்துதான் பொருள் இன்பம் முதலியன் அனைத்தும் விளைகின்றன.

நம் நாட்டில் இத்தகைய தர்மத்தைப் போற்றி திருக்கோவில் கடமைகளை உள்ளத்தில் ஏற்றி அரும்பணியாற்றுபவர்கள் ஒருசிலர் இருப்பது நாடு செய்த தவப்பயனாகும்.

திருக்கோவில்கள், அன்ன சத்திரங்கள், பொதுக் கிணறுகள், இலவசக் கல்விக் கூடங்கள், வைத்திய சாலைகள், தர்மஸ் தாபனங்கள் யாவும் இவ் உண்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

ஓவ்வொரு தர்மத்திலும் எப்படி யாவது தமது பங்கும் இருக்க வேண்டும் என்று பலர் விரும்புவது கண்கூடு.

“தர்மம்” என்ற சொல் பலவித பொருள்களைக் கொண்டது. பொது வாக வேதங்களும் அவற்றைத் தழுவிய நூல்களும் “எதைச் செய்” என விதிக்கின்றனவோ அவைதான் தர்மம். எதைச் செய்யாதே என விதிக்கின்ற னவோ அவைதான் அதர்மம்.

தர்ம காரியங்களில், மிக உயர்ந்ததாகப் போற்றப்படுவது திருக்கோவில் கட்டுவதும் திருப்பணிகள் செய்தலுமாகும்.

இவற்றை ஒரு தனிப்பட்டவர் எளிதில் செய்ய இயலாது.

மகா சக்தி வாய்ந்த மகான்களாலும், தெய்வ உள்ளாம் படைத்த மா

மன்னர்களாலுமே இவை செய்யப்பட கூடியவை என்பது அனைவரும் அறிந்ததே.

இவ் ஆலய வரலாறும் மகான்களின் ஆசி பெற்ற சிறப்பைப் பெற்றது. கீரிமலை மாவிட்டபுரம் ஆகிய பழைம வாய்ந்த தலங்களுடன் தொடர்புட்ட பூர்வீகம் இவ்வாலயத்துக்கு உண்டு.

பத்து ஆண்டுகள் காசியிலிருந்து துர்க்கை உபாசனை புரிந்த ஒரு பெரு ஞானியால் ஆதியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஆலயம் இது.

கொழும்புத்துறை முனிவர் தவயோக சவாமிகளின் நல் வரவுக்கு இடமளித்த ஆலயம் இது. ஸ்ரீ ஹரிதாஸ் கிரி சவாமிகளின் அபிமான ஷேத்திரம் இது. இன்னும் பல ஆத்மீக சக்திகளால் பொலிவ பெற்ற இக்கோவில் இன்று பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களின் வருகையாலும், வழிபாட்டாலும் சிறப்புப் பெற்றுள்ளது.

இங்கு வருகை தரும் இலட்சோபலட்சம் மக்களின் ஆதரவு திரண்டு இன்றைய தினத்தில் மகா கும்பாபி ஷேகம் காணும் புண்ணியம் நம் அனைவருக்கும் கிட்டியுள்ளது.

“என்ன புண்ணியம் செய்தனன நெஞ்சமே” என்று ஓவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் நினைக்கத் தோன்று கின்றது.

அன்னையின் திருக்கோயில் தனது சின்னமாக வானுயர் கோபுரத் தைக் கொண்டு மினிர்வது கண் கொள்ளாக் காட்சியாகும்.

“கோபுரங்கழி மணிமாடக்
கோயில் கண்டேன்
குனித்தபல் அலங்கார
வகளாவு கண்டேன்
தேவர்களும் உவந்தேத்தும்
ஸ்தூபி கண்டேன்
திருமுறைகள் வேதமொடு
ஒலிக்கக் கண்டேன்
ஏவல்புரி ஏந்திமழயார்
எழிலும் கண்டேன்
இளைஞர்பணி சரியை வழி
இயற்றக் கண்டேன்
பாவலர்கள் பண்ணாரப்
பாடக் கண்டேன்
பராபராயின் சந்திநியில்
யாவும் கண்டேன்”

என்பது சிறியேன் அனுபவமாகும். இவ்வனுபவம் இங்கு வந்து வழிபாடு செய்யும் அனைவருக்கும் பிறக்கும் என்பதில் ஜூயமில்லை.

கும்பாபிழேகத்தின் பயன் :

“புல்லினால் வருடம் கோடி
புதுமண்ணால் பத்துக்கோடி
செல்லுமா ளாலந் தன்னில்
செங்கல்லால் நூறு கோடி
அல்லியாச் கோதை பாகன்
ஆலயம் மடால யங்கள்
கல்லினால் கட்டி வைத்தோர்
கலையிட் கலார் அன்றே”

ஓடு

கூடு

கூடு

தேவைக்குத்தான் பெருமை

கவிஞர்களும், அறிஞர்களும் போற்றும் உயர்ந்தனவான பொருட்கள் பல கழிவுப் பொருட்களாக இருப்பதை சிந்திக்குமிடத்து எதுவும் நம் தேவையையும் இருக்குமிடத்தையும் பொறுத்ததெனும் உண்மை உணர்ப்படும். கிந்த விதத்திலே,

தேனீக்களின் எச்சிலான தேனும்
கன்றின் எச்சிலாக்கப்பட்ட பசும்பாலும்
மனைச்சிரசிலிருந்து கிழிந்த கங்கை நதிகளும்
இறந்த பழனின் உடம்பாலான பட்டுப் புடைவகளும்
காக்கயின் எச்சத்தில் பிறந்த பெரும் ஏலு விநுட்சமும்

இதை வழிபாடுகளில் சிறப்பிடம் பெறுவதுடன் எப்பழைப் புலவர்களாலும், அறிஞர்களாலும் போற்றிப் பெருமைப்படித்தப்படுவின்றன என்பதைச் சிந்திக்கும் போது எது எப்பொழுது எமக்குத் தேவையோ அதுவே உயர்ந்தது என்னும் உண்மை புலனாகின்றதன்றோ, எனவே உலகத்தில் கிழிந்தனவாக எதையும் கருதக்கூடாது. யாவும் இதைவன் படைப்பு என்பதை உணர்ந்து நடக்க வேண்டும்.

எமது பெரியோர் நாசி உணளவின்போது நமக்கு வேண்டியது சிறு துறும்பே எனவும், எதுவும் தேவைப்படும்போது அதுவே உயர்ந்தது எனவும் அறிவுரை சொறுவார்கள்.

எனவே நாமும் நமது வாழ்க்கையில் எதனையும் தேவையற்றதென உதாச்சேம் செய்தலோ, தூக்கி வீசி விடுதலோ கூடாது.

கும்பாபிஷேக தக்துவார்த்தம்

நயினன சிவஹீ ஐ. ஷகலாசநாதக் குருக்கள்

“ஹாய் பிறவாய் தீவாய் பொற்றி முன்னமை தோன்றி முகளத்தாய் பொற்றி தெவாதி தெவர்தொழுந் தெலிவபொற்றி சென்றை எங்கும் பறந்தாய் பொற்றி ஆவாய் அடிடயெலுக்கு எல்லாம் பொற்றி அல்லல் நலிய அலந்தென் பொற்றி காலாய் கனகத்திரளை பொற்றி கயிலை மலையானை பொற்றி பொற்றி”

அனாதி மலமுக்க சித்துருவாகிய பரம்பொருள் கற்பனை கடந்த சோதியாயினும், அனாதி மல பெத்தர்களாகிய ஆன்மாக்கள் வணங்கி, போக மோட்டுங்களை அடைய ஆலயத்தில் நிறுவப்படும் சிவலிங்கத் திருவருவில் கருணையே உருவாகும்படி பிரார்த்தித்து அபிஷேகத்தலே கும்பாபிஷேகம் ஆகும். கும்பாபிஷேகம் என்பது குடமுழுக்கு- பெருஞ்சாந்தி ஆகும்.

சுத்த சிவஜே , நிருத்தவத்தில் நின்று உண்டான எல்லை கடந்த வட்டவடிவமான பா . ஒ உடைய நாதமயமான சிவம் தோன்றி அதில் நின்று எல்லை கடந்த பராசகூ தோன்றும் அதில் நின்று ஆதி சக்தி தோன்றி உலக வியாபக பேதத்தால் இச்சாசகத், ஞானசக்தி, கிரியாசக்தி தோன்றும். மேலே கூறிய அபரபிந்துவாகிய பராசக்தி முதல் பஞ்ச சக்திகளில் நின்றும் முறையே சிவசாதாக்கியம் அமூர்த்தி சாதாக்கியம், முர்த்தி சாதாக்கியம் கர்த்துரு சாதாக்கியங்கள் தோன்றும். இவற்றுள் கன்மசாதாக்கியம் என்பது ஆலயத்தில் நாபிக்கப்பெற்ற லிங்க ஆவுடையாரின் சதாசிவரூபமாம். இச்சதா சிவத்தினின்றும் மனோன்மணியும், மனோன்மணியினின்று மகேஸ்வரனும், அகேஸ்வரனிலிருந்து மகேஸ்வரியும், மகேஸ்வரியிலிருந்து ஸ்ரீ கண்ட உருத்திரரும், ஸ்ரீகண்ட உருத்திரரிலிருந்து உமையும், உமையிலிருந்து விஷ்ணுவும், விஷ்ணுவிலிருந்து இலக்குமியும், இலக்குமியிலிருந்து பிரம்மாவும், பிரம்மாவிலிருந்து வாணியும் தோன்றி உலகத்தைக் காரியப்படுத்துகின்றார்கள்.

இங்ஙனம் செயற்படும்பொழுது உயிர்களின் பக்குவ நிலைக்கேற்ப அறிவு இச்சைகளையும் தநு, கரண, புவன, போகங்களையும் கொடுப்பர். ஆன்மாக்களாகிய நாம் இத்தநுவாகிய சரீரத்தைக் கொண்டு சிவ சாஸ்திர உணர்ச்சியால் நல்லவிலு தலைப்பட்டு பதி புண்ணியமாகிய கும்பாபிஷேகம் முதலிய சிவ தர்மத்தில் பங்குபற்றி தரிசிக்க வேண்டியது முதற்கடமையாகும். அங்ஙனம் தரிசிக்கும் அன்பர்கள் ஓவ்வொரு கிரியைகளையும் ஊன்றி கவனித்து உணர்ந்து தரிசித்தல் அதிகப் பயனைத் தரும் எனக் கருதியே இக்கட்டுரையினை எழுத தலைப்படுகின்றேன்.

1. தன்மூலம் :

திரவியத்தை பூசிப்பது புண்ணிய வசத்தால் சம்பாதிக்கப்பெற்ற திரவியத்தை சிவார்ப்பனைம் செய்து பின்னர் அதனை மூன்று பாகம் செய்து ஒரு பாகம் செய்து ஒரு பாகம் ஆலய கட்டிய வேலைக்கும் மற்றப் பாகத்தைக் கொண்டு நித்திய பூஜை, மாதந் தோறும் வருகிற நட்சத்திர திதிகளில் செய்கின்ற நெமித்திகச் செலவு, சுவாமிக்கு வேண்டிய திரு ஆபரணம் கிராமம் முதலியன வாங்குவதற்கு மூன்றாவது

பாகத்தால் கும்பாபிஷேகச் செலவும் செய்ய வேண்டும். இனி கும்பாபிஷேக பாகத்தைப் பதினொரு பாகம் செய்ய வேண்டியது.

1. யாகம் கட்டுதல் முதலானவற்றுக்கு	- இரண்டு பாகம்
2. அபிஷேக திரவியம்	- ஒரு பாகம்
3. ஆசார்ய தட்ஷனைக்கு	- இரண்டு பாகம்
4. மூர்த்தியர்கட்கு	- ஒரு பாகம்
5. வேதம் தேவாரம் ஒத	- ஒரு பாகம்
6. தானாதிகட்கு	- ஒரு பாகம்
7. அன்னதானத்திற்கு	- ஒரு பாகம்
8. சிற்பி பரிசாரகத்திற்கு	- ஒரு பாகம்
9. யாக சாமான்களுக்கு	- ஒரு பாகம்

பதினொரு உருத்திரர்கள் பூஜித்தல் தனழுஜையாம்.

2. அனுக்ணஙு :

உத்தரவு பெறுதல் தனது குரு சர்வ சாதகர், போதகர் முதலானவற்களையும் சிவனையும் வழிபட்டு நல்ல வழி வந்த இந்தத் திரவியம் கும்பாபிஷேகச் செலவிற்கு யோக்யதை உண்டாகும்படியாகவும் சாஸ்திரப்படி செய்ய உத்தரவு தரவேண்டும் என உத்தரவு பெறுதலாம்.

சிவனிடம் உத்தரவு பெறுதலில் இரண்டு வகை உண்டு. ஒன்று சாங்கம், மற்றையது உபாங்கம். சிவனிடமும் சக்தியிடமும் கேட்டல் சாங்கமாகும் உபாங்கத்தில்.

கணேசர்	சிவனாரின் வலக் கண்
முருகன்	சிவனாரின் இடக் கண்
நந்தி	சிவனாரின் மூக்கு
சன்டி கேஸ்வரர்	சிவனாரின் காது

ஆதலால் இவைகளை நாம் செய்யும் கிரியைக்கு ஏற்றவாறு உணர்ந்து செய்ய வேண்டும் இது உபாங்க அனுக்ணஙு ஆகும்.

3. பிரடிவேச : பனி :

பிரவேசிக்கச் செல்லுமிடத்தில் உள்ள தேவதைகளைப் பூசித்து உணவு கொடுத்து எல்லோரையும் நோக்கி கடல், வனம், மலை முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று சுலபமாக இருங்கள். இவ்விடத்தில் இறைவனை இருத்த வேண்டும் எனக் கூறி இவர்களைத் திருப்திப் படுத்தலாம்.

4. வாஸ்து சாந்தி :

வாஸ்துப் பிரமனை வழிபடல் பூமிக்கு அதிபதியாகிய பிரமனை பூசித்து பூமியின் அச்த பாவமாகிய குற்றங்களை ஏரித்து பின்னர் பிரம்மாவின் கந்த தன் மாத்திரையான மூக்கிலிருந்து உண்டானதாகப் பாவித்து அமிர்தத்தால் நனைத்துச் சுத்தமாக்கிக் கொள்வதே “வாஸ்து சாந்தி” யாம்.

க. மிருந் சாஸ்கிரகணம் - மன் எடுத்தல்:

முன் அமிர்தத்தால் நனைக்கப்பட்ட மன்னை முளையிடுவதற்காக பூமி தேவியை வணங்கிஅவள் வயிற்றினின்று எடுத்தலாம்.

6. ஆசார்ய பூசை - குருவை வழிபடுதல் :

பிரதான குருவுக்கு சகல உபசாரங்களும் கொடுத்து குருவே நீங்கள் பிரம்மாவாகவும் விஷ்ணுவாகவும், பரப்பிரம்மாவாகவும் இருக்கின்ற படியால் இச்சிவ கைங்கரியத்தைச் செய்து பக்தர்களைச் சிவானுக்கிரஹத்திற்கு பாத்திரங்கள் ஆக்க வேண்டும் என வழிபடுதலாகும்.

7. அங்குரார்ப்பணம் - முளையிடல் :

நெல் முதலிய நவ தானியங்களைப் பாலில் ஊறவிட்டு சந்திரனை வணங்கி உலக ஷேமத்தின் பொருட்டுப் பயிர் வளர்த்தலாம்.

8. அரட்சாபந்தஸம் - திருக்காப்பு அணிதல் :

உலக சம்பந்தத்தினால் ஏற்படுகின்ற குற்றங்களை நீக்கிக் கொள்ளவும், எடுத்த காரியத்தை இடையூறின்றி முடிப்பேன் என்று உறுதியுடன் வாக்கீஸ்வரின் கர்ப்ப நாடியிலுண்டானதாகப் பாவித்து நாகராஜனை பூஜித்துச் செய்வதாகும்.

9. பூதசந்தி - பூதங்களைச் சுத்தி செய்தல் :

பிருதுவி முதல் ஐந்து பூதங்களையும் இவை சம்பந்தமான ஆத்மாவையும் சுத்தப்படுத்துவதாகும்.

ஆன்மாவானது தனது அறிவு மயங்கி மாயையின் வயத்ததாய், மாயை செய்விக்கின்ற வேலைகளை நானே செய்கின்றேன். எனது சொத்து என்று அகங்கார மமகார மேலீட்டால் செய்கின்ற நினைக்கின்ற குற்றங்களை நீக்கி ஆத்மாவைச் சுத்தப்படுத்துவதாம். இங்ஙனம் சுத்தப்படுத்தியபின் இறைவனைப் பூசை செய்ய வேண்டியது.

இந்த பூத சுத்தியானது ஆத்மாக்கள் அடைகின்ற பதப்பிராப்தி யினாலும், தீட்டு பேதங்களாலும் ஐந்து வகைப்படும். இதில் குருமுரத்தியானவர், சிவப்பிரத்தியங்கராகையாலும் சிவாஸ்ரமிகளாகவும், ஆதி சைவர்களாகவும் இருப்பதால் சிருட்டிக் கிரமம், திதிக்கிரமம், சம்ஹாரக்கிரமம், திரோபவக் கிரமம், அனுக்கிரக கிரமம், என்பனவற்றுள் ஐந்தாவதாகிய அனுக்கிரகக் கிரமம் பூத சுத்தியே செய்தல் வேண்டும்.

“பஞ்சவித சுத்தியினைப்
பண்ணிடுக பாங்காகப்
பஞ்சவித பாசமறுப்பார்”

(சைவசமயநெறி)

தனது தேகமானது பிருதுவி முதலிய பஞ்ச பூதங்கள் விதையாகவும், பிரமம விஷ்ணுக்களால் முளையுண்டானதாகவும் ராகம், துவேஷம், தரமம், அதர்மம், மோகங்கள் வேராகவும் வித்தை, அவித்தை அதிபதிகளாய் ரட்சிக்கிறதாகவும், கலை முதலிய தத்துவங்கள் சாரமாகவும், தன் மாத்திரைகளான இந்திரியங்கள் கிளைகளாகவும், விஷயம் தளிராகவும் பிரபஞ்ச புஷ்பமாகவும்.

புத்திவியவசாயிகள் சங்கல்பப் பழமாகவும் பழரசத்தைப் புருஷனாகிற பட்சி புசிக்கிறதாகவும் பாவித்து வேர் மேலாகவும், தளிர் கீழாகவும் ஆலமரத்தைப் போல் தியானித்து தலைமுதல் பாதம் வரை ஆகாசம், வாயு, அக்னி, ஜூலம், பிருதுவி இவைகள் ஒன்றில் ஒன்று சேர்ந்து தோன்றும் விதையாகவும் பாவித்து ஜாதி, குலம், குணம் முதலியவற்றிக்குக் காரணமான தூல தேகத்தைத் தியானித்து யோனிஷேத்திரத்தில் பிரம்மன் சிருஷ்டிப்பவராகவும், விஷ்ணு காக்கின்றவராகவும் தியானித்து நமது கர்மம் மூலமாகிய கிழங்காகவும், ஆணவும், முளையாகவும் தர்மத்தைப் பாவித்து அத்துடன் ராகத்வேஷமோகம் உப மூலமாகவும் அவித்தை மாயா கர்மத்தில் இருந்தாகபாலித்து வித்தை பரமெனவும் இந்தப்பரம் பரிபாலிப்பதாகவும் பாவித்து நடந்தது, நடக்கின்றது, நடக்கப் போகின்றது ஆகிய காலத்தவ விருஷம் அசையாதிருக்கும் பொருட்டு சராசரமாகப் பாவித்தல் வேண்டும். இனி தன்மேந்திரியந்தியம், ஞானேந்திரியமென்றும் கண்மேந்திரியம் என்றும் இரண்டாகப் பிரியும், அதை கொப்புள் கிளைகளாகவும் தியானித்து சப்தம் முதலிய ஐந்தையும் ஜாந்துளிராவும், புத்தி சங்கல்ப பழத்தை பட்சிருபமான ஆத்மா புசிக்கிறதாகத் தியானிக்கவேண்டும்.

ஹோம் என்னும் மந்திரத்தை ஜாந்துமுறை உச்சரித்து ஆலமரத்தை அசைவற்றதாகப் பாவித்து பின்னர் (ஹீம) என்னும் மந்திரத்தை மூன்று முறை உச்சரித்து வலதுகால் கட்டை விரல் முதல் உண்டாகும் காலாக்னியினால் உலர்ந்த பத்திரத்தை தகிக்கப்பட்டதாய் தியானித்து (ஹூம) என்னும் மந்திரத்தை இரண்டு முறை உச்சரித்து தகித்த சாம்பலைப் பரந்ததாகத் தியானித்துப் பின்னர் (ஹளம்) என்னும் மந்திரத்தை ஒருமுறை உச்சரித்து பரந்த சாம்பல்களை சேர்த்து அந்த சாம்பரை சுத்த ஸ்படிகமாகவும், நிர்மலமாகவும் தியானித்து முன் கூறிய ஆகாயத்துள் அடங்கியிருக்கும் சிவாபின்னமான ஆத்மாவை சிவனிடத்தில் சேர்த்து எல்லா உபாதைகளில் நின்றும் ஓம் ஹாம் சிவாயவெளஷட் என சிகையில் நின்றும் அதோ முகமாக இருக்கும் பத்மத்தில் அமிர்தம் பெருகி வருவதாய் தியானித்து உள்ளும், புறமும் நனைத்துப் பின் இருதய கமலத்தில் ஓம் அகார உகார மகாரமும், அதிக ஒளியும் சர்வ வல்லமை முதலிய ஆறு குணங்களோடும், எல்லா வித்தைகளையும் உண்டாக்குகின்றதாகப் பாவித்து இருதய கமல காணிக்கையின் நடுவில் இந்த ஆத்மா புரியட்ட தேகமுடையதாம். தியானித்து இந்த ஆத்மாவுக்கு உள்ளிருக்கும் பரமாத்ம ஸ்வரூபமானது எல்லா ஜஸ்வர்யங்களையும் கொடுப் பதாயும், சாந்தரூபமாயும் ஆறு குணங்களால் நிறைந்துள்ளதாயும், உள்ள ஆத்மாவை சிவஸ்வரூபம் செய்து கலைகளைத் தாண்டி, பஞ்சப் பிரம்மத்தை ஆவாகித்து பிராசாத மந்திரத்தை தேகத்தில் ஆவாகித்து அஸ்திர மந்திரத்தால் திக்கு பந்தனமும் கவச மந்திரத்தால் மும்முறை சுற்றி கலாமயத்தைத் தாண்டி சிவஸ்வரூபத்தை உண்டாக்க வேண்டும். பின் தனது இடை நாடியால் பூரகமும் சுழுமனாநாடியால் கும்பகமும் செய்து ஜீவாத்மாவைக் கொணர்ந்து ஜோதிரூபமாகக் கும்பகமிய செய்க. இதன் விளக்கங்கள் சிலவற்றை குருமுகமாய்க் கேட்டுணர் வேண்டியது இது அனுக்கிரக டுத சுத்தியாம்.

அந்தர் யாகம்- உட்புஜை சிவபெருமானை வழிபட அந்தர் யாகம் மிக அவசியம்

“அர்ச்சித்தானந்தர் யாகம் புரியாதே பலத்தை
வர்ச்சித்தானென்றே மதி”

(கைவசமயநூறி 503)

நமது இருதய கமலமானது வாழைப்பூப் போன்றது. அப்பூவின் அடியிலிருக்கின்ற சுத்தமாயை அர்க்கிய பாத்திரமாகவும் பிந்துவிலிருந்து பெருகுகிற அமிர்தத்தை இதில் நிறைத்துப் பூசித்து அந்த ஜூலத்தை சிரசில் புரோட்சித்து, இருதய கமல நடுவில் உள்ள காணிக்கையில் சூர்ய, சந்திர, அக்னி மண்டலங்களை பாவித்து முறையே சதாசிவம், மகேசம், சிவம் இவர்கள் இருப்பதாகவும், இந்த வாழைப்பூவின் மத்தியிலுள்ள தாமரைப் பூ எட்டு இதழோடு கூடியதாய் தொப்புளுக்கு மேல் எட்டு அங்குலம் தாண்டி அந்தக் கமலம் வைக்கப்பட்டுள்ளதாய் இந்தத் தாமரைப் பூவில் அடித் தண்டு ஒன்பது துவாரம் உடையதாய் நான்கு பக்கங்களிலும் கர்ணிக்கையோடு கூடியதாய், கர்ணிக்கை கேசங்கள் கட்டைவிரல் இறையின் நீள உயரமுள்ளதாய் இந்தக் கர்ணிக்கையில் குருய மண்டலம், அதன் நடுவில் சந்திர மண்டலமும் இதன் நடுவில் அக்கினி மண்டலமும் இருப்பதாய்த் தியானித்து சூரிய மண்டலத்தில் அனாகத சிவத்தையும், சந்திர மண்டலத்தில் அமனஸ்க் சிவத்தையும், அக்னி மண்டலத்தில் சிவபெருமானையும் பாவித்து குண்டலினி சக்தியை ஆசனமாக வைத்து இருதய கமலத்தில் சக்தி யாதிசுக்தி பரியந்தம் பூஜித்து அதற்குமேல் ஈசானாதி பஞ்சப் பிரமத்தாலும், ஞானமய தேகம் கற்பித்து நேத்திரம் கொடுத்து மூலத்தால் வியாபகம் செய்து, இருதயாதி ஆறு அங்கங்களையும் பூஜித்து அஹிமசாதி அஷ்ட புஷ்பங்களால் அர்க்கிய பாத்திரம் அமிர்தம் அர்க்கிய ஜூலம் சஷ்மப்த சக்தியில் நின்று பெறுகிற பால் அபிஷேகம், புத்தி குங்கும கர்ப்பூர, கஸ்தூரி, கோரோசனை, சந்தனாதிகளால் பூசதல்.

மனமயமான ஆதார பாத்திரத்தில் பிராணாபான வாயு அக்கினி அகங்கார கரவம் இவைகள் தூப, தீபமாகவும் பிருதுவியிலிருந்து உண்டான தன்மாத்திரைகள் உபசாரங்களாகவும், ஜூலம் உட்கொள்ளவும் அக்னி கண்ணாடியாகவும், வாயு விசிறியாகவும், ஆகாசம் தோத்திரமாகவும், பிருதுவி நெவேத்தியமாகவும் பாவித்து பூசிக்கவும் யோகப் பயிற்சி தெரியாதவர்கள் இருதய கமலத்தில் வித்யா பீடத்தில் சிவாசன மூர்த்தி மூலத்தால் பூசித்துத் தியானிக்கலாம். பின்னர் நாவி குண்டலத்தில் உள்ள சித் அக்கினியில் ஹோமம் செய்யவும்.

எங்ஙனமெனில் சுத்தமாயை குண்டம் இச்சை, ஞானம், கிரியை மூன்றும் மேகலையாம், மூலாதாரம் நெற்பாத்திரம், அமிர்ததாரரயேநெய் குண்டத்தில் சிதக்னியை உண்டாக்கி துவாத சாந்தத்தில் கொண்டுபோய் சேர்த்து அந்த அக்னியை சுழுமுனா நாடி வழியாக நாபிகுண்டத்தில் வைத்து மூலமந்திரத்தாலும், பிரசாத மந்திரத்தாலும் நூற்றெட்டு ஹோமம் செய்து சஷ்மம்னா, நாடி, இடை நாடி ஆகிய சிருக்கு சிறுவங்களால் நெய்யைப் பூரித்து வெளஷ்ட் என்னும் பதத்தை அந்தமாகவுடைய பிரசாதக மந்திரத்தால் பூர்ணாகுதி செய்ய வேண்டும். இது ஹோமம் ஆகும்.

இனி சமாதியாவது ரேசுக்பாதியால் கம்பகம் செய்து அனாசத சிவத்தை அமனஸ்க்க சிவத்தில் சேர்த்து அமனஸ்க்க சிவத்தை பரமசிவத்தில் சேர்த்து தியானிக்கவும் இதனால் சித்தம் அழிந்து ஆனந்தம் உண்டாகி சிதானந்தன் ஆகின்றான். இசுசமாதி அணிமா முதலிய எண் வகை சித்திகளுக்கும் இருப்பிடமாம். சிதல்வருபமான சிவபிரானிடத்தில் லித்திருப்பதுதான் அந்தர்ஜி ஜனமாகும். பின்னர் பிந்துவை எங்குமுள்ளதாகத் தியானித்து நட்சத்ராகாரமாயுள்ள பரமேஸ்வரரை தியானித்து சந்தனத்தால் நெற்றியில் பொட்டிட்டு மூலமந்திரம் உச்சரித்து சிகையில் புஷ்பம் ஒன்று தரித்துக்கொள்வது ஆத்ம பூஜையாம்.

பின்னர் சிரசுமுதல் பாதம் வரை சித்தமயமான தேகத்தை உண்டாக்கி ஈசானம் முதலிய மந்திரங்களாலும் முப்பத்தியெட்டு என்னும் கணக்கினை உடைய கால நியாசம் செய்ய வேண்டும். இனி மூலாதாரம் முதலிய ஆறு இடங்களிலும் கிரந்தாட்சரக் கணக்கின்படி வகரம் முதல் ஸகரம் ஸஹாக நான்கு எழுத்தும், பகரம் முதல் லகரமிறுதியாக ஆறு எழுத்தும், டகரம் முதல் பகரமீறாகவும், சரகம் முதல் டகரம் இறுதியாகவும் அகரம் முதல் பதினாறு உயிர் எழுத்துக்களும் எவும், ஷவும் ஆக முறையே 4, 6, 10, 12, 16, 2 என்னும் கணக்குப் படிமுறையே மூலாதாரம் முதல் ஆக்ஞா ஸஹாக ஆறு இடங்களிலும் பிரமா முதலிய ஐந்து மூர்த்தங்களையும் ஐந்து இடங்களிலும் இதற்குமேல் சிரசிற்குமேல் ஓர் அங்குலம் அல்லது சிரசக்கு மேல் பன்னிரண்டு அங்குலம் ஆகிய இடங்களில் ஓரிடத்தில் ஆயிரம் இதழ்களோடு கூடிய கமலத்தின் மேல் சிதல்வருபியாகவும், சூக்ஸ்மருபம் உடையவராகவும், நிஷ்களராகவும் சிவனைத் தியானிக்கவும்.

பின் அகரம் முதல் சகரம் ஸஹாக ஜம்பத்தொரு அஷ்டங்களையும் சிரசுமுதல் பாதம் வரை நியாசம் செய்து பின்னர் கிரியை செய்யும் பொருட்டுத் தனது கைகளை சிவருபமாக்க வேண்டியது பின்னர் தான் இருக்குமிடத்தை அல்திக மந்திரத்தால் மும்முறை தட்டி பத்துத் திக்குகளிலும் சிவ மந்திரத்தால் சோடிகா முத்திரை செய்து கவசத்தால் மும்முறை சுற்றி அக்னிமயமான மூன்று மதில்கள் உண்டாக்கி சக்தி மந்திரத்தால் தேனு முத்திரையும் காட்டி ரஷிக்கப்படுவதாகியதான் சுத்தியையும் செய்தபின் அர்க்கிய ஜலத்தால் தன் சிரத்திலும் பூஜாதிரவியங்களிலும் அஸ்திர மந்திரம் சொல்லித் தெளித்து திரவிய சுத்தி செய்ய வேண்டியது.

பின் பிராணாயாமத்தால் மூலமந்திரமுச்சரித்து துவாத சாநதத்தில் பரசிவத்தையும் லலாடத்தில் அமன்க சிவத்தையும் கண்டத்தில் அனாகத சிவத்தையும் தியானித்து ஆசனத்தில் சிவாசனமும், இருதயத்தில் சிவ மூரத்தியும். சிரசில சிவத்தையும் பூஜித்து பிரமாங்கத்தை அபிமந்திரித்து மூலமந்திரம் உச்சரித்து சிரசில் புஷ்பம் வைத்து சிவாகாரமாகப்பாவித்து பிரசாத மந்திரத்தை மூருஸ்வதீர்த்த புலுதகுக்கும் ஆதிகுக்கும் கிரமப்படி மூலாதாரம் முதல் துவாத சாநதம் வரை ஒம்காரம் முதல் நமோந்தம் இறுதியாக முறையே பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேஸ்வரன், சதாசிவன், அனாஹத அமனஸ்க்க உன்மனி புரசிவாந்தம் தியாக கிரமமாய் உச்சரித்து மந்திர சுத்தி செய்துகொள்ள வேண்டியது இதுவே பூத சுத்தி எனப்படும்.

இவற்றுள் சிவ பகுதி கடினமாயினும் கஷ்டப்பட்டுத் தெரிந்து செய்யின செய்வோருக்கும், செய்விப்போருக்கும் பெரும் பலனுண்டு, ஆன்ம சுத்தி அந்தர யாகம் சமாதியாகிய மூன்றின் தொகுதியாகும் இது நாவலர் பெருமான் அருள் வாக்கு

பின்னர் யாகத்தில் கும்பம் வைத்துப் பூஜித்து மூர்த்திகட்குதான் யாதிவாசம், ஜூலதி வாசம் முதலியன செய்து மருந்து சாத்தி எண்ணைக் காப்பு சாத்தி, பிம்பசுத்தி முடித்து பின்னர் குறித்த முகூர்த்தத்தில் இறைவன் சன்னதியில் ஆசனத்தின்மீது கும்பங்களை வைத்து பூசித்து நல்ல முகூர்த்தத்தில் பக்தர்கள் தோத்திரிக்க வேத தேவார பாராயணங்களோடு சகல வாத்திய இசைகளுடன் குருமூல மந்திரம் உச்சரித்துக் கொண்டு அபிஷேகம் செய்ய வேண்டியது. வர்த்தனி கும்பத்தை பீடத்திலும், அஷ்ட வித்தியேஸ்வர கும்பத்தை ஆவடையாரைச் சுற்றிலும் அபிஷேகித்து விஷேட பூசை செய்ய வேண்டியது.

பின்னர் நாற்பத்தி ஜூந்தாம் நாள்வரை விசேட அபிஷேக பூசை செய்து ஈற்றில் சூங்காபிஷேகம் செய்து நித்திய, நெமித்திய, காமிய பூசைகளை முறைப்படி செய்வித்து திருவருளுக்குப் பாத்திரர்களாகி, மனோபீஷ்டங்களைப் பெற்று பேராணந்தப் பெருவாழ்வு பெறுவோமாக!

அருகம் புல்

அகரம் எப்பழ எழுத்துக்களுக்கு முதலாவதாகத் திகழ்கிறதோ, அதே போல் உலகில் முதன் முதலில் தோன்றியது அருகம்புல். அந்த அருகம்புல் தொன்மைக் கடவுளாகிய விநாயகருக்கு உகந்ததாயிற்று. பல்வேறு நறுமலர்கள் திருந்தாலும் விநாயகப் பெருமானுக்கு மிகவும் உகந்தது. அவரின் அர்ச்சனைக்கு உரியது அருகம் புல். “ஞால்போல் தழைத்து அருகு போல் வேழுன்றி” என்று வாழ்த்துவது வழக்கம். அருகு முனைத்துப்பல ஒடங்களில் வேழுன்றி நீண்டு வளர்ந்து கொண்டு போவது, பச்சனவாகத் தென்படுவது மனத்துக்கு நிம்மதி தரும்.

ஸ்ரீரங்கம் கோவில் வாசலில் விநாயகப் பெருமானுக்கு என்று அருகம் புல்லும், ஸ்ரீரங்கநாதருக்கு துளசியும் விற்பனைக்கு கிருக்கும்.

வில்வ மரத்தில்

கிலக்குமி வாசம் செய்கிறாள், ஒரு வில்வதளம் சிவனுக்கு அர்ப்பணித்தால் பாவங்கள் நீங்கும். நன்மை உண்டாகும். வில்வை வளர்த்தால் கங்கை முதலிய புண்ணிய நதிகளில் நீராழிய பலன் கிடைக்கும், காசி முதல் கிராமேஸ்வரம் வரை வழிபட்ட பலன் கிடைக்கும்.

ஸம்ஹாப்டு யாழ் - தெல்லிப்பழை அருள்மிகு துர்க்காதேவ் ஆலய வரலாறு

நாட்டுவளம் :

“நாடென்ப நாடா வளத்தன” எனப் பாடிய அறம், “தள்ளா விளையுளும், தக்காரும், தாழ்விலாச் செல்வரும் சேர்ந்திருத்தலையும் எடுத்துரைப்பது நம் சிந்தனைக்குரியதாகின்றது. நாடா வளம் எனப்படுவது, பொருட் செல்வம் மட்டுமோ? அருட்செல்வமுமே இணைத்துக் கொள்ளும் வகையிற் பொதுப்படக் காணுவதும் சிந்திக்கக் கூடிய ஒன்று.

தக்கார் :

‘நார் பயில் தேயந்தன்னில் நான்மறை பயிலா நாட்டில் விரவுதல் ஒழிந்து’ பிறந்திருத்தலால் ‘மானினுடைத்து உதித்தல் கண்டில் கடலைக் கையால் நீந்தினன் காரியம்’ என உணரும் உணர்ச்சி மீதார, ‘வாழ்வெனும் மையல் விட்டு வறுமையாம் சிறுமை தப்பி தாழ்வெனுந் தன்மையோடும் சைவமாம் சமயம் சாரும் ஊழ்’ பெற்றமையை நன்கு தெளிந்து, ‘வாய்த்தது மன(ம்) வாக்குக் காயம் ஆனிடத்து ஐந்தும் ஆடும் அரன் பணி’க்கேயாக்கும். ‘மானிடப் பிறவி காணும் வாய்த்து’தென. இதனை விழுலுக்கிறைத்த நீராக்காமல் தெளிந்த சிந்தனையால் ஆன்மீகப் பெருஞ் செல்வத்தைச் சேமித்த நம்மை மேலை நாட்டவர் நாடுதல் ஏற்றுக்கெனத் தெளிந்து தேறல் இத்தலை முறையினது தலையாய் கடனாம்.

மிக மிகப் பழங்காலமாம் இராமயன் காலத்துக்கு முன்னிருந்தே ஈழநாடு சிந்திருந்தமைக்குக் காரணம், ஆண்டு கைக் கொள்ளப்பெற்ற தெய்வம் கொள்கையேயெனல் மிகக் கூற்றன்று. இராவணனின் தாய் நாள்தோறும் அதிகாலையிற் கடல் நீராடி சிவலிங்கந்தாபித்துப் பூசனை புரியும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டவள். பூசை முடியுமுன் மனல் இலிங்கத்தை அலைகள் அழித்துவிடின், வேறு இலிங்கம் ஸ்தாபித்துப் பூசித்து முடித்த பின்பே அரண்மனை திரும்புவாளாம். வேளை கடந்துவரும் அன்னையிடம் காரணம் கேட்டறிந்தபின், இராவணன் ‘அம்மா’ பூசிக்க கைலாய மலையையே பெயர்க்க முனைந்ததால்தான், இறைவன் காட்சிறு விரலால் ஊன்றப்பெற்று சிக்கிக்கொண்டு அழுது இராவணன் எனும் பெயர் பெற்றான்.

இராவணன் தானும் சிவபரஞ்சுடரைத் தவம்புரிந்து வேண்டியே வரம்பல பெற்றவன். பண்டு தொட்டே பரம்பொருளினிடத்துப் பற்று வைத்து அறநெறி ஒழுகிய நன் மக்களைப் பெற்றிருந்த காரணத்தால் தான் ஈழநாடு வளம்மிக்க நாடாய் திகழ்கிறது.

அனியண்ணியாய்த் திரண்டெடுமுந்து, வண்ணவண்ணப் பூக்களைத் தாங்கு வனவும், வாய்க்கினிய- உடற்கினிய பலவகைக் கனிகளையும் மருந்துப் பொருள்களையுந் தாங்கிக் கவினுறு மலைகளின் மீதும் வளர்ந்தோங்கும் மரங்கள், மன்னுயிர்களை, ‘உயிர் காப்போம், ஈண்டு வருக’ என உரிமையுடன் அழைப்ப போன்று தம் கிளைக் கரங்களாலசைத்து வரவேற்குங் காட்சியை ஈழத்தில் அன்றி வேறெங்கே காண இயலும்?

அன்று (எழாம் நூற்றாண்டளவில்) திருஞானசம்பந்தப் பெருமான், 'விருது குன்றவா' எனத் தொடங்கும் திருக்கேதீச்சர பதிகத்திலே 'வாழை அம்பொழில் மந்திகள் மருவிய' எனவும், 'வண்டு பண்டு செய்யும் மாமலர் பொழில் மஞ்ஞை நடமிடும்' எனவும், 'மாவும் பூகமுங் கதலியும் நெருங்கும்' எனவும் அஞ்சிச் செய்ததனையும்; சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், 'தெங்கம் பொழில் சூழ் மாவின் கனி தூங்கும் பொழில்' களையும்; பாலாவி, வங்கம், களி ஆகிய நீர்ப்பரப்புகளையுங் கூடப் பாடுமளவில் இயற்கையெழிலில்களைக் குறித்தருளியிருப்பதையும் காணுங்கால் ஈழத்தின் எழில் நலங்கள் தொன்று தொட்டவையெனத் துணியலாம்.

மேலும், சேக்கிழார் பெருமான், சமய குரவர், இராமேச்சரத்திலிருந்து கொண்டே ஈழநாட்டுத் தலங்களை பாடியதாகக் கூறியிருப்பினும், திருப்பதி கங்களில் பல இயற்கை வளங்களும் உள்ளவாறே கூறப்பட்டிப்பதை நோக்கின் இந்நாள் போற் கட்டுப்பாடுகள் இல்லாத அந்நாளில் அவர்கள் திருச் சந்திகளுக்கு எழுந்தருளியே பதிகமருளியிருக்கக் கூடும் எனவும் கருதற்கிடமுண்டு.

நகரச் சிறப்பு :

நகரங்களும், சிற்றூர்களும், பேரூர்களும், பட்டினங்களும் செறிந்ததே நாடு. ஒர் நாட்டின் வளம் எல்லாம் அதன் ஊர்களைப் பொறுத்ததே. நற் பண்புள்ள மக்கள் ஒருங்கு கூடிப் பற்றபல துறைகளிலும் நாட்டின் மேம்பாட்டிற்கு - மக்கள் மேம் பாட்டிற்கு ஆக்கம் தந்த வரலாறுகள் பல. 'உலகெனப்படுவது உயர்ந்தோர் மேற்றே' என் ரெமுந்த இலக்கண (தொல்காப்பிய) காலத்திற்கு முன்பே 'ஆன்றவிந்து அடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர் பலர் யான் வாழும் ஊரே' என்ற பிசிராந்தையார் வாக்கிற்கிணங்க தக்காரைக் கொண்டு இயங்கிய ஊர்கள் மலிந்திருந்தன.

யாழோர்- பாணர்- நிரம்ப வாழ்ந்திருந்தமையாலோ, தேவ சாதியினராகிய யாழோர் (கந்திருவர்) விரும்பிய இடமாயிருந்ததாலோ யாழ் வல்லானாய் இசைவாது செய்த இராவணன் வாதிட்ட இடமாதல் காரணத்தாலோ யாழ்ப்பாணம் இலங்கைத் தீவினுள் சிறந்த நகரமாய்த் திகழ்வது.

�ழநாட்டின் வடகோடியிலே தீவெனக் கூறிக் கொள்ளும் நிலையிலே கடலால் பெரும் பகுதியில் சூழப்பட்டு விளங்குவது யாழ்ப்பாணம். அங்கே சிறப்புற்று விளங்கும் நகர் தெல்லிப்பழை. இஞ்ஞான்று, 'தெல்லிப்பள்ளை' என வழங்கப் பெறுகிறது.

யாழ்ப்பாணம் :

'வெழுரியா' எனக் கடல் கொண்ட பரந்த நிலப்பரப்பினிற்குப் பொளதிக நூலார் பெயரிட்டனர். மனிதன் தோன்றிய இடம் அதுவேயாதல் கூடுமெனவும் முதன்முதலில் அவன் பேசிய மொழி தமிழேயாதல் வேண்டுமெனவும் சிறக்கக் கருதத் தகும் இடத்திலேதான் யாழ்ப்பாணம் அமைந்துள்ளது. அதன் பெயரில் 'யாழ்' என்னும் பண்டை இசைக்கருவியின் பெயரும் இருத்தலாலும், அந்நகர்க்கு வேறொரு பெயர் வழங்கிய சான்று இன்மையாலும் தமிழினத்தார் இசை வல்லவராய் ஆண்டு வாழ்ந்திருந்தமை தெளியப் பெறும். முத்தமிழும் தழைத் தொங்கியிருந்த நிலப்பரப்பிலே இசைத்தமிழ் வல்லார் இணைந்து வாழ்ந்திருந்த பல இடங்களுற் சிறப்புற்றிருந்த இடமே யாழ்ப்பாணம் எனக் கருதுவதில் தவறு ஏது?

இசைவல்லார், பல நூற்கல்வியும், நாடு பல திரிந்து பற்றிய நயத்தக்க நாகரிக வாழ்வினை மேற்கொண்டவராகவே இருந்தனராதல் வேண்டும்.

தொன்று தொட்ட வளமும் பண்பாடு சான்ற மக்களும் இலங்கும் யாழ்ப்பாணத்துத் தெல்லிப்பழை கொண்டுள்ள பிரிவுகளிலே உழவுத் தொழிலைக் கைக்கொண்டவரும், உயர் புகழுக்கு வித்துமாய கொடைப் பண்புடையவரும் செறிந்திலங்கும் உழுகொடைப்பதி, வவுணாவத்தையிலே சைவமரபிலே வந்த பெரியார் கதிர்காமர்.

கதிர்காமர், இருபாலும் சிறந்த சைவக் குடியில் தோன்றியவர் இளமையிற் கற்பனகற்றும், கேட்பன கேட்டும் ‘உடம்பினாற் பெற்ற பயனாவ தெல்லாம், உடம்பினுள் உத்தமனைக் காண்’ எனும் சைவ நன்நெறி பற்றியே ஒழுகினார். ‘வாலறிவன் நற்றாள் தொழுலே, கற்றதனால் ஆய பயன்’ எனும் மிக உயர்ந்த குறிக்கோள் கொண்டவரானார். பற்றற்றான் பற்றினையே பற்றி நிற்க மேலாய நெறி ஒன்று கடைப்பிடிக்கப்பெற்று வருகிறது. அதுவே தல யாத்திரை. தல யாத்திரை மேற்கொள்வார் அடையும் நலன்கள் அளப்பில. சகிப்புத்தன்மை, உறுதி குலையாமை, ஆன்றோர் இணக்கம் அயலிலே பாயாத குவிந்த மனம், ‘அன்பும் அருளும் நிரம்பும் ஆன்ற மனம், பிறருக்கு உதவி முதலாம் சிலவற்றைக் குறிப்படலாம். சிறப்பாக ‘ஆரா இயற்கை அவா’ நீத்து வாழ வழி கிடைக்கிறது.

மன்னர் மன்னின்மகன்; மாநில ஆட்சி உரிமையை பிறப்பாலும் சிறப்பாலும் பெற்றவன்; ஏழிரண்டாண்டு காடு வாழ்க்கை நேர்ந்தபோது தந்தையே கூறவில்லை என்றநிந்தபோதும், அட்டியின்றி உடனே புறப்பட்டது ஏன்? தந்தையின் உறுதியை நிறைவேற்ற என்னும் காரணத்தினும் புண்ணியத்துறைகள் ஆடலும், பொற்பு நிறைந்தோரைக் கண்டு தொழுலுமே சிறப்புக் காரணங்களாம் என்பதனை இராமகாதை வாயிலாய் நாம் அறிகின்றோமே.

இந்த உயர் கருத்தமைவுகளொல்லாம் இந்நாள் தீர்த்த- தல யாத்திரைகளால் நிறைவேற இடமில்லாமையும் தம் பொருட் செலவினாலேயே யாத்திரை மேற்கொள்வதால், தான் என்னும் முனைப்பு மேலோங்க அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு வேண்டாத தீய பண்புகள் எங்ஙனமேனும் பற்றிவிடக் காரணமாதலும் பிறவும் எண்ணி மனம் மாழ்க நேருகிறது. வறுமையுள்ளார் சிவ புண்ணிய ஈட்டம் காரணமாக யாத்திரை மேற்கொள்ளினும் அளவிட இயலாத துன்பங்களுக்காளாக நேர்வதை யாரே அறியார்?

நாம் செய்த நற் செயலும் தனினலம் நாடாத தகைமையுமே கதிர்காமரை அந்த நாளிலேயே தல - தீர்த்த யாத்திரைக்கு ஊக்கி விட்டன. புறப்பட்டார். ஈழத்தாயின் கொடுமுடியினின்று இந்தியத் தாயின் திருவடிகளையணினார், ஆம்! கண்ணித் தெய்வம் கவினும் தென் முனையையடைந்தார்.

வங்கம் (கடலல்ல, நாடு) எங்கே? அங்கே தோன்றி, அன்னையை ஊனக் கண்ணால் நேரிற் கண்டு அளவளாவிய பெருந்தகை இராம சிருஷ்ணரால் அட்கொள்ளப் பெற்றும், அமெரிக்கா செல்லவேண்டிய குழ்நிலையிலே, நரேந்திரராம விவேகாநந்தர் திருவருள் முதிர்ச்சிக்குத் தவம் கிடந்த தூய இடமன்றோ குமரிமுனை? அக்குமரியின் திருக்கடைக் கண்நோக்கு, நம் கதிர்காமருக்கு ஊக்க மிகுதியினை அளித்தது. ஆக்கமும் உடலுறுதியும் அன்னையின் அருட் கண்நோக்கினுக்கு இலக்கானவர்கட்டு அமைவதற்கு தடை ஏது?

அருளாளர்களாம் சமய குரவர்கள் அன்னை அறுமுகனின் திருவடிப்போது கூடப்பெற்றும் அவனது உபதேசப் பேறும் பெற்ற அருணகிரி நாதர் ஆகியோரால் பாடப்பெற்ற திருகோணமலை முதலாம் ஐந்து ஈசுவரங்களையும், கதிர்காமச் செவ்வேளையும் தரிசித்த கதிர்காமர், அவர்கள் திருவடி தோயப் பெற்றனவும், அப்பரடிகளின் உளவாரத் திண்படை சாயப் பெற்றனவுமாம் திருத்தலங்களைத் தொழுதார். அழுது ஆடிப்பாடினார். திருஅங்கமாலையில் திருநாவுக்கரசர் கூறியவாறு அவயங்களாற் பெற்ற பயன்னைத்தையும் சிறுகச் சிறுகச் சேமிப்பாராய் வழிக்கொண்டு வடக்கு நோக்கினார். ஐம்பூத்த தலங்களையும், அஸ்ட வீரட்டத் தலங்களையும், சத்த விடங்கத் தலங்களையும் கண்டு, “.....பூவில் நாற்றம் போன்று உயர்ந்து எங்கும் ஓளிவற நிறைந்து மேவிய பெருமையை” ‘ஆண்டாண்டுறைதலும் அறிந்து,’ ஊனக் கண்ணாற் கண்டு உள்ளொளி பெருக்கிக் கொண்டே சென்றார்.

நாயன்மார் திருவருட் செயல்கள் நிகழ்ந்தனவாய் உள்ளத்தினைப் பெரிதும் உருக்கும் திருத்தலங்களிலே அவ்வருட் செயல்களை இறையருள் திறங்களை உள்ளுதோறு ஊன் உருகுதல் இயல்பே. இவ்வாராக ஊன் உருக உன்னி உன்னி, தீர்த்த யாத்திரை- தலயாத்திரையை மேற்கொண்ட கதிர்காமரை இறைவன் எந்த வேளையிலும் சிறப்புறக் கண்காணித்து, அவருக்குக் குறையோ, தீங்கோ நேரா வண்ணம் திருவளங் கொண்டான் என்பதை,

‘பன்னில் ஊறும் பழுத்தினில் தூஞ்சலை
என்னில் ஊறி எனக்கே கனி தரும்
உன்னில் உன்னும் உனாவிழல் விட்டிரும்
என்னுள் எசன் கிருந்த கியற்கையே’

என்ற அருள் வாக்கினால் உறுதி கொள்ளலாம்.

(இப்பாடல் இன்றுவரை அச்சப்படிகளில் வெளியாகவில்லை எந் நாட்கண்ணியில் தாயுமானவர்,

‘உன்னில் உன்னுமென்ற உறுமொழியால் என் கிதயம்
தன்னிலுன்னி நன்னெறியைச் சாருநாளொந்நாளோ’

என்று அருளிய திருவாக்கிலும், இருபா இருபங்து என்ற சாத்திர நூலில் அருணந்திசிவாச்சாரியார்,

‘....எண்ஷைச விளங்க,
உன்னில் உன்னி உனாவிழிற் பெயர் குவை’

எனக் கூறுவதோடு, அதற்கு உரை எழுதிய நமச்சிவாயத் தம்பிரான், இப்பாடல் முழுவதையும் எடுத்துக்காட்டி தேவாரம் எனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்).

கதிர்காமர், இறைவன் திருவருளிலே தோய்ந்து தலம் பல கண்டு தொழுது, முத்தித் தலங்களுள் முதன்மை வாய்ந்த காசிப்பதியை அடைந்தார்.

ஈமப் புறங்காட்டு ஏரியாடல் உவந்து நம் அன்னை கங்கா தேவியைத் தாங்கி எப்பாலவரும் தொட்டு வணங்கலும் தலை தாழ்த்தித் தம் தலைமீது குடி கொள்ளலும் இயலுமாறு எழியாராய் குழைந்து எழுந்தருளும் விசவாதீனம், விசவ ஸேவ்யனுமாய் விசவநாதப் பெயருடன் எழுந்தருளும் எந்தையைப் பணிந்தார். பணிந்த அக்கணமே பிறவியொளிக்கும் திறம் அமைந்த சத்திநிபாதம் அவருக்கு வாய்ப்பாயிற்று.

ஸ்ரீகாசிப்பதியில், மணிகர்ணிகா பீடமாய் எழுந்தருளி அருள்பாலிக்கும் விசுவேசவரியை இடையறாப் பேரன்பால் தொழுதார். பாரதத்திலே உள்ள சக்தி பீடங்கள் பலவற்றை முன்னரே தொழுதிருந்தமையால், மேலும் உள்ள பீடங்களைத் தொழும் விருப்பினராய் அறுபத்து நான்கு சக்தி பீடங்களையும் தொழுது அன்னையின் பரிபூரண திருவருளுக்குப் பாத்திரராகி மீண்டும் ஸ்ரீ காசியை அடைந்தார். இப்போது அவர் தீவிரமான சக்தி உபாஸகர் 'ஹனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி' யது உபாஸனை. இந்த நிலையிலேதான் ஸ்ரீ காசி - சொர்ப்பனேசுவரி பீடம் அவரை ஈர்த்தது.

குரு உபதேசம் :

"மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கினர்க்கு ஒரு வார்த்தை சொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே" என்னும் பெருமொழி நம் கதிர்காமரிடத்திலே நன்கு விளைவினைத் தந்தது. உணர்ச்சி மட்டுமே சாலாது; அவ்வணர்ச்சியின் அடிப்படையிலே முன்னே நினைவு கொள்ளப்பெற்ற சான்றாண்மைக் குணங்களோடு உபவாஸ முதலிய அருங்கொள்கைகளால், பெற்ற உபதேசம் நற்பயன் பயக்கும். குறிப்பிட்ட சாதகன், அவ் உபதேசத்தினை தன் ஆன்ம விடுதலைக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதோடு தற்குழ்ந்தார்க்கும் பயன்படச் செய்வது, அவருடைய அருள் காரணமாகவே. அந்தத் திருவுடையார் முன் செய் நல்வினையீட்டத்தினாலே சத்திநிபாதம் பெற்றவராகிவிட்டபோது இறைவனின் சாந்தித்தியம், அவர் வாயிலாக - அவர் அறிமுகப்படுத்திய பொருள்கள் வாயிலாக ஆங்கு தரிசித்து மன ஒருமைப்பாடு கொள்ளும் யாவர்க்கும் உய்தியை நல்குகிறது. இனி அதி தீவிர சத்திநிபாதமுடையோர் தம் முள்ளத்திலிருத்திய உபாசனா மூர்த்தியின் கருணா கடாக்ஷத்தால் எந்த இடத்தில்- எந்த நிலையிலிருந்தாலும் ஆன்மங்கானம் பெற்று திருவருளுக்கு இலக்காகி வையத்துள் வாழ்வினும் வானுறையும் தெய்வம் ஆகிறார்கள்.

நம் கதிர்காமரும் அத்தகைய தெய்வமாகவே விளங்கியவர், மேற்கூறிய சித்தாந்தக் கருத்துக்களைச் சற்றே அறிந்து கொள்வோமாயின் இம்முடிவு பொருந்துமாற்றை உறுதி கொள்ளலாம். இருவினையொப்பாவது, நன்மையும், தீமையும் கலந்து அனுபவிக்கும் நாம் நன்மைக்கு மகிழ்தலும், தீமைக்கு வருந்துதலும் இயல்பு. இவ்வியல்பினின்று வேறுபடுவாரெவரேனும் உளராயின் அவர் முன் செய் தவப்பேறு பெற்றவரென அறிதல் வேண்டும். விளைவுகள் யாவும் முன் வினைகளின் காரணமேயென உணர்ந்தவர். இன்பம் வந்துற்றகாலை மகிழ்தலும், துன்பம் வந்துற்ற காலை வருந்துதலும், இலராய் இரண்டையும் ஒத்த தன்மையினவாய்த்துய்ப்பர். இதனையே,

'நன்றாங்கால் நல்லவாக் காண்பவர் அன்றாங்கால்
அல்லற் பருவதெவன்?'

என்னும் திருவள்ளுவமும்,

'நன்றே செய்வாம் நிழை செய்வாய்
நானோ இதற்கு நாயகமே'

என்னும் மணி வாசகமும் மன்பதைகட்டுத் தெளிய உணர்த்துகின்றன.

மலபரிபாகமாவது பெத்தமலம் என்னும் ஆணவ மலமானது இயல்பாகவே உயிரோடு இணைந்திருப்பது செம்பிற் களிம்பும், இரும்பிற்குத் துருவும்போல நீக்கினாலும் மீளவும் பொருந்தும் இயல்பினது. அது அழிவே இல்லாதது. ஆனால் அடங்கும் தன்மை படைத்தது. அதனை அடக்குதல் சிற்றறிவும் சிறு தொழிலுமடைய நம்மால் இயலாது. முற்றறிவும் முற்றுத் தொழிலுமடைய இறைவனால்த்தான் அதனை அடக்க முடியும். அது அடங்கி முயலகனாகத் திருவடியின் கீழ் நிற்றலை நடராஜத் திருவருவத்திலே காணலாம். அதன் ஆற்றல் அடங்கிவிட்டால் உயிர் இறைவனை அடைதலில் தடையில்லை. வறுத்த விதை செயற்படுமோ? சத்திநிபாதம் என்பது, இருவினையொப்புணர்ச்சி பெற்ற ஆன்மாவின் பெத்தமலம் இறைநினைப்பால் தன்செயல் ஒடுங்கிநிற்கும் நிலையிலே, அருட் சக்தியின் பதிவு. திருவருளின் கண்ணோக்குக்கு இலக்காகிவிட்ட ஆன்மா, சத்திநிபாதம் ஆன்மாவின் வேட்கை - விருப்பங்கட்குத் தக்கவாறு பயன் விளைக்கும். வாழூத் தண்டில் தீப்பற்றுவதுபோன்ற நிலை மந்த தரம் எனவும், ஈர விறகில் தீப்பற்றல் போன்ற நிலை மந்தம்' எனவும், உலர்ந்த விறகில் தீப்பற்றுதல் போல்வது 'தீவிரம்' எனவும், கற்பூரத்தில் தீப்பற்றுதல் போல்வது 'தீவிரதரம்' எனவும் சத்திநிபாதம் நால்வகை நிலைகளையுடையது.

பற்று அற்றான் பற்றன்றிப் பிற பற்று ஏதுமின்றி, 'நலந்தீங்கினும் உன்னை மறந்தறியேன்' என்றாற் போல இடையிலே ஏற்படும் பல துங்ப - இன்பங்களிலே நாட்டமின்றி 'மலங்கழீஇ, அன்பரோடு மரிஇ' இறைதலங்களையும் சக்தி பீடங்களையம் கண்டு, இறைக் காட்சியை மனத்திலே நிலையாக நிறுத்திய கதிர்காமர், வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்பட்டவரே.

மன்னவன் மகன் - ஒரே மகன். தந்தை வேட்டை மேற்கொண்டு காடு செல்லும் கால் உடன் சென்ற ஐந்து வயதளவினாகிய பிள்ளை, தவறிப்போய்க் காடுறை வேடரிடத்தே சிக்கிவிட்டான். அவர்கள் உன்மையறியாது, தம் மரபிற்கேற்ப வளர்க்க வளர்ந்தான். பல ஆண்டுக் கடந்த பின்னர் தந்தை - மன்னவன்-காடு செல்ல நேர்ந்தபோது வளர்ந்த அந்தப் பிள்ளையை சில அடையாளங்களாற் கண்டு கொண்டான். அவனுக்கு உன்மையை அறிவித்துத் தலைநகருக்கு அழைத்து வந்தான் தன் அரசரிமை முதலிய அளித்து முடிகுட்டினான். இந்தச் செயல்போல, ஐம்புல வேடரிடம் சிக்கி உழலும் ஆன்மா மயங்கிக் கிடத்தலையறிந்து பரமதந்தை குருவாகி வந்து உபதேச முகத்தால் உன்மை அறிவித்துத் தன்னோடு கூட்டிக் கொள்ளல், ஆன்மாவின் முற்றமுடிந்த நிலை. இதனைச் சித்தாந்த சாத்திர எட்டாம் சாத்திரம் தெளிவாகக் கூறும்.

நம் கதிர்காமர், உன்மை நிலையனர்ந்து தல- தீர்த்த யாத்திரைகளால் தன்னை இன்னாரென உணர்ந்த காலத்திலே குரு உபதேசம் ஸ்ரீகாளி சொற்பள்ளதேவி பீடத்திலே கிடைத்தது. அந்த உபதேசத்தால் உபவாசம்- பூஜை முதலியவை சிறந்தோங்கியது, நாள்தோறும் நியமந்தவிராதவராய் மீண்டவர், ஆங்காங்கு, தன் கங்கா. துர்க்கா தீர்த்த கெண்டியையே இறைவியாகத் தொழுது பூசித்து வந்தார் வந்தவர் துவாத சாந்தத் தலமாகிய மதுரையம்பதியையடைந்தார்.

'அப்பாலுக்கு அப்பாலய் பொரு இகந்த உயிர்கள் தோறும் புணராது புணர்ந்து அருளே பொழிந்து' நிற்கும் தந்தை - தாய் இவ்வுலகுக்கு வந்து ஆடசி செலுத்தி அன்பின் ஜந்தினையினை மக்களுக்கருளிய தலமன்றோ மதுரை.

கன்னியாக் அங்கையற் கண்ணி அனைத்துலகையும் வென்று பாண்டிய சூமாரியாக் ஆட்சியை நடத்தி, இறைவனை மணந்த பின் அவனுக்கே தன் அரசையளித்த மதுரையம்பதி தொன்று தொட்டே சக்திபீடுமாய் அமைந்த சிறப்பினையுடையதாதலால் அங்கே பலநாள் தங்கித் தான் மேற்கொண்ட துர்க்கா பூஜையை வழுவாது செய்து வந்த கதிர்காமர், தெய்வீகம் நிரம்பப் பெற்றார்.

மதுரைக்குத் தெற்கிலுள்ள தல தரிசனம் செய்துகொண்டே ஸேதுக்கரையை அடைந்து, படகு வழியாகக் கடலைக் கடந்து கீரிமலையை அடைந்தார்.

இந்நாள்போல 350 ஆண்டுகட்கு முன் பயண வசதிகள் உண்டா? பல்லக்குப் பணக்காரரும் சந்திதானங்களும் பயன்படுத்துவன், குதிரை, யானை, தேர் முதலியன் மன்னரும் அவரது அலுவலரும் பயன்படுத்துவன். வணிகர் பொதிமாடு முதலியவற்றைப் பயன்படுத்த, உழவர் சக்கடகளைப் பயன்படுத்தலே பெருவழக்கு.

வழிச்செல்வோர் துன்புறாவண்ணம் சாலையோரங்களில் மரங்களை வளர்த்தலும், 'காவளர்த்தும் குளம் தொட்டும்' சுமைதாங்கி, ஆவுரிஞ்சு தரி முதலிய நாட்டலும் இல்லறத்தார் வழித்தடங்களில் மேற்கொள்வன. இல்லத்திலே விருந்தயர்ந்து 'வருந்தி வந்தோர் அரும்பசி களைந்து, அவர் திருந்துமுகம்' கண்டு மனநிறைவும், சிவ புண்ணியமும் பெறுவது 'செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்தி' ருக்கும் வள்ளன்மையுடையோர் இயல்பு. செல்வர் சிலர் ஆங்காங்கு அறச்சாலைகளை அமைத்து முகங்கோணாமல் வழிக்கொள்வோரை அருத்தி உபசரிப்போரை அமர்த்திப் புண்ணியம் தேடிக் கொண்டனர். சிவனடியாரை அருத்தியல்வது உணவு கொள்ள உறுதிகொண்ட சிறுத்தொண்டர் போல அரச அலுவலர்களும் அறம்பேணிய காரணத்தால், சமய உணர்வு, மன அடக்க முதலிய உடைய ஆன்றோர் ஆன்மலாபப் பேறுபெற, அவர்களை உபசரித்த இல்லறத்தார்க்கும் நற்கதி கிடைத்தமை திருத்தொண்டர் புராண முதலாம் வரலாற்று ஆதாரமுள்ள நூல்களால் துணியத் தகும்.

மக்கள் அன்பும் அருளும் பெற வழியெல்லாம் அந்நாள் மேற்கொள்ளப் பெற்றதாலேயே 'அருளிள்ளார்க்கு அவ்வுலகமில்லை' என்ற பொய்யா மொழி எழுந்தது.

அறஞ் செய்வோரது அன்பு முதலிய கண்ட போலி (வழிப்போக்கராம) துறவிகளும், நன்னெறிக்கண் சென்ற வரலாறும் உண்டென்பதற்கு மேல் இவ்விரிவினுக்கு ஈண்டு இடனின்று.

நம் கதிர்காமர் கீரிமலையினின்று நடைகொண்டார். சற்றேறக்குறைய கையை தொலைவு வந்தார். திருவருள் அவரது நடையில் தளர்வை தோற்றுவித்தது. ஆயிரக்கணக்கான மைல் தொலைவெல்லாம் நடைகொண்ட நம் பெருந்தகையின் ஆற்றவிலே அடங்கிக் கிடக்கும் அம்மை, ஆண்டிருந்து கொண்டு அனைவருக்கும் திருவருள் பாலிக்கும் திருக்கருணை கொண்டாள். நடைதளர், உடல் தளர ஆண்டிருந்த இருப்பைத் தோப்பிலே இளைப்பாறினார். திருவருட கருணையால் அவர்முன் ஒரு சோதி தோன்றி, அவர் கொண்டு வந்த துர்க்கா சக்கரத்தை ஆங்கே தாபிக்குமாறு ஆணையிட்டது. அவ்வாணையைச் சிரமேல் தாங்கி, மரத்தடியிலேயே சக்கரத்தை அமைத்து வழிபடத் தொடங்கினார். வழி நடந்தநாள்

வழிபாட்டின்போது என்னென்ன அற்புதங்கள் நிகழ்ந்தனவோ! அவர் அறிந்திருப்பினும், பிறரறிய அறிவித்தாரல்லர் போலும்! தற்பகழ்ச்சி அகந்தை (ஆணவமலம்) கொள்ள இடமாமென அறிவியாதிருந்திருக்கலாம். ஆயின், தெல்லிப்பழை இருப்பைத் தோப்பிலே நாக சர்ப்பங்கள் வருவதுண்டு. அவை பூசை முடிந்தவுடன் மறைந்துவிடும். வெளிப்படத் தோன்றுங் காலங்களிலும் பிற காலங்களிலும் யாரையும் அச்சமுறும் அளவிற்குங்கூட அந்நாகங்கள் நடந்துகொண்டதில்லை. பூசை காலத்திலேகுருக்கள் பாம்புகட்கும் பாலும்; பழமும் வைத்து வழிபடலும், அவை அவற்றை உள்கொள்ளலும் உண்டு.

கதிர்காமர், தன் உடல் கொண்டு பெற்ற தெய்வச் சால்புகளைக் கண்டோரும், கேட்டோரும் பயனுறுமாறு இருப்பைத் தோப்பிலே தெய்வ சாந்தித்தித்தை உண்டாக்கி விட்டார், நீண்ட நெடுஞ் தொலைவு, நீண்ட நாட்களாகப் போற்றி வழிபாடு செய்த சக்கரமும் தீர்த்த கெண்டியுமே அங்கு வழிபடும் திருவருவங்களாயின. அந்தப் பேரருட் பொருள்களை அவை உள்ள சுற்றுச் சார்பெல்லாம் தெய்வ மனங் கமழுவும் நேரில் வந்து வழிபட்டோரையன்றிக் கேள்வியாலறிந்து உள்ளத்தால் உன்னி வழிபட்டோரையும், அங்கன் தொண்டு பூண்டோரையும் நல்லாறு உய்ந்து நலங்கள் பல்கிப் பெருகி காண்கிறோமெனவே, கதிர்காமரது ஆன்ம ஒளி இத்தனை காலம் கடந்தும் விளக்கமுற்று நன்மை செய்தற்கு அவருடை உழைப்புத்தான் எவ்வளவு இருக்குமெனவும் என்னி அவர் திருவடிகட்கு வணக்கம் செலுத்துவோமாக.

தனக்கு இயலுமளவும் பூஜை மேற்கொண்டு வந்த கதிர்காமர் சுற்றே வயது முதிர்ச்சியால் தளவுற்றார். அந்நாளில், அவருக்குக் “காஞ்சியிலிருந்து அந்தனர் ஒருவர் வருவார்” என்னும் குறிப்புப் புலப்பட்டது. அவ்வாறே ஒரு அந்தனர் வந்தார் தனக்கு விளைந்த குறிப்பின் வண்ணம் ‘பூஜையை அவரிடம் ஒப்புவித்தார் கதிர்காமர், சில காலம் அந்தனர் பூஜையை தரிசனம் செய்துகொண்டிருந்துவிட்டு ஜீவ சமாதி யடைந்தார்.

இந்துக்கள் சைவசமயத்தைப் பின்பற்றும் நெறியாளராயிருந்தனரென்பது மொகஹெங்குசோதரோ, அரப்பா முதலான இடங்களில் அகழ்வாராச்சிகளால் தெளிவறுகின்றன. எகிப்து முதலான பற்பல நாடுகளின் அகழ்வாராச்சி முதலியவற்றிலிருந்து உலகமுழுதுமே சிவபெருமானைத் தெய்வமாகக் கொண்டு தொழுத்தை புலப்படுகின்றது. மொழி, பண்பாடு முதலியவற்றின் வேறுபாட்டால் பிற கடவுளர் எனக் கொள்ளும் வழக்கமும், வழிபாடுகளும், முறைகளும் தோன்றியதால் “ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்” என்று உணர்த்த வேண்டிய இன்றியமையாமை எழுந்தது. சைவம், வைணவம், காணாபத்தியம், கௌமாரம், சாக்தம், சௌலரம் என ஆறு சமயங்களாய் விரிந்தபோது கொள்கைகள் மக்களிடையே வேறுபாட்டினை உண்டாக்கின, பின் நாட்களிலே, “யாதொரு தெய்வங் கொண்டார், அத்தெய்வமாகி யாங்கே மாதொரு பாகனார் தாம் வருவார்” என்ற சமரச மனப்பான்மை கொள்ளலைக்க வேண்டிய நியதியும் புகுந்தது உணவு ஒன்றே எனினும் அவரவருடைய சுவை முதலியவற்றிற் கேற்றவாறு வெவ்வேறு வகை, சுவையினவாய்த் தயாரித்துக் கொள்ளுமாறுபோல. மேற்கூறிய ஆறு வகைச் சமய வழிபாடும் நூல்களில் இடம் பெற்றன. கடைப்பிடிப்பவரும் அவரவர் விருப்பத்திற் கேற்ப கைக்கொண்டனர். இந்நிலையிலே பற்பல ஒழுங்கு, நியதிகளுடன் சாக்த வழிபாடு கைக்கொள்ளப்பெற்றது.

நீரின் தன்மையும், நெருப்பிற் குடும் ஒன்றை ஒன்று பிரிக்க இயலாத நிலையினை ஆதல் போலச் சக்தியும் சிவனும் ஒருவரினொருவர் பிரியாத அவேத உருவினர் என்பதறிவித்தற்கே உருவ வழிபாட்டிலே சிவனின் இடப்பாகத்திற் பார்வதியையும், விஷஞ்சுவின் திருமார்பிலே லக்ஷ்மியையும், பிரமனின் நாவிலே சரஸ்வதி இருப்பதாகவும் காண்பித்த ஆன்றோர் நெறி கூற்று கவனிக்க வேண்டுவ தொன்று.

சக்தி வழிபாட்டினை மேற்கொள்வோர் பெரும் பாலும் திருவருவத்தைப் பூசிப்பது கிடையாது) பீஜாக்ஷிரங்களிலே அவள் திருவருவத்தை ஆரோபித்து சக்கரத்தில் அவ்வகூடிரங்களை வரித்து அதனையே அர்ச்சனை ஆராதனைகள் செய்து பூசிப்பது மரபு. இங்ஙனமாகத் தென்னிந்தியாவிலே இன்றும் வழிபாடு நடைபெறுகின்றது. ஸ்ரீகாசி அன்னபூரணேசுவரி ஆலயத்தில் பக்தர்களே பூஜிக்க - அர்ச்சனை, நிவேதன, ஆராதனைகளுக்காக- ஒரு தாம்பாளத்திலே ஸ்ரீ சக்கரத்தை அமைத்து அந்தக் கோயிலின் எந்த இடத்தில் வேண்டுமாயினும் எழுந்தருள்வித்துப் பூஜிக்கச் செய்கிறார்கள்.

எனவேதான் நம் கதிர்காமரும் அங்கிருந்து ஸ்ரீசக்கரத்தை எழுந்தருளசெய்து வந்தார், ஸ்ரீசக்கரத்தில் ஷோடச அக்ஷிரியாய் அன்னை விளங்குகிறாள். “ஷோடசம்-பதினாறு. பீஜாக்ஷிரம் ஒன்றும், அக்கினி கண்டம் அல்லது வாக்பவ கூடமாக நான்கு அக்ஷிரங்களும், சூர்ய கண்டம் அல்லது மத்ய கூடமாக ஐந்து அக்ஷிரங்களும், சந்திர கண்டம் அல்லது சக்தி கூடமாக மூன்று அக்ஷிரங்களும், கிழ் நோக்கிய 4 சிவகோணங்களிலும், மேல் நோக்கிய 5 சக்தி கோணங்கொண்ட 44 கோணங்களையுடைய ஸ்ரீசக்கரத்திலே 16 அக்ஷிரங்களிலே அன்னை பராசக்தி விளங்குகிறாள். “காசீ கேஷ்டரம் சர்ரம், தரிபுவன ஐநால் யாபினி ஞானகங்கா..... தேஹேஸ்ரவம் மதியே யதிவாபதி புனல்தீர்த்தம் அன்யது கிம் அஸ்தி” என்று ஸ்ரீகாசி பஞ்சக ஸ்லோகத்தில் கூறுவதால் தேவீ உபாஸனையை அந்தர்முகமாகச் செய்வோர், எல்லாப் புண்ணிய தலங்களையும் தீர்த்தங்களையும் தம் சர்ரத்திலேயே கண்டு விடுகிறார்கள் என்பது விளங்கும் (காசீ பங்சக ஸ்லோகம், ஸ்ரீ சங்கரரால் இயற்றப்பெற்றது)

இதை ஆராய்ந்து பார்த்தால் நம் கதிர்காமர். அந்தர்முகதேவி உபாசனை மேற்கொண்டு, ஸ்ரீசக்கர பூசை- கங்கா- துர்க்கா தீர்த்த பூஜைகளை உலகோர் உய்யவே தெல்லிப்பழையில் எழுந்தருளச் செய்தார் என்பதும், முதன் முதலில் நாம் நினைவு கூற்றந்தவாறே நன்மக்களுக்கு உறைவிடமதாய்த் திகழும் தெல்லிப்பழையை தன் கலைகளோடு விளங்கச் செய்ய இறைவன் திருவளங் கொண்டே இந்த இடத்தைக் குறிப்பிட்டருளினான் என்பதும் வெள்ளிட மலை.

ஏதோ சில காலம் இடையிலே சற்று விளக்கம் குன்றியிருந்ததெனினும், இன்று மேலும் விளக்கமுற வளர்ந்து வருவது மட்டுமன்றி, தொழுதல், பணிகளை மேற்கொள்ளல், சிறப்பொடு பூசனை செய்வித்தல், அவற்றிற்கு வேண்டும் உபகரணங்களையும், கட்டளைகளையும் நிறுவுதல் வாயிலாக அன்னைக்கு அன்பு பூண்டோர் அடையும் நன்மைகளை எண்ணுங்கால் ஈங்கு விளங்கும் தெய்வீகத் தன்மை யாவர்க்கும் தெற்றென விளங்கும்.

1965ஆம் ஆண்டு ஆவணித்திங்கள் திருவோன் நடசத்திரத்தில் மகா கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட பின் இத்திருக்கோயில் வளர்ச்சி வியக்கத்தக்க வகையில் பெருகியது. அதனைத் தொடர்ந்து 1981, 1997ஆம் ஆண்டுகளில் மீண்டும் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. இன்று 24-01-2011 இல் வாயில் மண்டபம், புதிய மணிக்கூட்டுக் கோபுரம் போன்ற புதிய பல அம்சங்களோடு ஆலயம் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டு ஆலய மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெறுவது சிறப்புக்குரிய அம்சமாகும்.

எனவே, பரோபகாரியாக அருள்ஞான வள்ளலாய் திகழ்ந்த திருமிகு கதிர்காமர் திருவடிகளை மீண்டும் போற்றி இவ்வரலாற்றினை நிறைவு செய்து, தேவியின் திருவருளை, யாவர்க்கும் - எவ்விடத்தும் - எக்காலத்தும் அள்ளியளித்துப் பெருவாழ்வில் திழைத்திருக்கச் செய்யுமாறு இறைஞ்சுதும்

ஓம் சக்தி!

ஸ்ரீதேவி பராக்கிரமம் முதலிய நூல்கள் அம்பிகையின் வீரச் செயல்களை உணர்த்துவன:

பண்டாஸ்மர வதம், மகிஷாஸ்மரமரத்தனம், மந்த்ரினீதேவியைக் கொண்டு விஷங்க வதம் செய்தவள், வராஹியைக் கொண்டு விசுக்ரனை அளித்தவள் என்பன அவற்றுற் சில.

லக்ஷ்மியாகச் செல்வந் தருபவளும், ஸரஸ்வதியாகக் கலை நலம் தருபவளும், காயத்ரீயாக தயான நலம் புரிபவளும், துர்க்கையாக வீரபராக்கிரமந் தருபவளும் அவளே, நக்கீரரும், "வெற்றிவேல் போர்க்கொற்றவை சிறுவ!" என முருகப் பெருமானை விளக்குகிறார்.

நக்கீரர் குறிப்பதற்கொப்ப, துர்க்கா தேவியும், முருகப் பெருமானும் ஒரே போரில் அசரரையழித்து அமரரைக் காத்த வரலாறொன்று உண்டு. அவ் வரலாற்றினை விழாவாகக் கொண்டாடி மக்களுக்கு உணர்த்துவது தெல்லிப்பழை யில் நடைபெறுகிறது. அதாவது:

பண்டு ஓர் கற்பத்திலே பிரமனும், விஷ்ணுவும் அகந்தை மேலோங்க ஒவ்வொருவரும் தந்தை- மகன் - பெளத்திரன் - பிரபெளத்திரன்- மருகன் என்னும் முறை காரணமாகப் போரிட்டனர். போர் வலிவுடையதான்போது, திருமால் கோப மேலிட்டு, வேள்வியொன்றியற்றி அத்தீயினின்று புலிமுகமுடைய ஓர் அசரனை உண்டாக்கி பிரமனை அழிக்குமாறு ஏவினார். பிரமனும் ஓர் ஆபிசார ஓமம் செய்து அந்த அக்கினியிலிருந்து ஏருமைத் தலையுடன் கூடிய மகிஷாசரனை உண்டாக்கித் திருமாலை அழித்து வருமாறு ஏவினார். இருவரும் போரிட்டனர். வெற்றி - தோல்வியின்றிச் சலிப்படைந்த வேளை அசரர் இருவரும் சமாதானமாகினர். "மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்ப'றன்றோ? இருவரும் தவம் புரிந்தனர் உருத்திரன் அவர்கள் தவத்தினுக்கிரங்கி எதிர் தோன்றி வேண்டியவாறே வரங்கள் அளித்தார்.

மூர்க்கத்தனமும், கண்டார் அஞ்சத்தக்க தோற்றமும் மிக்க வலிமையுமின் வியாக்கிராசரன் (புலிமுக அசரன்) அரசனாகவும், மகிஷாசரன் அமைச்சனாகவும் மூவுலகங்களையும் வென்று அரசாள்வாராயினார். அவர்களது அரசியலில் தேவர், முனிவர்க்கெல்லாம் பெருந் துன்பம் விளைந்தன. பிரம- விஷ்ணு பதவிகளை விட்டு ஒட விரட்டப்பட்டனர்.

துன்பங் காரணமாகத் தேவர் முதலியோர் சில பரஞ்சுடரையடைந்து முறையிட்டு அழுது வேண்டினர். “ உயிர்களைக் காக்கும் தன்னை விட்டு அகந்தை கொண்டதாலன்றோ துன்பம் தேடிக் கொண்டனை” எனத் திருமாலைக் கண்டித்த பரமபதி; துர்க்காதேவியையும், சுப்பிரமணியக் கடவுளையும் அனுப்பினார்.

துர்க்கைக்குத் துணையாகச் சுப்பிரமணியர் அசரப் படைகளை அளித்தார். அதனால் கொதிப்புற்ற வியாக்கிராசரனும், மகிழாசரனும் மாயங் கொண்டு தேவர்களை வளைத்தார்கள். தேவர்கள் ஓலமிட்டு அரற்ற அன்னை துர்க்காதேவி, மகிழாசரனை மாய்த்தாள். சுப்பிரமணியர் வியாக்கிராசரனைத் தனது ‘அநந்தகுணம்’ என்ற வில்லில் அம்பு பொருத்தி விடுத்து அவன் தலையைக் கொய்து புறக் கடலில் வீழ்த்தி தேவர் துன்பங்களைத் துடைத்தார்.

இந்த விழா வாசிட்டலைங்க புராண, சுப்பிரமணிய பராக்கிரமத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடைபெறுகின்றது.

மக்கள் அகந்தையின்றி வாழுவேண்டும்; தம்முள்ளேயே உள்ள அசர குணங்களை மன உறுதி என்ற போரிட்டு வெல்லல் வேண்டுமென்பதற்காகவே சோழ மன்னானால் அமைக்கப் பெற்ற மாவிட்டபுரத்தினின்று முருகப் பெருமான் ஆண்டுதோறும் விஜயதசமியன்று எழுந்தருளிவந்து அம்பு போகும் விழா நடைபெறுகிறது.

முருகன் திருவடி வாழ்க

தென்விபூர்த் துர்க்கைத் தாயே!

துரியவந் யெறுவரு சோதிய சீடியந்தாம்

துய்க்கிள்ள சுகையமுதலீ

உரியபஸ விலகுதாத் தருஞுறுகை யெல்சீ

ஸுவகைத்தா ச்சாடாலீ

துரியபக் குலவீடு முதவபார் வந்தி குான

சுகமதுர மீகுவாப், பாஸ்

தெந்யிழுயந் கோபுர மயூரங்கள் சிகை சொல்லு

தெங்ளியூர்த் துர்க்கைத்தாயே.

தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்மன் கும்பநீராடல்கண் ஒன்பறுவோம்

அருள்மிகு செல்ல யூஞிலை
அன்னா துர்க்கையின் அருளாஸயம்
திருக்கரம் குவித்தும் அடியவந்தள்
திருவுடி பணிசெதலும் திறம்பாடும்

அன்னாயின் ஓஸயம் இதுவுள்ளே
அநியா தவரும் செரிந்துவதாறு
புன்னகை சீந்தும் சமுத்தாறும்
புதுமை யுங்கவ வகைநிதாறும்

தின்லும் சுரடி முன்சுடந்தால்
திடப்புறம் நூலகம் மிகுசிர்க்க
நன்றை துர்க்கா புத்தரணி
நினொம் பாடும் வஸப்புறத்தில்

தூய பக்தி நினையுமிருக்கும்
தூஸ ஸிங்கம் உயர்ந்தாள்க்கும்
கவுயத் சதாள்ளும் இருந்தியும்
வாகுபு நின்றநுள் கூசிசுரக்கும்

வாயில் கடந்தால் வாகுபுவை
வளர்ச்காடி மநத்தின் அடியினிலை
அயில்வுலழகன் அன்னாஸுமை
அமர்ந்தருள் புரியும் நினைகாட்டும்

மீழும் உயர்ந்த சிசுமரம்போல்
நினைகாள் சிகாமிரம் உயர்ந்தாள்ளும்
திலூப்பை நிற்கில் அமர்ந்தவள்தன்
தின்னாருள் சன்றும் சுகமக்காக்கும்

முள்ளும் எம்கம உள்வருத்தும்
மம்கத மயக்கும் மஜாாச்
தின்லும் திரும்பை தருவிகைதள்
அழுக்கும் பல்லீட் ம்பமாளிரும்

அருத்தே அன்னா உஸாக் காஸ்லும்
அநிய சிற்மம் நந்திசென
ரீடு சிபாபுவன்னா முகம் சநாக்கும்
ரின்லும் அன்னா புக்குபாடும்

இதி முஸ்தி சிதாளிநில்கும்
அன்னாதன் ஜாருளா சுகமக்காக்கும்
விதியின் வல்கைக் காட்டியன்னா
பாதத் செதுக்கமத் துக்கவொளிரும்

தின்லும் இச்சுமக் கொஸ்டிடும்
இனிய செதியும் பங்பஸவும்
நன்றை மிகுக்கும் தண்கிகொயில்
நாந்திகாற மீதிலும் இசைபாடும்

கொஸம் மிகுந்தவள் சிகாஸ்விருக்கும்
காட்சித் திறுமை நஸம்சூட்ட
கூஸத் துயர்வாள் நழுங்கும்ப
நீராட்ச்சன் முன்பறுவோம்

வேதமும் யாதமும் மிகுந்தோங்க
மௌலாம் தின்ப வருளாங்க
நாதமா மகழுயும் மிகுபாந்திய
நாம் தினம் கண்டிரு கரங்குவிப்போம்.

தெல்லிப்பழை

ஸ்ரீ துர்க்காதூஸ் தேவஸ்தானம்

ககா ஞம்பாபிஷேக வெள்ளீரு

மகா ஞம்பாபிஷேக மகிழமை

நாமும் நகரமும் நற்திருக் கோயிலும்
தேநுமின் தேழிச் சிவபெருமான் என்று
பாழுமின் பாழிப் பணிமின் பணிந்துபின்
சுழிய நெஞ்சத்திற் கோயிலாய்க் கொண்மினே.

இறைவன் திருவருளைப் பெறுவதற்குச் சிறப்பிடமாக விளங்குவன திருக்கோயில்களே. தனி மனிதனுடைய நன்மைக்கும் சமுதாய நன்மைக்கும் ஆலயங்களின் நலன் இன்றியமையாதது ஆகும். ஆகவே நாட்டுக்கு நலம் செய்யக் கருதுவோர் எவரும் ஆலயங்கள் செம்மையுற்று விளங்கவும் அவற்றுள் நித்திய, நெமித்திக் நிகழ்ச்சிகள் குறைவற்று விளங்கவும் ஆவன செய்தல் வேண்டும். ஆலயங்கள் புரக்கணிக்கப்படுமாயின் அது நாட்டுக்கே தீமையை விளைவிக்கும்.

“நூற்றுக் நோய்மிகும் அவனி மழைகுன்றிப்
போற்றந மன்னரும் போற்வலி குன்றுவர்
சாற்றுயதுத் தான்திருக் கோயில்க் கானாவை
சாற்றிய பூசைகள் தப்பியில் தானே”

என்பது திருமூலர் வாக்கு. உடம்பிற்கு இருதயம் போன்றது ஓர் ஊருக்கு ஆலயமாகும். அகப்பூசையால் உள்ளும் தூய்மையடைவது போல் ஆலய வழிபாட்டால் நாடும் கிராமமும் நற்பலன் அடையும்.

திருக்கோயில்களில் முக்கியத்துவத்தை நோக்கிய மகாமன்னர்கள் தங்கள் அரண்மனைகளை விடத் திருக்கோயில்களையே மிகச் சிறப்பானதாகவும், அழியாதனவாகவும் ஆக்கி வைத்தனர். தங்கள் வெற்றிச் சின்னங்களையும் கலை அழகுகளையும் அவர்கள் தங்கள் அரண்மனை முதலிய இடங்களில் கண்டு மகிழாமல் திருக்கோயில்களிலேயே கண்டு மகிழ்ந்தனர்.

திருக்கோயிலின் அமைப்பை உற்று நோக்கின் அது நமது உடம்பின் அமைப்பையே ஒத்திருப்பதைக் காணலாம். கற்பக் கிருகம், அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், ஸ்நபன மண்டபம், அலங்கார மண்டபம், சபா மண்டபம் என்னும் ஆறும் முறையே மூலாதாரம், சவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞங் என்னும் ஆறு ஆதரங்களாக அமையவும், மூன்று ஆபரணங்கள் தூல, சூக்கும், காரண சரீரங்களாகவும்; பஞ்ச ஆபரணங்கள் அன்மைய கோசம், பிராணமய கோசம், மனோமய கோசம், விஞ்ஞானமய கோசம், ஆனந்தமய கோசம் என்பனவாகவும் அமைகின்றன. திருக்கோயில் அமைப்புக்கள் அனைத்தும் உடம்பின் அமைப்பையே பெற்றுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. எனவே நாட்டின் உயிராகத் திருக்கோயில்களும், இறைவனும் காட்சியளிப்பதை யாவரும் அறிவர். திருக்கோயில்களில் நித்திய, நெமித்திகங்கள் செவ்வனே நடைபெறச் செய்வதோடு அவை பழுதடையாமல் அவ்வப்பொழுது திருப்பணிகள் பல செய்தும், மூர்த்திகட்கு அஷ்டபந்தனம் சாத்தியும். கும்பாபிஷேகங்கள் செய்வித்தல் வேண்டும்,

அப்பொழுதுதான் கோவில்கள் புத்தம் புதியனவாய் இறைவன் திருவருட் பொலிவை உடையனவாகி விளங்கும். பன்னிரண்டு ஆண்டுகட்கு ஒருமுறையேனும் தவறாது கோயில்களில் மூர்த்திகளுக்கு மருந்து சாத்தி கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தல் வேண்டும் என்பது சிவாகம விதி.

கும்பாபிஷேகம் என்பது எல்லாவகையான குறைபாடுகளும் நீங்கி இறைவன் திருவருள் விளக்கம் மேம்பட்டுத் தோன்றுமாறு செய்யும் பெருஞ்சாந்தியாகும். இது திருக்கோயில்களில் உரிய காலங்களில் நடத்தப்பட வேண்டியது இன்றியமையாதது.

மகா கும்பாபிஷேகத்தைச் செய்விப்பவரும், தரிசித்தவரும் எல்லா வகையான குற்றங்களிலும் நீங்கி இறைவன் திருவருளுக்குப் பாத்திரராவார்கள். யந்திர, மந்திர, உபாசனா மார்க்கங்களால் வேறு எங்கும் காணாத அற்புத தெய்வீக சக்தியை அனுபவத்தில் கண்டு களித்த நாடு நம்நாடு. தெய்வத் திருவருவங்களை மந்திர ரூபமாக வைத்து வழிபடுவதாலேயே விஷேட பலன் உண்டாகும். அதற்குக் காரணம் மந்திரங்களிலே தெய்வ சாந்தித்தியம் மிகுந்திருப்பதே. தெய்வ வழிபாட்டில் மந்திரம் முதன்மையானதாகவும் அதற்குரிய பாவணையும் கிரியையும் உடன் நிகழ வேண்டுவனவாகவும் அவற்றால் வழிபடும் இடங்களைக் கும்பம், விம்பம், தம்பம் என மூன்றாகவும் வைத்தீக சமயங்கள் கூறும். மூன்று வகையில் கும்பத்தில் சிறப்பாக வழிபட்டு அதில் தெய்வீக சக்தி விளங்கப்பெற்ற நீரை விம்ப தம்பங்களுக்கு அபிஷேகித்தலே கும்பாபிஷேகம் ஆகும். இதன் முக்கிய அங்கம் இறைவனை யாகத்தில் வழிபடும் அக்கினி காரியமாகும். ஆலயத்தின் அமைப்பைப் போலவே கும்பத்தின் அமைப்பும் தத்துவங்களையுடையது. கும்பம் சிவனது திருமேனியாகவும், அவனது அளவற்ற சக்திகளின் சொருபமாகவும், முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் வடிவமாகவும், எல்லாத் தேவர்களின் சொருபமாகவும், சர்வ தீர்த்தங்களின் ரூபமாகவும் அமைகின்றது. யாகசாலை, யாக குண்டங்கள், முதலியனவும், யாக அக்கினியும் அவ்வாறே பல தேவர்களின் சொருபமாகவும், தேவ தேவரான சிவபெருமானது அருள் வடிவமாகவும், மற்றும் பலவாறாகவும் அமைகின்றன. அவைகளைத் தக்க ஆகம சீலர்களால் முறைப்படி அமைத்து வேதசிவாகம அத்தியயனம், திருமுறைப் பாராயணம், சிவனடியார் தோத்திரங்கள் முதலியவற் றோடு செய்து கம்பத்திலுள்ள நீரை ஸ்தூல லிங்கமாகிய இராஜகோபுரத்திலும், கோயில் விமானத்தின் உச்சியிலும் குக்கும் லிங்கமாகிய மூலஸ்தான மூர்த்தியின் மேலும் அபிஷேகிப்பதால் தூய்மை பெற்று அவ்விடங்களில் சிவ சாந்தித்தியம் மிகுந்து விளங்கும். நித்திய நைமித்திய காமிக வழிபாடுகளுக்கு விஷேட பலன்கள் சித்திக்கின்றன. அவைகளை அனுபவத்தில் உணர்ந்தே பெரிய அரசர் முதலான நம் முன்னோர்கள் கும்பாபிஷேகத்தை முதன்மையாகக் கருதிச் செய்தும் வந்தனர். செய்தும் வருகின்றார்கள். இத்தகைய சிறந்த மஹா கும்பாபிஷேகச் சிறப்பு இப்பொழுது இத்திருக்கோவிலில் வாய்த்துள்ளது நாம் செய்த தவப்பயனாகும்.

இத்திருக்கோயிலின் மகா கும்பாபிஷேகக் காட்சியும், வேத, சிவாகம அத்தியனங்களும், திருமுறைப் பாராயணமும் இவற்றின் கேள்வியும் சைவ சித்தாந்த மகா நாட்டுப் பேருரைகளும் அன்பர்களுக்குக் கண்பெற்ற பயணாகவும், செவி பெற்ற பயணாகவும் அமைகின்றன. இச்சிவ புண்ணிய நிகழ்ச்சிகளில் ஈடுபட்டு அன்பர்கள் இருமைப் பயனும் பெற்று இன்புறுவார்களாக.

சிறந்த சிவபுண்ணியம் :

“செய்தார் சிறக்கச் சிவபுரத்தைச்
சிற்ப வரையில் திகழ்விதியால்
எய்தார் பிறப்பிற் சிவலோகம்
எய்திப் போகம் இனிதருந்தி
வெய்தாம் வினையும் ஒண்வழும்
வீயா மாணை யொழும்விடவே
மெய்யாம் பரம வித்தையுற
விமலன் கமலம் விரவுவரே”

என்று திருப்பணி செய்பவர்கள் அடையும் பேறுகள் பேசப்பட்டுள்ளன. அருட்பணி செய்யத் துடித்துக் கொண்டிருக்கின்ற அம்பாள் திருக்கூட்டத்துக்கு இது அரியதோர் வாய்ப்பான காலமாகும்.

துர்க்கைகளை மாவருள் வாயென யைநந்துணைத் தோத்தரித்தால்
நற்கண மாண்பும் சிறந்தவில் வாழ்க்கையும் ஞானம் நன்றி
பொற்புயர் மக்களும் போதழும் வீரும் பொழுந்தநூள்வாய
சர்க்கரை பால்பழும் ஊரிய சாறெளச் சார்ந்தவர்க்கே.

கும்பாபிஷேகக் க்ரியைகள்

ஆசார்ய வர்ணம் :

முதலில் அடியார்கள், ஆலய அறங்காவலர்கள் தமக்கு இவ்விழாவைக் குறைவுற நடாத்தி நிறைவூர்ச் செய்யும் ஓர் ஆசாரியரையும் அவர்மூலம் சாதக போதகர்களையும் தேடிக் கொள்வர். இதுவே ஆசார்ய வர்ணம் எனும் கிரியை ஆகும். பின்பு குருவானவர் சாதக சிஷ்யர்களோடு விழாவெடுக்க இருக்கும் ஆலயத்தை அடைந்து குறைவிலாத் திரவியங்களோடும் நிறைவற்ற மந்திரங்களோடும் பின்வரும் கிரமத்தில் விழாவை இனிதே செய்வர்.

விநாயக வழிபாடு :

விழாவானது இடர்களைதுவுமின்றி இனிது நிறைவேற வேண்டுமென வேண்டி விநாயகரை வணங்குதல்.

சங்கற்பம் :

விழாவினைக் குறைவுற முடிப்பதாகக் குருவும், அறங்காவலரும் சேர்ந்து செய்துகொள்ளும் பிரதிக்கூடு.

திரவியசுத்தி :

கும்பாபிஷேக திரவியத்தை சுத்தம் செய்தல்.

கணபதி வேராமம் :

விக்கினம் தீர்க்கும் விநாயகனுக்கு செய்யப்படும் விழா. இது பெரிய அளவில் செய்யப்பட்டு முடிவிற் பிரார்த்தனை செய்யப்படும்.

അനുംത്യന :

இறைவனிடம் விழா தொடங்க அனுமதி பெறல்.

கிராம சாந்தி பிரவேச பளி :

நகரத்திலுள்ள தூர்தேவதைகளைப் பலிகள் மூலம் திருப்தி செய்து நகரையும், ஆலயத்தையும் இரட்சிக்குமாறு அட்டதிக்குப் பாலகர்களையும், பைரவரையும் வேண்டுதல்.

இருக்காக்ன வேறாம், திசா வேறாம் முதலியன்:

இரகேஷாக்ன தேவதையை வழிபட்டு கிழக்கே சிவாஸ்திர தேவரையும், தெற்கே அகோரஸ்திர தேவரையும், மேற்கே பாசுபதாஸ்தி தேவரையும், வடக்கே பிரத்தியங்கிரி தேவரையும் ஸ்தாபித்தல்.

வாஸ்து சாந்தி :

யாக சாலையையும், ஆலயத்தையும் சுத்தி செய்வதற்காக வாஸ்து புரங்களைப் புசித்தல்

மிருத்சங்கிரகணம் மண் எடுத்துல்

முளைப்பாலிகை போடுவதற்காக மூமாதேவியிடமிருந்து மந்திர பூர்வமாக மண் எடுத்தல்.

அங்குராற்பணம் [முனையிடுதல்] :

"பண்ணிய புண்ணியம் பயிரினில் தெரியும்" என்ற முதுமொழிக்கேற்பச் செய்யும் பலா பலன்களை அறிவதற்காகச் சந்திரனை வழிபட்டு மறையிடல்.

ஆங்கார்ய ரட்சூபந்தனம் கொப்புக் குட்டல்) :

ஆசாரியரையும், ஏனையோரையும் இடர்களிலிருந்து பாதுகாப்பதற்காகக் கட்டப்படும் காப்பு.

பிரச்னீண புஷ்டி :

கும்பத்தில் எழுந்தருளுவதற்காகப் பிம்பத்தில் இறைவனைப் பூரண கலைக்கோடு பிரசன்னமாகுமாறு வேண்டப்படும் விஷேட பூசை.

கடஸ்தாபனம் :

மந்திரவுக்களோடு குடத்தில் நூல் சுற்றி, வாசனா திரவியங்கள் நவரத்தினங்கள் முதலியவையிட்டு நீர் நிரப்பி கும்பத்தை உருவாக்குதல்.

കലാകർശ്നണമ் :

விம்பத்திலிருந்து இறைவனைக் கும்பத்துக்கு எழுந்தருளிவிக்கல்.

யாகசாலைப் பிரவேசம் :

கும்பத்தை வேத, திருமுறை பாராயணங்கள் ஓலிக்க, மங்கல வாத்தியம் முழங்க யாகசாலைக்கு எடுத்து வந்து விஷேஷமாக விதிமுறைப்படி அமைக்கப்பட்ட மேடையில் வைத்தல்.

விவேச சந்தி :

பிரதான ஆசாரியரும், மூர்த்தியர்களும் தாம் செய்யும் ஜபங்கள், ஆகுதிகள் அனைத்தும் இறைவனை அடைய வேண்டும் என்ற நோக்குடன் காயத்ரி ஜபம் செய்து தர்ப்பணங்கள் செய்தல்.

யாக பூசைகள் :

யாகத்தில் பூசை, அக்கினி காரியம், தீபாராதனை, வேத திருமுறை பாராயணங்கள் ஆதியன காலக் கணக்கில் நடைபெறும்.

தீபஸ்தாபணம் :

நெய்யினால் தீபமேற்றி அர்ச்சித்து தீபத்தைச் சுமங்கலிப் பெண் கைகளால் தாங்கி வீதியை வலம்வரும்படி செய்து மூலஸ்தானத்தில் வைத்தல்.

கரத்தின ஸ்தாபணம் :

விக்கிரகம் ஸ்தாபிக்கப்படவிருக்கும் பீடத்திலிருக்கும் குழிகளில் நவரத்தினங்கள், தானியங்கள், உலோகங்கள் ஆகியவற்றைத் தனித்தனியே உரிய உரிய மந்திரங்களுடன் வரிசையாக வைத்தல்.

யந்திர ஸ்தாபணம் :

பொற்தகட்டில் யந்திரம் எழுதிப் பூசித்து அதனைப் பீடத்தில் வைத்தல்.

பிம்பஸ்தாபணம் :

விக்கிரகத்தை (பிம்பம்) பிடத்தில் ஸ்தாபித்தல்.

அஷ்ட பந்தனம் :

சுக்கான் கல், குங்குலியம், செம்பாக்கு, தேன் மெழுகு, நந்காலி, செம்பஞ்ச, எருமை வெண்ணைய், சாதிலிங்கம், ஆகிய எட்டுத் திரவியங்களின் சேர்க்கை அஷ்ட பந்தனமாகும், இத்திரவியங்களை நன்கு இடித்துப் பீடமும், விக்கிரகமும் நன்கு ஒன்றி இணையும் வண்ணம் சாத்துதல் வேண்டும்.

எண்ணைக் காப்பு :

பக்த ஐனங்கள் சவாயிக்கு எண்ணைய சாத்துதல்.

பிம்ப சுத்தி :

விக்கிரகத்தைச் சுத்தி செய்தல்

சுவாமி ரசநாபந்தனம் :

விக்கிரகத்துக்குக் காப்புக் கட்டுதல்,

நியாசம் :

விக்கிரகத்தில் அங்கங்களைப் பதித்தல்.

ஸ்ப்ர்சாகுதி :

யாகசாலையில் உள்ள அக்கினி, கும்பம் இவற்றோடு விக்கிரகத்துக்கு நூலினால் தொடர்பு ஏற்படுத்தி எட்டு மூர்த்திகளையும் ஆகுதி செய்து, விக்கிரகத்தில் சுவாமியை எழுந்தருளச் செய்யத் தயார் செய்தல்.

பூர்ணாகுதி :

யாகத்தை நிறைவு செய்தல்

தச தரிசனம் :

மங்களமான பத்துப் பொருட்களைச் சுவாமிக்குக் காண்பித்தல் அதாவது, பசு, ஆசாரியர், வேதம் அறிந்தவர், கண்ணாடி, பூரண கும்பம், தீபம், கண்ணி, கணிகை, எஜமானர், சிவபக்தர்கள் ஆகிய பத்து வகையும் தச தர்சனமாகும்.

தொடர்ந்து மகாஅபிஷேகம் அலங்கார விஷேட பூசை, சுவாமி வீதி வலம், ஆசாரியர் சம்பாவனை, திருக்கல்யாணம் என்பவற்றோடு கும்பாபிஷேக விழா நிறைவு பெறும். நாற்பத்தெட்டு நாட்கள் மண்டலாபிஷேகம் நடைபெற்று முடிவில் மண்டலாபிஷேகப் பூர்த்தி விழா நிகழ் வேண்டும். இக்கிரியைகளை ஆலயத்தில் செம்மையாக நிகழ்த்துவதால் சர்வ மங்கள சுபம் யாவருக்கும் கிட்டுகிறது.

ஆக்கம் :

சிவந்துமிஹீசல்வி தமிழ்மா அம்பாகிகுடி அவர்கள்

17-04-1981

அஞ்சல்

அஞ்சல்

அஞ்சல்

கொடிமரம்

இராஜ கோபுரத்தைக் கடந்து உள்ளே சென்றதும் கொடிமரம் காணப்படும், கொடிமரம் கூக்கும் விங்கம் எனப்படும். இதன் அடிப்பாகம் சதுரமாக இருக்கும். இது இறைவனின் படைப்பை உணர்த்தும் பிரம பாகமாகும். அதன் மேலுள்ளது என்கோண வடிவமாகும் இது காத்தலைச் செய்யும் வித்தியை பாகமாகும். அதன்மேலே உருண்டு நீண்ட பாகம் அழித்தல் தொழிலைச் செய்யும் உருத்திர பாகம் ஆகும். ஆதலால் கொடிமரம் மும் மூர்த்திகளையும், முத்தொழில்களையும் உணர்த்தி நிற்கிறது. இதையே வடமொழியில் “தவஜஸ் தம்பும்” என்று கூறுவர். அசுரர்களை அகற்றவும், சிவ கணங்களையும் தேவர்களையும் அகழுக்கவும், ஆலயத்தைக் காக்கவும், அடியார்களை பாதுகாக்கவும் கொடி மரம் வைக்கப்படுகின்றது. சிவன் கோயிலில் கொடிச் சீலையின் மேற்பகுதியில் நந்தியையும், தேவி ஆலயமாயின் சிங்கத்தையும், விநாயகர் எனின் எலியையும் (முதிகம்), முருகன் எனின் மயிலையும் வரைய வேண்டும்.

மனித குண்டலினிச் சக்தி உறவுக்கிக் கிடக்கும் மூலாதாரம் கொடி மரமாகவும், கொடிமரத்திலுள்ள 32 வலயங்களும் மூள்ளந்தண்டிலுள்ள 32 எலும்புகளையும், கொடிக் கயிறுகள் இடகலை, பிங்கலை எனும் நாடிகளையும் குறிக்கின்றன. இவற்றின் வழியே யோகம் பயிலும்போது ஆன்மா பேரானந்தத்தை எய்துகிறது என்பது இந்துக்களின் நம்பிக்கை.

மேலும் சிந்தாந்திகள், கொடித்தம்பம்- பதியெனவும், கொடிக்கயிறு- பாசம் எனவும், கொடிச் சீலை- பசுவெனவும் கூறுவர்.

உயிர் எவ்வாறு பாசத்துடன் இணைந்திருந்து பதியாகிய இறைவனை அடைகிறது எனும் தத்துவமே கொடியேற்றம் என சிந்தாந்திகள் செப்புகின்றனர்.

நன்றி : அகில ஒலங்கை இந்துமாமன்ற பொன்னிழா சிறப்பு மலர்.

தெல்லிய்பழை

ஹார்த்துர்க்காட்டுவி திருப்பள்ளியெழுச்சி

புத்தபல் வூலகுயிர் அளித்திடும் பொன்னே
 புன்னெறி தவிர்த்தெமைப் புரந்தருள் தாயே
 தோத்திர மிகச்ததுநின் திருவருள் வேவண்டித்
     தூமணிக் கோபுர வாயிலை அணுகிக்
 காத்துநிற் கிண்றனம் கருணையின் நிதியே
     காண்பதை ளாம்நிகர வாகிய பொருளே
 கோத்தபல் வளஞுறு தெல்லியம் பதிசேர்
     கொற்றவை யேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

1

வானுறு மீனினம் மறைந்தன புவியின்
     மையிருட் போர்வையும் அகன்றது வண்டு
 தேனுறு மலரிகனத் தேடியெங் கெங்கும்
     செவ்வழி யிகச்ததன திரிவதும் கண்டோம்
 பானுவின் செய்கதிர் குணத்திசைப் பரப்பில்
     படர்வதொ ரகமயமும் அணுகிய தனையே
 தூநறு மலர்ப்பொழில் சூழ்தரு தெல்லித்
     துர்க்ககயம் மாபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

2

பற்றிய ஆணவப் பேரிரு ஸிடடயே
     பரிதபித் தமுந்திடும் போதினில் எம்மை
 உற்றிருந் தருளொளிப் பெருக்கினில் ஈர்த்தே
     உறுதுயர் தவிர்த்துநல் வூறுதியைத் தருவோய்
 வெற்றியின் தெய்வமென் றுலகினர் துதிக்கும்
     மெல்லிய லேபகர யேதுர்க்கக யனையே
 முற்றெழில் பொலிதரு தெல்லியம் பதிசேர்
     முன்னவ ளேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

3

உருத்திரன் விட்டுணு பிரமனென் றலகோர்
 உரைக்குமும் மூர்த்திகட் குறுதியை நல்கி
 கருத்துற அழிக்கலும் காத்தலும் படைப்பும்
 கைவரு திறத்தினை அவர்க்கருள் தாயே
 திருத்தமிக் குனர்வொடு சிந்தகமா சகன்று
 திருப்பத மலர்களிற் சேவைசெய் துய்ய
 விருப்பொடு வந்தனம் மேன்மைகொள் தெல்லி
 வித்தகி யேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

4

எண்டிகைப் பரப்பினுள் எண்டிய உயிர்கள்
 இதம்பெற அனைக்கவென் றெடுத்தஎண்டோனும்
 மண்டுபேர் அன்பினர்க் கெனினருள் மலர்வும்
 வன்கணர்க் கெனின்மறக் கருகணயுக் கிரமும்
 கொண்டிடு வதனமும் குலவுநின் தோற்றக்
 குளிர்ப் பெருக்கினில் உளம்களிப்புற முழ்கி
 பண்டையுழ் அகற்றிட வந்தனம் தெல்லிப்
 பராபரை யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

5

அண்டமெ லாம்பரந் தார்ந்திடும் தீமை
 அகற்றிட நிகரிலொர் ஆளியி னூர்ந்து
 திண்டிறற் படையணி சேர்தரு கரங்கள்
 திவ்விய பேரொளி வீசிட விரைந்து
 குண்டரும் அவணரும் குலத்துடன் அழிய
 குறித்தமர் புரிந்திடும் கொற்றவைத் தாயே
 தொண்டுகொண் டேமெமக் கருள்செயத் தெல்லித்
 துர்க்கையம் மாபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

6

மானுடர் இகமயவர் முனிவர் முதலாம்
 மன்னுயிர்த் தொகைகளுக் கின்னல்களிழழுத்த
 தானவர் குலத்தினன் தறுகணன் மேதித்
 தலையினன் மாபெருந் தலைவனைக் களத்தே

சேகனக ளோட்டி வெய்திடச் செயிர்த்தாய்
 தெல்லியம் பதியுறை தெய்வமெல் லியலே
 கானக மடந்கைதயெங் கருகணயின் நிதியே
 கண்மலர்ந் தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

7

வெற்றியை விழைகுநர் வீரர்கள் மன்னர்
 விரும்பிவந் தடிதொழு வேண்டியாங் கருவும்
 கொற்றவை யேகுல மங்கையர் மனம்போற்
 கொழுநரை யடைந்திடக் குளிர்வரம் தருவோய்
 உற்றிடு மங்கல வாரநா ஏவக்கும்
 உத்தமி யேதெல்லி உழுகுடைப் பதிசேர்
 நற்றவ மேயெமை ஆண்டருள் தூர்க்கா
 நாயகி யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

8

அடியிணை தொழுதுன தருள்பெற வேண்டி
 அனியிகழு மகளிரும் கைந்தரும் ஈண்டி
 கடிமிகு மதுமலர் ஏந்துசொங் கரத்தர்
 கசிவுறு மன்பினிற் கனிந்தசிந் தையர்கள்
 படியுறு கோபுர வாயிலை யடைந்தே
 பராவிகர் குழுயினர் பணிந்தனர் அம்மே
 முடிவில வளமிகு தெல்லியம் பதியின்
 முன்னவ ளோபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே,

9

புந்தியில் அன்பொடு போந்துமெய் அடியார்
 புலரியின் காலையம் பொழுதிவன் வந்தார்
 அந்தரி சண்டிகை ஜியைஅம் பணத்தின
 ஆரியை பகவதி சூலிவாட் படையாள்
 சுந்தரி விச்சையெயன் றுன்புகழ் நாய
 தோத்திரம் செயதனர் துதித்தனர் தொழுதார்
 வந்தவர் துயரொழித் தருள்பெறத் தெல்லி
 மாதவ மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே,

10

கோயில் தர்சனம்

ஓவ்வொரு நாளும் கோவிலுக்குப் போவது உத்தமம். ஒவ்வொரு நாளும் போக இயலாதவர் திங்கட்கிழமை, செவ்வாய்க்கிழமை, வெள்ளிக்கிழமை, பிரதோஷம், பூரணை, அமாவாசை, திருவாதிரை, கார்த்திகை, மாதப்பிறப்பு, சூரியகிரகணம், சந்திர கிரகணம், சிவராத்திரி, நவராத்திரி, விநாயகர் சதுர்த்தி, விநாயகர் சஷ்டி, கந்தசஷ்டி, ஐப்பசி பரணி முதலிய புண்ணிய காலங்களினாயினும் சுவாமி தரிசனம் செய்தல் வேண்டும். கோயிலுக்குப் போனால் வேடிக்கைகளை விரும்பாமற் சிவ வழிபாட்டிலேயே மனதைச் செலுத்துதல் வேண்டும். கோயிலுக்குப் போகிறவர்கள் இயன்றளவு தொண்டு செய்வது உத்தமம். குடை பிடித்தல், தீவர்த்தி பிடித்தல், மெழுகுதல் முதலிய திருத் தொண்டுகளில் ஒன்றாவது செய்தல் வேண்டும்.

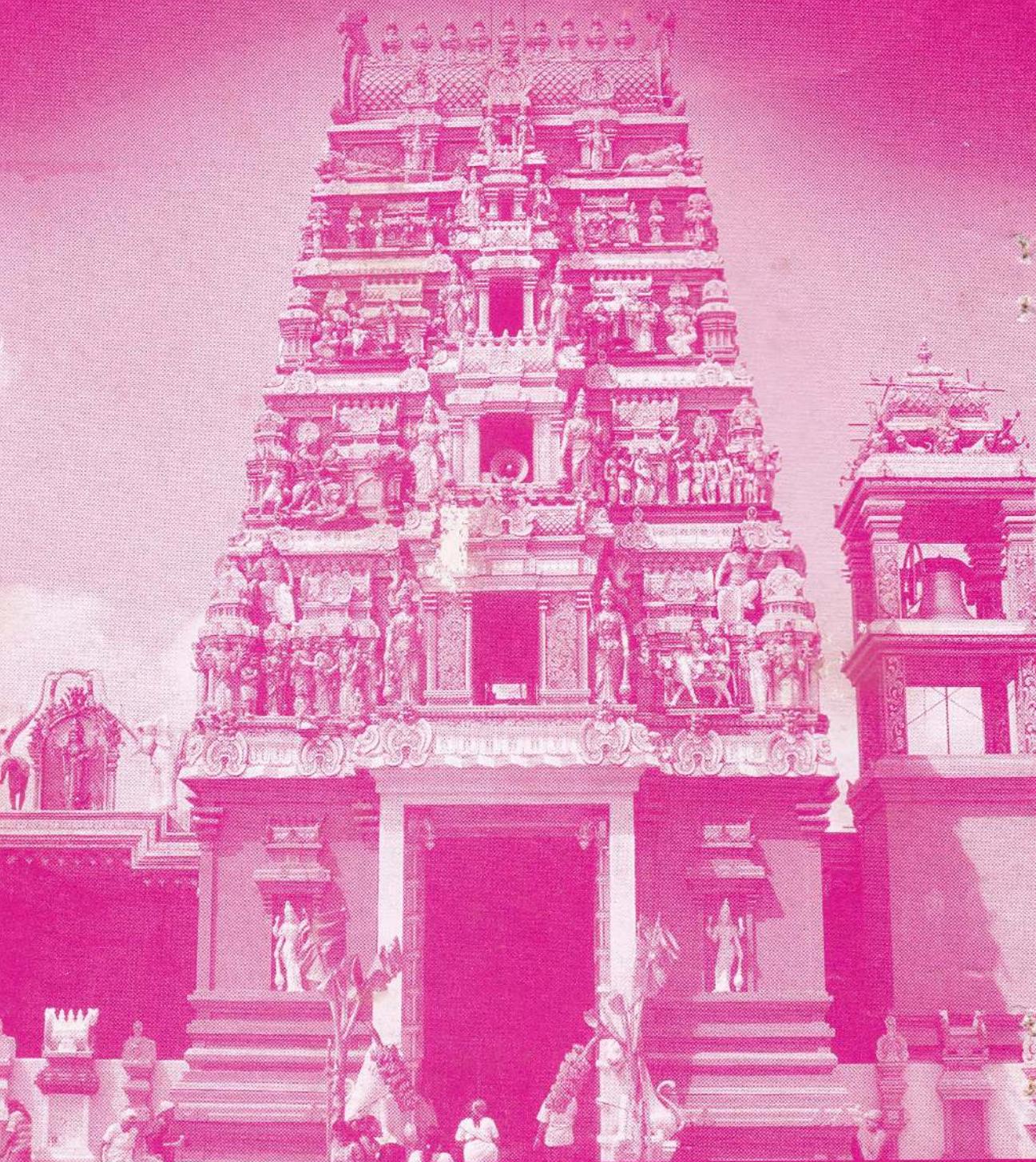
சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசந்தரம் அவர்கள்,

பிறருடைய சரீர வருத்தம், வறுமை இவற்றைக் கண்டு வருந்துவதன்று இரக்கம். பிறருடைய கோபம், பொறாமை முதலிய அஞ்ஞானப் பினி கண்டு அவற்றின் பொருட்டு இரங்குவதே இரக்கம்.

முன்பு தன்னிடத்தே கண்டு, பின்பு பிறரிடத்தும் அவை அத்தன்மையவாம் என்று காண்பானுக்கு வருவதே அருள்.

- நூன்ம விசாரம்.

ஸ்ரீ துர்க்கா தேவி தேவஸ்தானத்தில்
புதிதாக அமைக்கப்பெற்ற
மணிக் கோபுரமும்

லண்டனில் இருந்து அன்பர்களால் வழங்கப்பெற்ற
கண்டா மணியும்